Revolutia lui BEL

Samael Aun Weor

CAPITOLUL 1

REVOLUŢIA LUI BEL

Cîntă, o, Zeiţă a înţelepciunii, împărăteasa focului.

Să ne ridicăm cupele şi să celebrăm ierarhia flăcărilor.

Să umplem amforele noastre de aur şi să bem vinul de lumină pînă la exaltare.

O, Demostene! Cît de rapide fură picioarele tale în Cheronee...

Mesmer, Cagliostro, Agrippa, Raymond Lulle, v-am cunoscut pe toţi, v-am văzut pe toţi, şi v-am numit nebuni.

De unde vă trageţi înţelepciunea voastră? De ce moartea v-a pecetluit buzele? Ce s-a întîmplat cu înţelepciunea voastră?

Voi bea din vinul înţelepciunii în această noapte, din cupa preamăritelor voastre cranii, şi dintr-un gest de revoltă omnipotentă, mă voi ridica împotriva jugului antic.

Voi rupe toate lanţurile lumii şi mă voi declara nemuritor, chiar dacă mă vor crede nebun...

Voi apuca sabia lui Damocles şi-o voi răsuci în musafirii nepoftiţi...

Dar tu nu vei putea face nimic împotriva mea, cadavru mut, pentru că eu sînt nemuritor...

Christ de foc, Christ înflăcărat, ridic cupa mea şi celebrez zeii şi pe tine, botează-mă cu focul...

De unde provine această enormă creaţie? De unde provin aceste imense mase planetare care, ca şi nişte monştri milenari par a ieşi din gura unei prăpăstii mai teribile şi mai înspăimîntătoare ca şi cea dintîi?

Îmi ridic privirea către înalt şi pe capul de foc al celui mai mare dintre sacrificaţi, eu citesc acest cuvînt: "INRI".

"Ignis naturam renovatur integram" (adică, focul renovează fără încetare toată natura).

Da, iubiţi discipoli, totul în univers nu este decît o granulaţie a foat-ului (*)

O, ierarhi ai focului! O, ierarhi ai flăcărilor!

Trandafiri înflăcăraţi arzători...Năpîrcă de foc...Adiaţi...răsuflaţi etern peste apele vieţii pentru a se ivi lumile...adiaţi, adiaţi etern cu suflarea foat-ului, flăcări sfinte...Binecuvîntat fie fiat-ul (*) luminos, fiat-ul spermatic al lui Dumnezeu trăind etern, care face universul să existe.

Foc divin, tu eşti inspiraţia divină a tuturor existenţelor infinite şi cînd flăcările subterane vor devora forma şi vor arde fundamentele lumii, tu vei fi cum ai fost înainte, fără a fi suferit nici o schimbare, o, Foc divin şi etern...

Foat-ul fecundează materia haotică şi lumea se iveşte pentru a exista. Tot ceea ce a fost, ce este şi ce va fi este fiul focului...

Focul spiritului sfînt este flacăra lui Hotel...Foat-ul trăieşte în testiculele noastre şi nu trebuie decît să-l punem în activitate prin metoda magiei sexuale pentru a ne converti în Zei..., în fiinţe divine şi inefabile. Focul castităţii este focul duhului sfînt, focul rusaliilor, focul Kundalini... este focul pe care Prometeu l-a luat pe ascuns din cer... este focul sacru al templului, pe care vestalele îl aprind... este focul triplei incandescenţe, este carul de foc în care Elisee va urca spre cer...

În vremea Egiptului antic, neofitul care aspira să fie alchimist, pentru a trezi focul divin, trebuia să se căsătorească cu o femeie matură, dar dacă o făceau cu o tînără, trebuiau să locuiască cîteva luni împreună, înainte de conexiunea sexuală, şi printre condiţiile matrimoniale era aceea de a se supune femeii, lucru pe care alchimistul o făcea cu plăcere...

A introduce membrul viril în vagin şi a se retrage fără a răspîndi sămînţa este vechea formulă a alchimiştilor antici... Cu ea, năpirca de foc se trezeşte şi noi atingem uniunea cu Intimul: acesta este adevăratul "eu", acest Ruach Elohim, care după Moise, a brăzdat suprafaţa apelor la începutul lumii, şi atunci ne vom converti în Regele Soare, în magi triumfători ai năpîrcii... vom deveni zei omnipotenţi, şi cu sabia lui Damocles, noi vom pune moartea în derută... Natura întreagă va îngenunchia, iar furtunile vor servi drept covoare pentru picioarele noastre. Foat-ul este elixirul longevităţii şi cu acest elixir putem să ne conservăm corpul timp de milioane de ani. Femeia este vestala templului... Femeia aprinde flacăra... harfei noastre sonore care vibrează în spaţiile cosmice cu această formidbilă euforie sacră şi inefabilă a cerurilor dilatate ale lui Uraniu...

O femeie, te iubesc...
iată mai multe nopţi
în care plîng, plîng
şi la sfîrşitul zilei ascult cîntecele tale
şi aştri adormiţi tremură de dragoste
şi muzele celeste se îmbrăţişează la auzul vocii tale...

Tu eşti cartea pecetluită cu şapte peceţi.

Nu ştiu dacă eşti fericire sau otravă.

Sînt la marginea unei prăpăstii pe care nu o înţeleg:
mi-e frică de tine şi de misterul tău.

O, fericire te ador.
Vreau să beau lichiorul de mandragora,
Vreau să-ţi sărut mîinile,
Vreau să ascult cîntecul vorbelor tale,
şi să-mi aprind focurile.

O femeie, nu pot uita,
tu mi-ai spus că mă iubeşti
şi mi-ai jurat a ta tandreţe,
în nopţi adorate...
în nopţi idilice...
în nopţi parfumate...
de cîntece şi cuiburi...

Bătrînă preoteasă, aprinde-mi feştila, aprinde-mi flacăra
triplei incandescenţe:
vestală nobilă a templului divin,...
dă-mi fructele cunoaşterii...

de Samael Aun Weor

CAPITOLUL 2

ARCADIA

Cine este acest om cu tunică cenuşie, cu ochi negri şi profunzi, cu nas acvilin, înalt şi cu părul în dezordine? Cine este acest tînăr vesel care rîde vioi în compania prietenilor, indiferent şi fericit în orgie? Ah! E Belzebuth, regele sărbătorilor, amicul simpatic al tavernelor, însoţitor vesel în desfrîu, nepăsătorul anticei Arcadia...

Am pătruns prin clarviziune în epoca lui Saturn... Nu văd nimic vag, nici vaporos... Besant, Leadbrater, Heindel, Steiner, unde sînt puterile voastre? Ce-au devenit cunoştinţele voastre? În ce scop îmi vorbeşti de lucruri vagi, atunci cînd totul este aici concret şi exact?

Aceşti oameni ai epocii lui Saturn erau oameni... şi oameni autentici pentru că aveau un "eu", şi ştiau ce aveau...

Umanităţile sînt întotdeauna asemănătoare, şi aceşti oameni ai epocii lui Saturn, erau ca oamenii actuali... mediul înconjurător era asemănător... Cînd vorbim de umanitate, o facem din spirit comercial, taverne, desfrîu, lupanar, frumoase fete ameţitoare, întîlniri galante, prinţese ridicate la acest rang, vechi castele, tenori de cartier şi poeţi cu insomnii, bătrînul care trece şi copilul care plînge, mama care leagănă speranţe şi călugărul care murmură cîteva rugăciuni... în fine, toată această gamă de calităţi şi defecte, variate şi diverse, ce constituie valorile umane.

Umanitatea este o matrice unde se dau naştere la îngeraşi şi diavoli... Nu ieşim din umanitate decît îngeri sau diavoli...

Cînd monadele divine animă cele trei regnuri inferioare, nu este nici un pericol. Pericolul începe cînd se ajunge în stadiu uman: noi nu ieşim din acest stadiu decît ca îngeri sau ca diavoli...

Belzebuth a fost un mare rebel care clătina capul şi părul în dezordine peste cupa şi deliciile Arcadiei... El avea o dorinţă arzătoare de înţelepciune şi aripile sale de vultur rebel nu ţineau de cotele parohiale.

Cuvîntul său formidabil şi înflăcărat tulbura pe imbecili şi demascape trădători cu cinstea sa copleşitoare şi luminoasă...

În sufletul său ardea focul eternităţii şi un strigăt de revoltă făcea să tremure adîncurile sale de titan... El stăpînea peste tot felul de comodităţi şi locuia într-o casă confortabilă şi luxoasă a Arcadiei... era cuibul său de vultur rebel...

Materia era toată mentală... toţi oamenii folosind corpuri astrale... Mîncau, se îmbrăcau, beau şi se distrau ca şi acum pentru că corpul astral este aproape la fel de dens ca cel fizic şi are o constituţie analoagă cu cel a corpului fizic... Desigur, oamenii Arcadiei îşi aminteau de cataclismele antichităţii şi de frumoasele tradiţii milenare... epoci pre-saturniene, dar în plin apogeu al fiinţei umane, viaţa era asemănătoare cu viaţa actuală...

Mici sărbători nebunatice...
Veseli amici...
Palide focuri...
şi lichior de mandragora.

Nopţi de scurtă vijelie şi de desfrîu...
Romanţe de dragoste şi de poezie...
despre care e mai bine a nu ne aminti...

Domnişoare cu păr castaniu

care cad în braţe...
şi sînt uşoare ca şi vîntul...
în veşmintele lor de mătase...

CAPITOLUL 3

MAGIA ALBĂ ŞI MAGIA NEAGRĂ

Există şapte adevăruri, şapte nobili sublimi şi şapte secrete... Secretul abisului este unul din cele şapte mari secrete de nespus...

Abaddon este îngerul abisului. El este îmbrăcat într-o tunică neagră şi o capă roşie ca şi Dugpas şi Bonzes din Tibetul Oriental şi ţinuturile Sikkim şi Bhoutan, ca şi magii negri ai altarului din Mathra (pronunţat Ma"th"ra) de rozicrucienii şcolii lui "Amorc" din California.

Venerabilii Anagaricas sînt de asemenea magi cu corpul roşu şi, în fine, marii ierarhici ai tavernelor tenebroase...

Teurgia este un lucru ,iar Nigromancia este un altul... Maestrul intern al "Theurgului" este "Intimul" său. Maestrul intern al Nigromancianului este Gardianul Pragului, numit gardianul conştiinţei lor, gardianul incintei lor, gardianul camerei lor, gardianul sanctumului...

Intimul este spiritul nostru divin, EU-l nostru superior, Îngerul nostru intern.

Gardianul Pragului este fondul intern al Eului nostru animal. Intimul este flacara ardentă a lui Hotel. Acest Rouah Elohim care dupa Moise brăzda apele la începutul lumii, Regele Soare, Monada noastră Divină, Alter Ego al lui Ciceron.

Gardianul Pragului este Satanul nostru... animalul nostru intern, sursa tuturor pasiunilor noastre animale şi apetitelor brutale...

Eul superior al Theurgului este Intimul. Eul superior al Nigromancianului este Paznicul Pragului. Puterile Intimului sînt divine. Puterile Paznicului Pragului sînt diabolice. Theurgul venerează Intimul. Nigromancianul venerează Gardianul Pragului.

Theurgul se prevalează de puterile Intimului pentru muncile sale de magie practică. Nigromancianul venerează Gardianul Pragului pentru muncile sale de magie neagră. Am ajuns în regatul atotputernic al înaltei şi joasei magii. Lumina astrală este cîmpul de bătălie între magii albi şi cei negri. Lumina astrală este cheia tuturor imperiilor şi a tuturor puterilor. Ea este marele agent universal al vieţii. În ea trăiesc coloanele de îngeri şi de demoni... Pentru a ajunge la Theurgie trebuie mai întîi să fim alchimişti, şi e imposibil de a fi alchimist fără o femeie.

Vitriol este una din cheile Alchimiei Gnostice. Acest cuvînt semnifica: " Visita interiorem terrae rectificando invenies occultum lapidem" - Vizitează interiorul pămîntului nostru; rectificîndu-l, vei găsi piatra ocultă.

Cheia se află în paharul lichid, flexibil, maleabil... Acest pahar este sămînţa. Trebuie să ne cufundăm în interiorul laboratorului nostru organic propriu pentru a amplifica cu eroism piatra filozofală, forţa Noastră, Logosul nemuritor, Năpîrca solară, care doarme în fundul corabiei noastre cu o nerabdare silenţioasă.

Femeia este Vestala Templului, şi Vestala aprinde focul sacru al triplei incandescenţe.

Elixirul longevităţii este aur potabil, şi acest aur este sămînţa... secretul este de a se conecta sexual cu soţia-preoteasă şi de a se retrage înainte de revarsarea sămînţei.

I.A.O. Aceste trei vocale trebuie să fie pronunţate în timp ce durează această transă sexuală: I.....A.....O..... Fiecare literă cere o expiraţie completă al întreg aerului din plămînii noştri, care se reumple în momentul următor pentru a pronunţa a doua, apoi a treia

literă. Aceasta trebuie făcută mental atunci cînd preoteasa nu este pregatită, pentru a evita proastele interpretări din partea acesteia.

Cu aceasta cheie, Kundalini a noastră se trezeşte şi noi ajungem la sfîrşit la mariajul Nostru şi o cucerim pe frumoasa Elena, pentru care s-au bătut atîţi iluştri războinici ai vechii Troie.

Frumoasa Elena este spiritul de foc al sufletului cînd ea a luat în căsătorie pe amantul său etern, Intimul. Frumoasa Elena este spiritul arzător al theurgului. Cu aceasta sabie theurgul transmută plumbul în aur real şi efectiv... Theurgul împlîntă sabia şi ca un Rege al Naturii învie morţii, vindecă orbii, şchiopii, paraliticii... declanşează uragane şi se plimba eroic printre grădinile de joc ale Naturii.

Care logică inductivă sau deductivă serveşte drept baza Neoplatonicienilor Plotin si Porphyre pentru a combate theurgia fenomenică?

Toate existenţele infinite ale universului sînt fiice ale theurgiei fenomenice... Există o enormă diferenţă între oglinda theurgiei şi oglinda nigromanciei; oglinda lui Eleusis este diferită de oglinda lui Papus şi de şcoala Amorc din California.

Oglinda şcolii lui Papus este Nigromancie şi magie neagră. Oglinda misterelor lui Eleusis este theurgie pură şi divină.

Initiaţii lui Eleusis, în stare de manteia (extaz) pronunţau silaba sacră şi atunci apăreau în splendida oglindă, Intimul iniţiatului, totul de lumină şi de frumuseţe... Se întîmplă adesea ca iniţiatul să provoace starea de Manteia bînd cupa lui Soma care îl transportă în plerom-ul (*) inefabil al dragostei.

Nigromancienii şcolii lui Amorc din California roagă gardienii pragului să apară în oglindă, şi odată viziunea făcută, candidatul rămîne sclavul gardianului pragului şi se converteşte în mag negru.

Ritualul primei etape a şcolii lui Amorc din California este crima cea mai monstruoasă care a fost comisă împotriva umanităţii. Discipolul care priveşte oglinda invocă monstrul pragului cu urmatoarele opt întrebări:

1) Vrei tu să cunoşti misterele fiinţei tale?
2) Vrei tu să cunoşti teroarea pragului?
3) Vei asculta tu vocea ce va răspunde?
4) Ai auzit tu vorbindu-se despre conştiinţă?
5) Ştii tu că conştiinţa este vocea internă şi că ea vorbeşte cînd îi dăm ocazia să o facă?
6) Îi vei da tu conştiinţei libertatea să o facă?
7) Ştii tu că conştiinţa ta este gardianul tău şi de fapt acelaşi gardian al acestui Sanctum?
8) Şi ştii tu că acest gardian sacru va fi totdeauna prezent în acest sanctum pentru a te ghida şi a te proteja?

Discipolul naiv îşi face aceste cereri,şi după ce a recitat alte cîteva paragrafe de magie neagră în faţa oglinzii, el zice: "în faţa fraţilor mei şi a seniorilor şi în prezenţa gardienilor sanctumului, eu proclam că m-am apropiat de teroarea porţii şi că nu mi-a fost frică în sufletul meu. Eu locuiesc acum în prag, m-am purificat şi am ordonat veritabilului "eu" (gardianul pragului) de a avea autoritate asupra corpului meu fizic şi spiritului meu".

Astfel discipolul naiv se trezeşte convertit în mag negru, sclav al gardianului porţii şi al tenebrelor.

Acest ritual de magie neagră, acum adaptat la secolul XX, este de o foarte mare vechime. Astfel, trecînd discipolii prin acest ritual din Arcadia antică, Belzebuth îşi începe cariera sa de demon. Din motive bine întemeiate reformatorul tibetan Tsong-Ka-Pa va arunca în foc în 1387 toate cărţile de nigromancie care le-a putut găsi, dar cîţiva Lamas-i nemulţumiţi s-au dus la indigenii Bonzes şi formează azi o puternică secta de magie neagră împotriva lui Sikkim, a lui Bhoutan şi a lui nepal, secta unde se dau cele mai abominabile ritualuri negre.

Jamblique, marele theurg, zice :theurgia ne uneşte foarte tare cu divina natură: această natură se reproduce prin ea însăşi şi acţionează prin propriile sale puteri. Ea este inteligenţa şi ea este cea care menţine totul. Ea este ornamentul universului şi ne invită la adevărata inteligenţă, la perfecţiune şi la a împărţi perfecţiunea cu alţii. Ea ne uneşte atît de intim cu toate actele creatoare ale Zeilor, proporţional cu capacitatea fiecaruia căci după realizarea riturilor sacre, acţiunea inteligenţei Zeilor se consolidează în suflet pînă la ceea ce ea se identifică cu aceste acţiuni şi este absorbită de esenţa divină şi primordială: astfel este obiectul iniţierilor sacre ale egiptenilor.

Jambilique invoca şi materializa zeii planetari.

Sîntem mai întîi alchimişti, apoi magi, şi în final theurgi.

Practicînd magia sexuală, noi trezim năpîrca şi devenim teurgi. Tot secretul este de a învăţa a se uni cu femeia şi a se retrage fără a răspîndi sămînţa.

În misterele lui Eleusis dansul gol, magia sexuală şi muzica delicioasă erau ceva inefabil.

Biserica gnostică a deschis porţile umanităţii întregi, şi mi-a revenit mie, Aun Weor, de a răspîndi înţelepciunea năpîrcii printre umanitatea suferindă.

ELEUSIS

Manteia,Manteia,Manteia...
Muzica templului ne îmbată
De acest cîntec delicios...
Şi de acest dans sacru.
Şi exoticele preotese dansează
Cu impetuoasa frenezie a focului
Aducînd lumină şi zîmbet
În acest colţ de cer.
Manteia,Manteia,Manteia
şi şarpele de foc
printre slăvite marmuri.
Şi prinţesa cu purpura sacră
este fecioara arhaicelor oraşe.
El este Hadit, năpîrca înaripată,
Sculptată în vechile coloane de granit
Ca o Zeiţă teribilă şi adorată,
Înfaşurată în corpul zeilor
Ca un geniu al monoliţilor antici.
Şi am văzut în nopţi de sărbătoare
Prinţese delicioase pe ale lor paturi,
Şi muza tăcerii surîdea pe altare
Printre mătăsuri şi parfumuri
Manteia,Manteia ,Manteia,
Strigau vestalele
Pline de o nebunatică şi divină frenezie,
Şi zeii nemuritori le priveau tăcuţi
sub porticuri de alabastru.
Îmbrăţişează-mă,iubire,priveşte-mă,ce te iubesc...
Şi sfînta arcană fremăta,

murmurînd cuvinte delicioase...
Printre muzica şi trandafirii
Acestui sanctuar sacru.
Dansaţi baiadere ale lui Eleusis
In vibraţia clopoţeilor voştri
Madlene ale încrucişărilor de drumuri,
Divine preotese...

(Manteia înseamnă extaz în misterele străvechi ale lui Eleusis).

CAPITOLUL 4

CELE DOUĂ CĂI

" Acum e momentul să pun în faţa voastră două căi: cea a vieţii şi cea a morţii." (cartea lui Job). La umbra lichiorului şi a desfrîului creşte floarea fermecată a delictului.

În mijlocul vijeliei şi a orgiei, Belzebuth învaţă să joace sume mari de bani. Ori banii şi păcatul original sînt coexistente:amîndouă sînt tragedii umane.

Jocul a dus la ruină şi la sinucidere dame elegante şi bărbaţi vicleni, lucrători pătimaşi şi jucători boemi..

Belzebuth învaţă viciul jocului şi rîde bucuros în desfrîu prin zgomotul sec al zarurilor ce le aruncam şi sunetul alegro şi triumfal al sticlei ce o destupam.

Dar un personaj misterios nu scapă niciodată prilejul de a asista la orgie: acest personaj cu chip sinistru era acoperit de o tunică neagră în stilul Arcadiei şi cercei mari de aur străluceşc mereu în urechile sale.

Ce mister învăluie acest sinistru personaj?

Era acesta, din întîmplare, geniu de lumină venit din sfere îndepărtate?

Era el poate un senior luminos al flăcării sau un vechi locuitor al unei epoci străvechi deja ofilite? Nu, nimic din toate astea: acest om nu este decît un oribil şi un monstruos ce încălca legea: un mag negru. Belzebuth învăţa acest magician negru anumite chei secrete pentru a cîştiga vicii ale jocului. Prietenia se îmbină cu recunoştinţa şi cu desfrîul şi e ca şi cum sinistru personaj conduce victima sa pe calea cea neagră...

Oamenii din era lui Saturn utilizau corpuri astrale şi aveau statura înaltă: în această epocă, corpurile noastre umane nu sînt decît germeni cu posibilităţi de dezvoltare. "Intimii" umani actuali nu sînt, deci, decît o scînteie candidă care animă regnul mineral; dar Belzebuth era un om din această epocă pentru că avea un eu şi ştia că îl avea. Dacă ar fi urmat o cale restrînsă şi strîmtă care conducea la lumină ar fi terminat prin a fi un s e n i o r a l mentalului, un fiu al focului, ca şi prietenii săi dragi. Dar băutura, plăcerile, focul şi păcatul trupesc, cu florile lor exotice de-o frumuseţe malignă şi seducatoare hipnotizează pe cei slabi şi îi duc în abis.

Belzebuth devine amic intim cu sinistrul personaj care cu cheile sale minunate îl aducea înapoi triumfător în viciul jocului şi în final vine o zi unde el era, din nefericire, bine pregătit pentru a primi prima iniţiere de magie neagră într-un templu tenebros... Maestrul său i-a făcut promisiuni inefabile, i-a vorbit despre atîta dragoste şi justitie, că era imposibil să se îndoiască de el, mai ales că-l făcea mereu să iasă cîştigător la joc cu ajutorul secretelor minunate.

Cum azităzi, studenţii şcolii Amorc se pot ei îndoi de Imperatorul ordinului lor sacru, sau de " Sfintele lor Ritualuri"? Cel ce va cădea nu vede groapa.

Ritualul primei iniţieri tenebroase pe care discipolul Belzebuth l-a primit în templu, a fost acelaşi prim ritual pe care studenţii lui Amorc îl săvîrşesc azi în sala lor pentru a primi primul grad. Aşa cum, dupa rit, studentul primei trepte al lui Amorc rămîn sclavi ai gardianului pragului, la fel Belzebuth rămîne sclav al gardianului pragului şi îşi va începe cariera sa de demon.

Se poate întîmpla ca în timpul orelor de somn obişnuite, "Veritas", Gurul negru aduce în corp astral discipoli ai primei trepte negre şi îi supune unui rit foarte curios. Discipolul se învîrte de cîteva ori în jurul unei mese, lovind-o, şi primind în continuare o cărămidă din mîinile iniţiatorului, care pronunţă solemn aceste cuvinte: "Sub Diavol,nu o uita". Discipolul îngropa apoi cărămida în pămînt. Această ceremonie simbolizează faptul că bietul discipol a pus fundamentul stării sale de ucenic al Lojei negre, şi că trebuie de-acum să se supună ordinelor fraternităţii negre. După aceasta se fac anumite tratamente oculte victimei naive asupra chakrelor principale ale capului, pentru a le cotrola pentru fraternitatea neagră şi îi aplica pe ceafă o lupă în formă de ochi pentru a influenţa principalii centri ai subconştientului său. Cînd discipolul se trezeşte în patul său nu-şi aminteşte nimic din ceea ce s-a întîmplat în astral.

Magicienii negri au mistica lor şi cred mereu cu fermitate că sînt pe calea cea bună: nici un magician negru nu crede că este pe cale greşită.

Calea magiei negre este calea largă, plină de vicii şi plăceri... Marielle, marea magiciană neagră, de-o frumuseţe delicioasă şi fatală, cu vocea sa încîntătoare şi chipul său tandru aluneca suplu pe covoarele moi ale marilor şi splendidelor saloane din cea mai înaltă aristocraţie a nobilimii europene. Vocea sa seducătoare rezona în sărbătoare ca un poem de dragoste, ca un sărut al umbrelor, ca o muzică inefabilă. Era ceva ca romanţa unei melodii sau ca o miraculoasă încîntare a unei simfonii de Beethoven.

Marielle era marea magiciană, curtezana splendidă a tuturor curţilor Europei.

Cele 60 de suflete ale focului, cu părul lor alb, asemănîndu-se cu o grădină de albe mărgăritare printre parfumuri,
mătăsuri şi fracurile palatelor regale... Cele 60 de suflete ale focului erau o gradină de flori albe peste care sufla o respiraţie de mort.

Testamentul celor 60 Elene a fost un testament de tenebre şi de moarte, iar tu, Angela, cu aceste haine regale cu lunga trenă, pari a fi logodnica dorită a unui amant ce nu va sosi niciodată. Tu pari a fi nimfa misterioasă a unui labirint delicios şi încîntător, frumuseţea de neuitat sub catifelatele stele presărate ale noptii.

De cîte ori te-am văzut, o Angela, printre oglinzile încîntătoare ale acestui salon elegant al magiei, unde tu eşti regina răului. Cum se cheamă, o, fiu al răului, aceasta casă asemănătoare unei idile?

Ah! Acest Jahvesemo, salonul delicios al purpurei şi al mătăsii. Aici nu domneşte decît dragostea şi frumuseţea fatală a abisului răului. Fiecare femeie este aici un poem, fiecare surîs o idilă şi fiecare dans o romanţă de dragoste de neuitat... talia flexibilă şi delicată a fiecarei frumuseţi maligne este cea a unei baiadere, care se decupează în siluetă pe un peisaj misterios. Andramelek, bogatul şi fastuosul magician negru al Chinei, zice că fiinţa umană este un înger şi nu are, deci, motive de a suferi. El sfătuieşte mereu pe prietenii săi de a se plasa în aristocraţie, de a se îmbrăca precum prinţii şi de a cîştiga mulţi bani.

Cherinzi, K.H.negru, vorbind în sens social, zice ca discipolii trebuie să fie triumfători, şi că cel ce nu va fi triumfător, nu poate fi discipolul sau.

Magicienilor negri le plac păcatele trupeşti, şi ca pentru a se putea justifica, ei zic că este un entuziasm divin. Magicienii negri ştiu prea bine că sufletele se indepartează de Intim, se dezintegrează în abis, dar Cherenzi, purtător de cuvînt al învăţăturilor fraţilor tavernelor tenebroase, zic că sufletul nu e decît un veşmînt şi că trebuie să se dezintegreze, pentru că tot

ce-i interesează pe ei, este "fiinţa reală" şi că aspiră să construiască cuibul lor în absolut. Aici este mistica periculoasă a magiei negre. Un neofit în ştiinţa ocultă cade uşor în aceasta filozofie de o frumuseţe teribil de malignă şi seducatoare...

Magicienii negri îl urăsc şi îl detestă pe Christ... îl consideră ca pe un personaj rău. Cherenzi, K.H.-ul negru, zice că domnul Christ nu a fost iniţiat, pentru că nici un iniţiat nu se lăsa ucis...Magicienii negri din San Jose în California "sînt mai diplomaţi"... datorită banului! Cu această filozofie a tenebrelor, magicienii negri îşi fac mistica lor, şi plini de înălţare, ei beau, coabitează şi se distrează... asistă la marile lor festinuri şi dansează delicios în saloanele lor elegante, se bucură din plin de plăcerile vieţii şi rîd în braţele depravării...

Calea largă şi plată este uşoară şi se spre aceasta cale facilă şi veselă s-a orientat Belzebuth, galantul simpatic şi de frumoasă prestanţă al anticei Arcadie... Îngustă este poarta şi strîmtă este calea care duce la lumină şi foarte puţini sînt aceia care le găsesc... Calea care duce spre lumină este plină de mărăcinişuri şi de spini. "Mulţi sînt cei chemaţi, dar puţini sînt cei aleşi".

Şi în evoluţia noastră terestră, cea mai mare parte a sufletelor se pierd: pentru toate aceste suflete este calea neagră plină de vicii şi de plăceri care a fost cea mai facilă şi cea mai accesibilă.

Evoluţia umană a eşuat! Doar un pumn de suflete se va uni cu Intimul şi va intra în împărăţia îngerilor. Majoritatea sufletelor umane se vor dezintegra în abis de-a lungul secolelor şi eoni (forme de manifestare ale divinitatii supreme unice, la filozofii gnostici-nota trad.) printre tenebrele exterioare, plînsete şi scrîşniri de dinţi.

Christ, Divinul Mîntuitor al lumii, a venit să deschidă public cărarea iniţierii pentru umanitatea întreagă. Calea întortochiată a Divinului Rabbi al Galileei este calea iniţierii pe care iniţiatul trebuie să-l parcurgă în drumul său spre Golgotha de la "înalta iniţiere", unde sufletul se uneşte cu Intimul şi se imortalizează, atingînd sufletele inefabile ale plerome-ului.

Un somn de secole impenetrabile se aşterne peste slăvitele şi sacrele mistere. Cuvîntul face carne, trup, stă ascuns în fundul corabiei noastre sfinte, aşteptînd momentul suprem al reînvierii noastre. Doctrina sfîntă a cunoaşterii lumii străluceşte ca un fiat luminos şi spermatic al primei clipe, şi vergeaua lui Aaron continua să aştepte cu nerabdare trecerea năpircii.

Sfînta Biserică Gnostică este paznicul gelos de la " Pistis Sophia ", unde se află scrise toate învăţăturile Divinului Rabbi al Galileei, şi vedem strălucind pe fondul epocii antice şi dureroasa cale, pe unde au trecut toţi maeştri umanităţii.

CAPITOLUL 5

BASTONUL PATRIARHILOR

Belzebuth, de fiecare dată mai avid de înţelepciune, realiza fidel şi sincer toate ordinele pe care instructorul său sinistru i le dădea. El a învăţat să cunoască calea curgerii seminale şi şi-a trezit negativ Kundalini a sa prin procede desfrînate şi de concentrare, cum le învaţă Omar Cherenzi Lind în cartea sa intitulată Kundalini sau Şarpele de foc a puterilor noastre magice.

Crepusculul nopţii cosmice întindea catifelele aripilor sale misterioase peste văile profunde şi enormii şi giganţii munţi ai vechii Arcadii. Viguroşii copaci milenari, ultimele vestigii ale strămoşilor necunoscuţi, au văzut deja căzînd de-a lungul numeroşilor ani frunzele toamnei, şi par acum a seca definitiv pentru a cădea în braţele morţii. Corpurile noastre actuale se aseamană deja cu cele ale fantomelor umane şi intimii umanităţii noastre actuale au primit deja veşmîntul lor cel mai fin.

Teribilele cutremure de pămînt au clătinat Arcadia şi am sim... peste tot sufiind o răsuflare de moarte; din această imensă multitudine de fiinţe umane au ieşit două clase de fiinţe: îngeri şi demoni.

Antica frumuseţe a galantului cu o mareaţă prestanţă din Arcadia, a dispărut. Corpul său s-a acoperit de păr şi a luat înfăţişarea unei gorile. Ochii săi au luat aspectul criminal şi oribil al ochilor unui taur, gura sa a prins proporţii uriaşe şi cu oribilele sale fălci se prezintă ca şi gura unui animal lacom. Capul cu un craniu enorm, mîinile şi picioarele sale diforme şi gigantești îi dau aparenţa unui monstru oribil, corpolent şi enigmatic. E acolo Belzebuth, galantul enigmatic şi elegant al străvechii Arcadii.

Erau toate acestea pentru a ajunge la aceasta oribilă monstruozitate, de aceea a trecut prin toate aceste iniţieri sacre în templu? Era acesta nectarul ştiinţei, ori lichiorul înţelepciunii la care el aspira?

Înţelepciune,divină comoară,
tu care mă arzi cu focul tău
cînd aş vrea să plîng,nu plîng
şi dacă plîng tu mă consolezi.
A fost odată ca niciodată un bătrîn tăietor de lemne în ţinut,
care nu ştia nici să scrie nici să citească.
Lui nu-i plăcea decît să tranşeze cu securea sa
şi simţea pofta de a trăi.
El stropea ogorul cu ale sale lacrimi,
şi resimţea iubirea înţelepciunii,
Obrăjii săi palizi surîdeau
şi se îmbăta de dragoste şi poezie.
Înţelepciune,înţelepciune,înţelepciune,
cum tu ma arzi,
exclama moşneagul ce murea
sub blondele stele.
Inţelepciunea,lichior al zeilor,
e un lichior care otrăveşte,
şi spiritul meu va trece pe un drum foarte dur:
ea e teribilă ,o,Dumnezeul meu,tortura speranţei.
Înţelepciune,pentru tine îmi ridic cupa,
şi sînt obosit de-atîta plîns,
înţelepciune,ţie îţi cînt versurile mele,
şi aştept printre trandafiri
dragostea care va reveni într-o zi.
Înţelepciune,divină comoară,
tu care mă arzi cu jocul tău,
cînd vreau să plîng,eu nu plîng
şi dacă plîng, tu mă consolezi.

Kundalini trezită într-o manieră negativă îl converteşte într-o putere tenebroasă a naturii. În timpul desfrîului pasional, magicienii negri profită de ejacularea seminală pentru a face să urce spre cap prin metoda concentrării mentale hormoni vitalizatori secretate de glandele sexuale. După aceea îi trimite la inimă cu ajutorul mentalului apoi inima îi trimite

spre degetul mare de la piciorul drept, şi aşa ei trezesc negativ Kundalini şi se transformă în monştri cu 7 capete despre care vorbeste Apocalipsa.

Există la indieni, yoghini negri care îi instruiesc pe discipolii lor în această ştiinţă tenebroasă. Noi putem să reducem toate studiile profunde de ocultism la o sinteză: "năpîrca". Risipind sămînţa noi ne convertim în diavoli şi nerisipind-o ne convertim în îngeri. Dacă năpîrca urcă, noi sîntem zei, iar dacă năpîrca coboară se formează în noi coada Diavolului şi noi devenim demoni. Coada diavolului este o prelungire a contrapartidei astrale ale coccisului şi rezultă din mişcarea năpîrcii în jos, înspre pămînt...

Kundalini este cîrja patriarhilor, vergeaua lui Aaron, bastonul lui Brahma şi sceptrul Zeilor.

Practicînd magia sexuală, alchimistul gnostic trezeşte Kundalini, care urcă prin conducta unui canal numit Sushumna: aceasta năpîrcă de foc este groasă la cei care au multă substanţă christonică (sămînţa) acumulată, şi subţire la cei ce nu au multă energie sexuală înmagazinată. Trezirea pozitivă a lui Kundalini este acompaniată printr-o mare sărbătoare în templu.

Durerea teribilă se produce în coccis şi focul serpentină îşi deschide un pasaj înspre sus, înspre cap. Trecerea de la un canon la altul se realizează după meritele morale ale discipolului. Aceste canoane sînt vertrebele şirei spinării; le numim de asemenea piramide.

Un act indignant oarecare coboară discipolul cu una sau mai multe canoane după gravitatea greşelii. Există 33 canoane pe care trebuie să le cucerim pentru a ajunge la înalta iniţiere, care este uniunea cu Intimul.

Aceste 33 canoane sînt în raport cu 33 grade ale masoneriei, sînt 33 de ani ai vieţii lui Christ. Numai maeştri misterelor majore au gradul 33, cei doi 3 reuniţi fiind simbolul uniunii materiei cu spiritul, cercul perfect al eternităţii, al cărui centru este pretutindeni, iar circumferinţa nicăieri.

Înalta iniţiere se realizează cînd Kundalini a ajuns deja la cap, dar pentru că Kundalini urcă triumfătoare de-a lungul celor 33 de canoane, trebuie practicat literal toate învăţăturile sfintelor evanghelii; pentru a ajunge la înalta iniţiere trebuie mai întîi să trecem prin cele 9 arcade: sînt cele noua iniţieri ale misterelor minore.

Pe măsură ce focul serpentin se ridică în coloana vertebrală, el trezeşte toate puterile omului, pentru că fiecare canon are numele său ocult şi este în legatură cu puteri determinate.

Un anume maestru al misterelor majore povesteşte că înainte de a ajunge la înalta iniţiere, a avut slăbiciunea de a cădea într-o anumită greşeală, şi că Kundalini a sa a coborît deci patru canoane, şi că a trebuit să lupte enorm pentru a le recuceri.

Probele înaltei iniţieri sînt extrem de severe: discipolul trebuie să urmeze cărarea sfinţeniei şi a castităţii perfecte, dar cînd va ajunge la uniunea cu Intimul, omul se va converti într-un Maestru al Misterelor Majore şi-ntr-un theurg.

CAPITOLUL 6

EU ACUZ

După o perioadă de repaos cosmic, viaţa va recapitula epoca lui Saturn şi atunci începe epoca solară; pămîntul strălucea şi sclipea avînd culorile inefabile ale luminii astrale, şi materia universului era lumina astrală ea însăşi. Corpurile fizice ale umanităţii noastre actuale s-au dezvoltat un pic mai mult şi-au primit corpurile vitale, care servesc azi drept bază la toată biologia umană.

Îngerii şi Demonii epocii lui Saturn pluteau în atmosfera epocii solare...

Prin clarviziune, îl vedem pe Belzebuth, prinţul demonilor, servitorul cu cele mai dăunatoare delicte. Membru activ al unui mare templu de magie neagră, el lupta intens pentru recrutarea de adepţi printre umanitatea epocii solare şi numeroase fură sufletele pe care le-a cucerit pentru templul său tenebros. Belzebuth coborî 13 trepte ale magiei negre şi reuşi a 13-a iniţiere neagră, care-l transforma în prinţul demonilor. Pe centura sa el purta sinistrul cordon cu 7 noduri, ca cel ce utilizează pretinşi Cavaleri Templieri ai magiei negre Omar Cherenzi Lind şi membri şcolii de magie neagră Amorc din San Jose în California.

El se dădu înapoi abil de la manipularea mentalului şi primi cuvîntul pierdut al magilor negri, care se scrie Mathrem şi se pronunţă Ma"th"rem. Deasupra capului său pletos, el punea boneta magiei negre, şi-şi acoperea umerii săi largi şi păroşi cu capa neagră a prinţului demonilor. Pe fruntea sa apăreau coarnele diavolului. Aceste coarne sînt semnul animalului. El se familiariza cu toate cuvintele de trecere (parolele) şi se convertea într-un mare ierarh al logiei negre, într-un adept al mîinii stîngi.

Magii negri ai lui Amorc din San Jose de California au cîteva parole foarte curioase pentru a se recunoaşte între ei: Arco este parola pentru cei de gradul doi; Kheira, pronunţat "que-i-raa" pentru cei de gradul trei; Mathra,parola pentru cei de gradul patru (pronunţat Ma"th"ra). Aceasta din urmă este parola pierdută a magilor negri, numele unui templu de magie neagră numit Mathra. Acest templu este situat în stare de jinas în muntele lui Pico sau Pico de munte, în Azores.

Eu, Aun Weor, foarte vechiul hierofant al misterelor Egiptului, acuz această instituţie neagră al delictului de fraudă în faţa judecăţii conştiinţei publice.

Acuz această instituţie neagră de a ne fi atribuit nouă, egiptienilor antici, ritualuri de magie neagră, pe care noi, în Egipt, nu le-am utilizat niciodată. Acuz pe Amorc de California de delictul de profanare. Acuz pe Amorc de California de comerţ de suflete. Acuz pe Amorc de California în faţa judecăţii conştiinţei publice de oribila fraudă de a face pe discipolii ăi naivi să creadă că este vorba de o instituţie albă.

Oameni ai Statelor Unite, ridicaţi-vă ca un singur om pentru a termina o dată pentru totdeauna cu aceste grote de corupţie ce conduc milioane de suflete spre abis. Popor curajos, popor eroic, ora marii revoluţii a sosit, şi noi toţi fiinţe umane trebuie să ne reunim în jurul divinului Rabbi din Galileea, care pe vîrful Golgota a exclamat: Doamne, Doamne, cum mai glorificat!

Degeaba strigau magii negri ai gradului cinci parolele lor: "Astro", pentru că această peşteră de magie neagră va merge spre abis unde este marele animal şi falsul profet.

Degeaba striga Zocas, Zocas, Zocas, Zocas, oribila victimă de gradul şase, pentru că tăişul sabiei justiţiei cosmice pecetluieşte glasurile lor printre oribilele tenebre ale disperării unde nu auzim decît plînsete şi scrîşniri de dinţi.

Iar voi, misticii negri ai celui de-al şaptelea grad, degeaba ardeţi sarea vrajitoarelor cu alcool şi cu tămîie.

Gardianul dezgustator al sanctumului vostru nu vă va putea salva de tenebre şi de disperare, pentru că mileniul a sosit şi toate persoanele care nu sînt aproape de Christ vor merge în abis, chiar şi atunci cînd ele strigau cu disperare Mathrem, Mathrem, Mathrem.

CAPITOLUL 7

ATOMUL NOUS

Belzebuth, prinţul demonilor, va îngroşa rîndurile legiunii sale cu noi adepţi, pe care-i va recruta cotidian, printre oamenii epocii solare şi aşa el se converteşte în ierarh al legiunii. Universul sclipea şi strălucea plin de o inefabilă frumuseţe.

Umanitatea epocii solare era analoagă umanităţii tuturor epocilor, şi printre oamenii acestei epoci, a existat unul care s-a străduit de-o manieră superlativă pentru a ajunge la perfecţiune. Acest om a fost mai tîrziu Christ, divinul Rabbi al Galileei, Logosul Solar.

A existat în epoca solară un alt templu al magiei negre unde au fost iniţiaţi numeroşi oameni care mai tîrziu s-au transformat în demoni. Astaroth a fost iniţiat în acest templu negru gigantesc.

Cînd după milioane de ani se va apropia noaptea cosmică a acestei epoci solare, cei patru seniori ai flăcării vor dota intimii umani actuali cu suflet spiritual sau corp budic, care este corpul intuiţiei.

Vehiculul intuiţiei este legat direct de inimă. Inima este deci centrul intuiţiei. Chakra sau Floarea de Lotus a intuiţiei se roteşte şi străluceşte de o extraordinară frumuseţe. În această chakra există 7 centri atomici, care servesc drept instrument la 7 mari ierarhi cosmici pentru a acţiona asupra minunatului nostru organism. Asa cum am mai spus în cartea noastră intitulată "Căsatoria perfectă sau Poarta de intrare a Iniţiatului", inima soarelui este construită într-o manieră analoagă cu inima organismului nostru uman. Aşa cum există în soare 7 ierarhi care dirijează cele 7 raze cosmice, la fel în inima noastră există 7 minţi care aparţin la 7 ierarhi cosmici.

Şi la fel cum Soarele are un nucleu atomic central, (la fel inima noastră conţine un nucleu central), care este atomul nous, care este sediul lui Brahma în noi. Acest atom este primul centru vital care se pune în funcţiune în făt şi ultimul care cedează de a trăi "în organismul nostru".

Acest atom conţine mentalul, viaţa, energia şi voinţa omului, şi are o aură luminoasă opalescentă care iradiază într-o manieră splendidă.

La sfîrşitul epocii solare, umanitatea acestui timp va ajunge la starea angelică, şi aceştia sînt arhanghelii de azităzi.

Cel mai înalt iniţiat al lor a fost Christ, dar nu toţi oamenii acestei perioade vor ajunge la acest stadiu, pentru că majoritatea se vor converti în demoni.

Jahve, polul contrar al lui Christ, a fost cel mai mare iniţiat negru şi cel mai tenebros din acea epocă. O dată ajunsă noaptea cosmică, universul părea că se scufundă în haos. Natura întreagă va intra într-un somn fericit...Sămînţa tuturor celor vii va fi lăsată în braţele somnului...şi harpele lui Elohim vor vibra delicios în spaţiile infinite.

CAPITOLUL 8

MENTALUL ŞI INTUIŢIA

Omul mental rezidă în cap cu cele 7 porţi ale sale. Creierul este făcut pentru a elabora gîndul, dar nu este gîndul. Creierul nu este decît instrumentul corpului mental.

Corpul mental este un organism material, dar nu este un organism fizic. Corpul mental are ultrapsihologia sa, ultrabiologia sa şi patologia sa internă pe care oamenii de ştiinţă actuali

nu o cunosc în întregime. Corpul mental este învăluit de o membrană mătăsoasă care îl protejează şi-l menţine în contact cu sistemul nervos cerebro-spinal. Această membrană este armura argintată a corpului mental şi această armură este toată acoperită de "conuri trunchiate" numiţi "module", care sînt simţurile corpului mental.

Printre aceşti centri senzoriali ai corpului mental, există unul care îi permite să mînuiască curenţii seminali individuali şi universali. Există de asemenea în corpul nostru mental anumite simţuri care ne permit a primi din înţelepciunea diferitelor stele. Partea inferioară a armurii noastre este menită a forma circumvoluţiunile creierului.Corpul mental are un nucleu atomic care îi serveşte drept bază: acest nucleu este atomul maestru al mentalului. Atomul maestru al mentalului conţine toată înţelepciunea naturii şi cel care prin meditaţie internă învaţă să comunice cu acest atom poate primi învăţături şi instrucţiuni de la înţelepciunea cosmică pentru că acest atom este înţelept.

Maestru-atom rezidă în sistemul nostru seminal, dar practicînd magia sexuală, atomul urcă spre cap şi ne ilumineaza atunci în lumea mentală.

Armura argintată străluceşte precum aurul cînd practicăm magia sexuală, pentru că milioane de atomi transformatori de foarte înalt voltaj o acoperă şi o transformă în întregime. Atunci apare trezirea conştiinţei şi aristocraţia inteligenţei. De-abia atunci putem vorbi despre cultura mentală şi de transformarea etică.

Cum poate domnul Cherenzi să vorbească despre sublimarea umană, de întrecerea de sine autentică, şi de rezultate imediate fără a poseda o cultură mentală?

Cunoaşte oare domnul Cherenzi relaţia intimă ce există între sexualitate şi mental? Înainte de a continua cu impostura sa de "avatar" domnul Cherenzi ar trebui să studieze psihanaliza lui Sigmund Freud pentru a învăţa să cunoască toate noţiunile elementare despre sexualitatea în raport cu mentalul.

Crede, oare, domnul Cherenzi că jucîndu-se fotbal, urcîndu-se pe cal şi selecţionînd senzaţiile va reuşi ceea ce el numeşte pompos "cele mai noi concepţii" ,"cultura mentală" ,"aristocraţia inteligenţei" ,şi renaşterea spirituală?

Crede domnul Cherenzi că cu ajutorul micului său sistem generos de controale mentale, discipolii săi vor reuşi să atingă intuiţia?

Cele 10 mici reguli ale celei de-a patra lecţii al cursului său ezoteric sînt bune pentru a fi vîndute domnului Israel Rojas pentru ca el să facă un bun comerţ. A vorbi despre pragmatism pozitiv, fără ca discipolul să fi trecut printr-o regenerare sexuală, este culmea neghiobiei.

Cum un individ degenerat de cancerul pasiunii carnale poate vorbi despre viaţa metodică şi pline de atenţie?

Cum un individ al cărui corp mental nu a fost încă transfigurat de atomii transformatori poate vorbi despre asocierea de idei şi de dorinţe?

Cum cel care încă nu şi-a pus atomul maestru pe tronul binemeritat poate vorbi despre expansiune mentală?

Cum cel care ejaculează poate vorbi despre mentalul creator?

Domnul Cherenzi nu ştie oare că gîndurile care nu sînt penetrate de energia determinantă a naturii (energia sexuală) se dezintegrează?

Domnul Cherenzi ignoră că energia determinantă este energia sexuală?

Cum un individ a cărui glandă pineală este atrofiată de plăcerile trupeşti poate vorbi despre curaj, voinţă şi triumf?

Ignoră domnul Cherenzi relaţiile intime ce există între glanda pineală şi glandele sexuale? Domnul Cherenzi ignoră că glanda pineală este centrul emiţător al gîndului?

Cum un individ al cărui creier este vlăguit de viciul ejaculării poate vorbi de concentrare mentală?

Cum îndrăzneşte domnul Cherenzi să zică discipolilor săi să suprime eforturile inutile fără a le da o orientare bine definită?

Cum un individ care nu este întîlnit el însuşi, şi care din cauza magiei negre s-a îndepărtat de intim poate vorbi de satisfacţie personală şi de a se mărgini la el însuşi?

Cum un suflet slab poate să-şi facă faţă lui însuşi?

Domnul Cherenzi nu-şi dă seama că sufletele îndepărtate de Intim sînt vlăguite?

Domnul Cherenzi nu este nimic mai mult decît un "arivist", un "parvenit", un megaloman care îşi consacră el însuşi un destin de avatar, de fals profet.

Critica raţiunii practice este un lucru, iar critica raţiunii pure este altul. Conceptul conţinut în critica raţiunii practice sînt fondate pe percepţii senzoriale externe iar concepţiile criticii raţiunii pure se alimentează cu idei a priori şi cu intuiţii.

Cherenzi ignoră totalmente filozofia lui Emmanuel Kant, marele filozof din Koenigsberg. Cherenzi, cu micul său sistem de control şi de selecţii de senzaţii nu caută decît să-i facă pe discipolii săi sclavi ai criticii raţiunii practice, al mentalului inferior şi ai mentalului concret. Toate acestea sînt magie neagră pură şi simplă; cu aceasta nu facem decît să convertim discipolul în sclav al senzaţiilor externe şi în magicieni negri. Ce spune Cherenzi despre critica raţiunii pure?

Ce spune Cherenzi despre Brahma-Vidya şi despre intimi?

Cunoştea Cherenzi intimele relaţii psiho-somatice ale lui Brahma-Vidya? Cherenzi va fi el un Sannyasin al gîndului? Cherenzi va fi el un Demiorfla al mentalului? Va fi el, Cherenzi un student al lui Azug, cartea înţelepciunii orientale?

Nu, dragi cititori. Cherenzi nu este decît un arivist, un paranoic un megaloman care se autoconsacră avatar, şi un fals profet.

Brahma-Vidya este mentalul Intimului. Mentalul Intimului este fructul său, extractul tuturor experienţelor dobîndite de corpul mental .

Brahma-Vidya este corpul aureolat al victoriei menţionată în cartea " Zei atomici ".

Mentalul ca mental este un lucru şi mentalul ca instrument este altul. Din uniunile momentane ale lui Brahma-Vidya cu corpul mental rezultă marile iluminări cosmice: sufletul care este atunci unit cu Intimul se ridică în marele suflet al lumii, suprasufletul lui Emerson, şi înţelege toate minunile macrocosmosului; dar pentru a realiza aceste minuni, trebuie să avem deschis ochiul lui " Dangma":şi ochiul este intuiţie.

Cel care este deja intuitiv are un corp mental constituit în mod special. Nucleul unui anume mental este un cerc de-o culoare violacee strălucitoare. Cartea Azug numeşte Damiorfla un mental de asemenea organizat. Un Damiorfla nu se apleacă în faţa puterii răului şi nu mai este sclav al lui "maya"(iluzia).

Cel care vrea să studieze Azug-ul, cartea înţelepciunii orientale, trebuie mai întîi să se supună la mari şi teribile probe iniţiatice. Am primit această carte din mîinile autenticului maestru al înţelepciunii Kout-Hami (K.H.).

Micul sistem generos Cherenzist, care se bazează pe a trăi selecţionînd mereu senzaţii şi stimulînd mentalul cu tot mai multe controale, nu ajunge decît să facă discipolul sclav al mentalului animal şi al nu mai puţin fatidicului intelect. Toate acestea sînt este pură magie neagră. Cu acest gen de învăţături nu ajungem să obţinem decît o separare totală între monadă şi personalitate, şi este cu precizie ceea ce cercetează domnul Cherenzi, pentru că monada nu îl interesează. El nu înapoiază un cult decît gardienilor pragului, animalului intern.

Cherenzi, Paul Yagot, Marde şi Arkinson n-au fost decît mari şarlatani, pietişti şi paranoici care nu au cunoscut decît activităţi inferioare de înţelegere. Care dintre ei a cunoscut ultrapsihologia şi ultrabiologia corpului mental? Marea majoritate a acestor psihologi practicieni cu limbaj bombastic, cu ale lor faimoase introjecţiuni psihologice, nu cunosc decît reacţiuni senzoriale şi atavisme subconştiente. Dar care dintre ei cunoştea structura corpului

mental al unui Brahmin? Care dintre ei cunoştea utilizarea şi manipularea tridentului? Toţi aceşti mari psihologi modernişti nu sînt decît nişte analfabeţi în domeniul lor.

Raţiunea este un lucru şi intuiţia este un altul. Raţiunea se alimentează numai cu percepţii senzoriale externe. Prin intermediul simţurilor ea sesizează sau primeşte impresii şi elaborează senzaţii. În consecinţă ea este negativă şi limitată.

"Raţionalul crede că va ajunge la adevăr cu ajutorul bătăliei antitezelor, care divizează mentalul şi-l fac incapabil să înţeleagă adevărul.

Numai intuitivul ştie să asculte vocea tăcerii, şi adevărurile eterne ale vieţii se reflectă cu o radiantă frumuseţe în liniştea mentalului său.

Raţionalul converteşte mentalul său într-un cîmp de bătălie plin de prejudecăţi, de frică, de pofte, de fanatisme, de teorii, şi concluziile trebuie întotdeauna să-i fie favorabile. Un lac tulbure nu va putea niciodată să reflecte soarele adevărului.

Mentalul intuitivului curge senin şi silenţios, departe, foarte departe de bătălia neagră a antitezelor şi de furtuna exclusivismelor.

Mentalul raţionalului este ca un vapor care nu ştie decît să schimbe cheiurile, şi plecînd de la aceste cheiuri care se numesc şcoli, teorii, religii, partide politice, etc acţionează şi reacţionează după percepte deja stabilite. Un anume mental este sclavul energiilor stagnante ale vieţii, în consecinţă are complicaţii şi durere.

Fiii intuiţiei, aidoma aripilor rebele, se ridică mîndri spre soarele marilor adevăruri inefabile, eliberaţi de orice sentiment de frică, de toate dorinţele de acumulare, liberi de secte, religii, şcoli cu prejudecăţi sociale, fanatisme de grupări, pofte, teorii, intelectualisme, ură, egoism, etc.

Mentalul intuitivului curge delicios, senin şi silenţios, ca o sursă cristalină, de o frumuseţe strălucitoare, pe tronul august al gîndului. Corpul mental al intuitivului este un vehicol minunat al Intimului. Mentalul intuitivului acţionează numai sub bagheta Intimului şi datorită acestuia rezultă acţiunea dreaptă, gîndul just şi emoţia corectă.

Omul care nu acţionează în lume decît sub direcţia Intimului este fericit pentru că el este departe de orice fel de complicaţii şi de conflicte.

Pentru a ajunge pe piscurile inefabile ale intuiţiei, e necesar a trăi în acord integral cu înţeleptele învăţături pe care Divinul Rabbi al Galileei le-a adus pe pămînt. Sînt învăţăturile lui Christ care ne conduc pe culmile inefabile ale intuiţiei. Ceea ce este interesant este de a ne comporta în lumea fizică în acord perfect cu înţeleptele învăţături ale Maestrului. Ceea ce este interesant este de a face învăţăturile lui Christ carne şi sînge în noi.

Christ nu a venit să fondeze religii:Christ a venit pentru a ne uni cu Intimul (Tatăl nostru etern).

Toate învăţăturile lui Christ au ritmul muzical al planului marilor maree ale vieţii, care este lumea budhică sau intuiţională. Mantra AUM MASSI PADME YUM vocalizată 10 minute pe zi ,dezvoltă intuiţia. Această mantră se pronunţă astfel: aaauuummm...mmaasssuu...padmmee...yyoommm...Este mantra intuiţiei.

Practica învăţămintelor Creştine trezesc chakra inimii în noi şi pun în activitate corpul budic sau corpul intuiţiei, care ne conduce la înţelepciune şi la fericire eternă. Magia sexuală face parte din învăţămintele pe care Christ le-a dat în secret celor 70 discipoli, şi pe măsură ce practicăm învăţămintele creştine, corpul eteric se reorganizează în întregime, amplificînd volumul celor doi eteri superiori: un anume centru care se formează în cap coboară la inimă şi organizează acest centru pentru intuiţie.

Nerisipindu-ne forţa noastră creştină, se formează o faşă protectoare în jurul corpului eteric şi în acest fel acest corp rămîne protejat de curenţi externi. Corpul fizic devine de asemenea mai rafinat şi mult mai puternic şi chipul el însuşi se transformă şi devine mai frumos.

Învăţăturile Logosului Solar operează asupra tuturor corpurilor noastre interne şi le convertesc în instrumente rafinate ale Intimului. Important este să trăim aceste învăţături în viaţa practică. Membri lui Amorc confundă lamentabil mentalul cosmic cu conştiinţa cosmică. Undele mentalului sînt un lucru şi undele conştiinţei şi undele conştiinţei sînt altul.

Mentalul se hrăneşte din conştiină.

Conştiinţa cosmică reuneşte undele rafinate ale mentalului.

Tridentul simbolizează jocul tripelor forţe ale atomilor transformatori ai mentalului.

Corpul mental nu este "eul". Corpul mental nu este decît un instrument al "eului" şi pretenţia pe care o are domnul Cherenzi de a face din discipolii săi sclavi ai acestui instrument material, este culmea prostiei.

Mentalul intuitivului este cupa inefabilă plină de înţelepciune .

Mentalul intuitivului este cupa lui Saint-Graal, plină de sîngele martirului de pe Golgota.

Mentalul intuitivului este cupa sacră a lui Pierome, cupa sacră a lui Samadhi, lichiorul zeilor, Soma care este băută de seniorii mentalului, lichiorul dragostei, lichiorul budhic, vinul luminii care a fost transmutat în creuzetul de foc al frumoasei Elene. Este cupa zeilor nemuritori!

ELENA

Salutare! Salutare! Zei nemuuritori,
pentru voi ridic cupa delicioasă
şi pentru fecioara celor şapte portaluri.

Ridic cupa pentru Elena cea cu chip maiestuos
şi ei îi dedic cîntecele mele
sub porticurile nemuritoare
ale templului său liniştit.

Elena,umple-mi cupa
cu vinul intuiţiei
Elena varsă în vaza mea
amfora ta de amor...

Elena,consolează inima mea îndurerată.
vreau să gust din lichiorul înţelepciunii
şi odată alungată durerea...vreau
să mă îmbăt de lumină şi de poezie
şi să mă trezesc în braţele dragostei sale.

Frumoasă Elena,te iubesc ,
tu eşti dalta filozofiei,
tu eşti focul arcanei,
tu eşti amfora înţelepciunii
şi logodnica dorită de înţelepţi.

Purpura şi aurul anticei Ithaca

le pun la picioarele tale
O,Elena!
Pun la picioarele tale luxul Atridei,
o,tînără şi nobilă fiică,
depun la picioarele tale vapoarele greceşti.
o,zeiţă senină,
pun la picioarele tale toate cetăţile antice,
o,frumoasă Elena.

Elena,umple-mi cupa
cu vinul intuiţiei.
Varsă în vaza mea
amfora ta de dragoste.

CAPITOLUL 9

PERIOADA LUNARĂ

O dată trecută noaptea cosmică a perioadei solare, se vor ivi zorii perioadei lunare. Viaţa va recapitula toate stările perioadei cosmice trecute şi după acest proces de recapitulare, perioada lunară va începe în toată plenitudinea sa peste pămîntul nostru eteric, numit pămînt-lună. Oamenii epocii lunare erau de statură mică şi corpurile lor erau din materie eterică. Ei îşi construiau casele lor sub pămînt, deşi îşi puneau la suprafaţă acoperişuri asemănătoare cu cele ale caselor actuale. Ei făceau comerţ, munceau şi se distrau ca noi. Populaţiile lor urbane erau mici şi legate între ele ca şi ale noastre prin drumuri şi cărări.

Aveau de asemenea automobile asemănătoare cu ale noastre şi munţii lor, transparenţi ca şi cristalul, erau de-o culoare albastră, sumbră, foarte frumoasă; este culoarea albastră pe care o vedem în munţii îndepărtaţi, este eterul. Tot pămîntul nostru antic era de această frumoasă culoare.

Vulcanii erau în continuu în erupţie şi era mai multă apă decît în epoca noastră actuală; puteai vedea peste tot lacuri imense şi mări întinse...În timpul acestei perioade lunare îl vedem pe Belzebuth trăind într-o casă enormă construită sub pămînt. Acolo îşi instruia discipolii într-un vast salon. Era îmbrăcat cu o tunică cu dungi negre şi roşii şi purta un turban şi o capă de aceaşi culoare. Era un magician negru cu corp înalt şi robust. Toţi chelas-ii negri îl venerau profund.

Belzebuth avea două cărţi: una din care le citea discipolilor săi şi îi instruia, şi o alta care era studiată numai de el în secret. Numeroşi au fost adepţii pe care i-a cucerit pentru magia neagră printre oamenii epocii lunare.

Flora şi fauna acelui timp erau foarte diferite de ale noastre: noi vedem prin clarviziune vegetale minerale, adică organisme semi-vegetale şi semi-minerale, la fel ca şi vegetale semi-animale, etc., în fine cele trei regnuri ale naturii nu erau complet definite ca şi acum: în acea epoca un regn se confunda cu celălalt. Era la copaci o tendinţă marcată de a lua forme concave cu ramurile şi frunzele lor, cele care îi făceau să semene cu nişte umbrele gigantice.

După toate acestea, întrezărim existenţa unei tendinţe marcate de a se înclina "înspre jos", adică spre condensarea pămîntului nostru actual. Natura, în toate părţile sale este o scriere plină de viaţă şi cu aceeastă scriere plină de viaţă ea îşi face desenele sale.

Vedem din contră în epoca noastră actuală a celui de-al XX-lea secol o tendinţă marcată a omului de a construi edificii înalte şi de avioane tot mai rapide, etc. Arbuştii noştri actuali nu vor să se încline, mai degrabă se ridică către înalt, spre soare, iar pămîntul nostru a ajuns acum la maximum de condensare materială şi aspiră acum să se ridice din nou, să se "reeterizeze"... În realitate eterul inundă aerul şi-l eterizează din ce în ce mai mult ca şi la sfîrşitul marii rase ariene, eterul se va face în totalitate vizibil în aer, şi atunci creaturile care trăiesc în eter vor împărtăşi cu omul toate activităţile lor.

În timpul perioadei lunare, corpurile fizice ale umanităţii noastre actuale vor ajunge la un mai mare grad de perfecţiune şi atunci noi vom primi corpul astral. Noi, oamenii de azi, sîntem animalele perioadei lunare, iar îngerii şi demonii perioadelor antice pluteau în atmosfera eterică a pămîntului nostru lună; erau vizibili şi tangibili pentru toată umanitatea. Omul înţelegea arhanghelii sau creaturile focului în spatele focului, vulcanii în erupţie şi seniorii formelor în spatele tuturor formelor existente. Fii vieţii reglau funcţiunile vitale a tot ceea ce există şi creaturile elementale a celor 3 elemente ale naturii coabitează cu oamenii.

Au fost seniorii înţelepciunii care ne-au dotat cu corpuri astrale, şi-au fost seniorii personalităţii care ne-au dotat cu această personalitate pe care teozofii o privesc azi cu atîta dispreţ .

La sfîrşitul acestei perioade lunare, Intîmii umanităţii actuale vor primi corpul spiritului uman, numit corp de voinţă, pe care Krishnamurti îl disprețuieşte atît.

Voinţa este puterea cu care noi dominăm pasiunile noastre şi ne vom converti în zei.

Respectînd legea alchimistului gnostic, care este de a introduce membrul viril în vagin şi de a-l retrage fără a revărsa sămînţa, focul pasiunii se transmută în lumină astrală şi atunci corpul astral se întăreşte şi se umple cu lumina strălucitoare şi toate fructele splendide a acestui minunat organism astral se scufundă în corpul voinţei şi-l înfrumuseţează. Focul castităţii este focul spiritului sfînt, şi corpul spiritului sfînt este corpul voinţei, numit mental abstract, corp cauzal: în realitate este corpul mentalului abstract care, inundîndu-se de foc prin metoda magiei sexuale, se converteşte în focul ielelor, şi omul fermecat, îmbătat de spiritul sfînt, vorbeşte în toate limbile, spunînd lucruri inefabile. Biblia gnostică zice textual: "Cînd ziua de Rusalii a venit, erau toţi împreună în acelaşi loc, cînd, dintr-o dată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic şi a umplut toată casa unde şedeau ei."

"Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se între ei, şi s-au aşezat cîte una pe fiecare dintre ei."

"Şi toţi s-au umplut de Duh Sfînt, şi au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească." (cap.2, Faptele apostolilor versetele 1-4)

Jehova, spiritul sfînt, veghează asupra corpului spiritului sfînt din noi. El a fost cel mai mare iniţiat al epocii lunare. La sfîrşitul acestei mari perioade, umanitatea se va împărţi în îngeri şi luciferi, căci mulţi sînt cei chemaţi, puţini sînt cei aleşi.

Max Heindel şi Steiner susţineau în operele sale că toată umanitatea se va salva, şi aceasta se datorează ignoranţei celor doi autori. Versetele 23-28 din capitolul 13 al sfîntului Luca spune textual: "Cineva I-a zis: " Doamne, oare puţini sînt cei ce sînt pe calea mîntuirii?" El le-a răspuns: " Nevoiţi-vă să intraţi pe uşa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulţi vor căuta să intre şi nu vor putea."

" Odată ce stăpînul casei Se va scula şi va încuia uşa,şi voi veţi fi afară, şi veţi începe să bateţi la uşă, şi să ziceţi: " Doamne, Doamne, deschide-ne!" drept răspuns, El vă va zice: "Nu ştiu de unde sînteţi."

"Atunci veţi începe să ziceţi: "Noi am mîncat şi am băut înaintea Ta, şi în uliţele noastre ai învăţat pe norod."

El va răspunde: "Vă spun că nu ştiu de unde sînteţi; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi lucrători ai fărădelegii!."

Va fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor, cînd veţi vedea pe Avraam, pe Isaac şi pe Iacov, şi pe toţi prorocii în Împărăţia lui Dumnezeu, iar pe voi scoşi afară."

O dată ajunsă noaptea cosmică a perioadei lunare, Jehova şi îngerii săi, Lucifer şi demonii săi se vor retrage de pe scena cosmică şi toată natura va intra într-un profund repaos.

CAPITOLUL 10

PERIOADA TERESTRĂ

O dată trecută noaptea cosmică a perioadei lunare, universul se va condensa pentru a deveni nebuloasa despre care ne vorbeşte Laplace. A fost atunci începutul epocii fizico-chimic în care noi trăim. Natura va recapitula perioadele cosmice trecute, asemenea descrierii alegorice din Geneză.

" La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pămîntul. Pămîntul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întuneric, şi Duhul lui Dumnezeu se mişca pe deasupra apelor." (Geneza cap.1, versetele 1-2)

Atunci a fost timpul nebuloasei lui Laplace, în timpul căreia pămîntul recapitula epoca lui Saturn. "Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Şi a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; şi Dumnezeu a despărţit lumina de întuneric. (versetele 2-4 din Geneză).

Moleculele caldei şi obscurei nebuloase vor intra în frecare, sub puternicul impuls al cuvîntului pierdut al creatorului şi nebuloasa va deveni atunci de foc.

Aceasta a fost epoca hiperboriană, în timpul căreia atomii solari provenind din epoca solară intrară în activitate. Pămîntul nostru era atunci un glob de foc plin de înţelepciunea focului şi de lumina produsă de acel foc. Şi în acest glob înflăcărat au trăit arhanghelii, care au fost oameni ai epocii solare, şi care se exprimau în toată plenitudinea înţelepciunii lor.

"Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape şi ea să despartă apele de ape", şi aşa a fost."

" Dumnezeu a făcut întinderea, şi ea a despărţit apele care sînt dedesuptul întinderii de apele care sînt deasupra întinderii. Şi aşa a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă; aceasta a fost ziua a doua." (versete 6,7,8 ale cap.1 din Geneză).

Aici Biblia continuă să vorbească de recapitularea perioadei solare: globul înflăcărat intrînd în contact cu regiunile umede interplanetare produc vapori de apă şi se formează nori imenşi care, condensîndu-se, cad sub formă de ploaie, producînd puţuri şi mări imense care clocotesc în mod constant la suprafaţa globului arzător şi norii vor separa apele cerului de apele globului arzător. "Şi Dumnezeu a zis: "Să se strîngă la un loc apele care sînt dedesuptul cerului, şi să se arate uscatul!" Şi aşa a fost."

"Dumnezeu a numit uscatul pămînt, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun." (versete 9,10 cap.1 Geneza).

Puţurile de apă care clocoteau constant pe globul arzător veniră să se cristalizeze sub forma de încreţiuni, pe suprafaţa globului arzător, şi aşa se împlineşte cuvîntul creatorului care zicea: "Să apară uscatul. Şi Dumnezeu a numit uscatul pămînt". Aşa s-a format prima crustă terestră numită Lemuria.

În această epocă lemuriană pămîntul a recapitulat perioada lunară, căci este o lege a vieţii ca natura să recapituleze toate manifestările trecute înainte de a iniţia noile sale manifestări.

Cel ce vrea să cunoască obiectiv toate procesele evolutive ale umanităţii, să observe evoluţia fătului uman plecînd chiar de la momentul concepţiei. În pîntecele mamei sale, fătul recapitulează toate metamorfozele corpului uman începînd de la cele mai vechi origini.

Corpul uman nu este decît carapacea şarpelui nostru de foc şi universul solar este carapacea năpîrcii Logosului Sistemului Solar. Cînd năpîrca abandonează învelişurile sale, învelişurile se dezintegrează. (Năpîrca de foc este Kundalini, a se vedea capitolul intitulat Bastonul patriarhilor).

Există în Columbia un munte foarte înalt numit Juratena; acest munte este situat pe teritoriul Vasquez, Departamentul de Boyaca, pe ţărmurile unui fluviu larg cu ape profunde, numit Rio Minero.

Ţăranii spun că acest munte este "încîntat", şi povestesc despre el cele mai vechi tradiţii. Cînd este pe punctul de a plînge, ei spun că aud un zgomot asemănător celui unei enorme mase de pietre care se revarsă în prăpastie; şi cînd vor ploaie le este suficient să pună foc muntelui pentru a o avea din abundenţă. Comentariile oamenilor de ştiinţă nu contează nici cît un fir de iarbă, pentru aceşti ţărani, căci, cum bine a zis Goethe: "toată teoria este cenuşie şi nu există adevăr decît arborele cu fructe aurite al vieţii."

Acei ţărani povestesc că se poate ajunge pe piscul lui Juratena pe nişte scări de piatră cioplite de nişte mîini ale unei epoci foarte străvechi. Unul dintre aceşti ţărani a raportat autorului prezentei lucrări cum atunci cînd ajunse la picioarele acestor scări milenare, el fu oprit de o ploaie de pietre lansate de mîini invizibile şi cum a fost cît pe ce să piară sub greutatea uluitoare a unei mase gigante care era pe punctul de a-l zdrobi. Un alt ţăran explora bazele muntelui urmărind cursul acelui fluviu cu ape profunzi. Printre enormele mase de granit udate de apele agitate ale fluviului el descoperi un templu încrustat în roca vie.

Ţăranul încerca să penetreze în templu prin uşa centrală (acest templu gigantesc avea trei porţi), dar întîlni o mare cantitate de solzi de şarpe şi se ascunse îngrozit. El se va întoarce mai tîrziu prin împrejurimi pentru a vedea templul, dar nu va mai găsi nimic. Templul a dispărut ca şi cum stînci gigante l-au devorat.

Eu, Aun Weor, am vizitat acest templu în corpul astral. Maeştri care locuiau acolo m-au primit cu braţele deschise şi m-au condus în interiorul mănăstirii, iluminate de un candelabru cu 7 braţe, din aur masiv, asemănător cu candelabru de aur cu 7 braţe din templul lui Salomon, şi am primit de la ei învăţăminte secrete.

Teozofii cred că numai în Tibet putem găsi Maeştri şi mulţi dintre ei vor să călătorească în Tibet pentru a urma disciplina chela, dar în realitate mănăstirile Logiei Albe sînt repartizate în lumea întreagă. În Orient, se numesc Mahatmas "Nagas", adică şerpi şi toţi gardienii criptelor sacre ale templelor de mistere au aspectul de şerpi giganţi şi nu permit trecerea decît a "iniţiaţilor".

Aşa cum veninul năpîrcii ucide, tot aşa este otravă "arcana preţioasă" cu care noi ajungem la înalta iniţiere! Ascultă-mă cititor iniţiat: "sulerul năpîrcii este baza vieţii": aceasta nu este pentru toţi cititorii: ci numai pentru acei ce au urechi de auzit.

Locuitorii pămîntului plat ("tiera elana"), Statul Zulia, Venevuela, fac să curgă năpîrca pronunţînd mantrele următoare: ooosssooo...ooo...ooaaa...aaasssiii...Vocalele acestei mantre sînt I.A.O., combinate cu teribila literă S. Există deci înţelepciune şi cel ce are înţelegere să înţeleagă.

Litera S este de asemenea o vocală, deşi gramaticienii nu o spun. În timpul conexiunii în magia sexuală cu preoteasa, trebuie să pronunţăm cele trei vocale : I.A.O., căci I.A.O. este numele năpîrcii noastre...

Pentru a limpezi acest capitol, noi spunem că epoca Polară corespunde inteligenţei mercuriene a năpîrcii Logosului (căldurii). Epoca hiperboreană, cu atomi solari ai năpîrcii (cu foc), şi epoca Lemuriană cu atomi lunari ai năpîrcii Logosului (cu umiditate). Kundalini a

noastră, este formată de asemenea din atomi solari şi de o sinteză de atomi atotştiutori. Năpirca integrează în ea însăşi înţelepciunea a 7 eternităţi!: femeia este vestala templului şi vestala aprinde focul templului. În templele antichităţii numai vestalele aprindeau şi întreţineau focul. Se simbolizează prin aceasta că femeia este singura care poate să aprindă focul Kundalini al corpului nostru sau a templului nostru.

Pentru că templul prea-înaltului Zeu trăind este corpul nostru, iar focul acestui templu este Kundalini, pe care soţia noastră vestală îl aprinde prin contactul sexual însuşi!, prin magia sexuală aşa cum o învăţăm în cartea "Căsătoria perfectă" sau poarta de intrare a Iniţiatului", şi în prezenta lucrare. Azităzi, Biserica Romană a pierdut complet tradiţia şi vedem că sînt copiii corului care aprind focul templului, ceea ce nu este numai o absurditate dar şi un sacrilegiu şi o insultă foarte gravă vieţii însăşi.

Aceste perioade cosmice trecute există actualmente în atomii noştri seminali şi nu trebuie decît să învăţăm tehnica meditaţiei interioare pentru a intra în domeniul lor. Poarta de intrare a acestei puternice civilizaţii atomice, sînt organele noastre sexuale.

Prayalas şi Mahanvataras se succedă în interiorul unui moment mereu etern, şi trecutul şi viitorul fraternizează într-un veşnic prezent.

Timpul nu există! Este mentalul omului care se împovărează să împartă eternul "prezent" în trecut şi viitor!

Puternicele civilizaţii Saturniene, Solare şi Lunare, există încă în fondul atomic al sistemului nostru seminal şi putem intra în domeniul lor prin intermediul meditaţiei interioare. Tranziţia între o stare a conştiinţei şi alta este ceea ce noi numim în mod eronat timp, dar aceste etape ale conştiinţei se succed înlănţuite în interiorul unui eteru prezent. Omul trebuie să înveţe să trăiască în prezent. Omul trebuie să se elibereze de toate spaţiile teozofismului bombastic, de rozicrucianisme maladive, de spiritisme morbide, de sectarisme ale religiilor, de fanatisme de patrie şi drapel, de religie, de intelectualisme, de dorinţi de acumulare şi de afecţiune în general. Toate aceste colivii de papagali sibariţi sînt lăcaşuri de fiară de comerţ şi tiranie iar noi nu cîştigăm nimic cu toate aceste jargoane, pentru că ele nu reuşesc decît să ne umple de prejudicii şi de fanatisme absurde! Toată înţelepciunea vîrstnicilor este în interiorul nostru, iar trecutul şi viitorul fraternizează în interiorul unui etern "prezent"!

Numai în interiorul nostru vom găsi înţelepciunea cosmică. Atomii solari ne iniţiază la înţelepciunea focului, iar atomii lunari ne iniţiază la antica înţelepciune neptuniană amentină.

Cînd atomii solari şi lunari intră în contact, atunci focul nostru sacru se trezeşte şi ne va converti în Zei.

În nopţile cu lună plină, atomii lunari intră în contact cu armura argintată a corpului nostru mental şi noi putem atunci să primim prin meditaţie internă învăţămintele înţelepciunii lunare. Există 7 curenţi eterici lunari în interiorul cărora trăieşte intens civilizaţia anticului nostru pămînt-lună.

Civilizaţiile Solare şi Lunare trăiesc în lumile interne şi noi putem să vizităm aceste civilizaţii prin meditaţie internă profundă! Trezind focul sacru al lui Kundalini prin metoda magiei sexuale, civilizaţiile solare şi lunare care palpită intens în lumile noastre interne proprii ne vor iniţia în profundele lor adevăruri şi ne vor duce spre marea iluminare!

Cele 7 chakra ale noastre sînt 7 biserici interne şi fiecare din aceste 7 biserici conţin înţelepciunea unei perioade cosmice. Cînd vom rupe cele 7 sigilii ale celor 7 biserici ale cărţii umane, prin metoda săbiei lui Kundalini, atunci cele 7 biserici ne vor da toată înţelepciunea cosmică a celor 7 perioade cosmice ale lui mahanvatara şi noi vom deveni atoateştiutori... Apocalipsa spune următoarele:

"Şi cînd Mielul rupse cea de-a 7-a pecete, se făcu o tăcere în cer, circa o jumătate de oră... Pe urmă, am văzut pe cei 7 îngeri care erau în faţa lui Dumnezeu: şi le-a dat 7 trîmbiţe. Un alt înger veni şi se opri în faţa altarului, ţinînd în mînă o cădelniţă de aur: şi i s-a dat multă

tămîie pentru o aduce împreună cu rugăciunile tuturor sfinţilor, pe altarul de aur, care era înaintea scaunului de domnie. Şi din mîna îngerului, fumul de tămîie se ridica înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinţilor." (cap.8,versete 1-4)

Apocalipsa ne vorbeşte aici de această carte pecetluită de 7 peceţi care este organismul nostru cu 7 biserici. Ea ne zice clar că numai mielul trebuie să rupă cele 7 peceţi cu sabia lui Kundalini. Mielul este Îngerul nostru interior, adică Intimul nostru. Apocalipsa ne învaţă aici, ceea ce se produce la ruperea celei de-a 7-a peceţi, care este cea a bisericii Laodicee, situată în cap.

Cei 7 îngeri cu trîmbiţe sînt cei 7 îngeri ai celor 7 biserici. Îngerul cu cădelniţa este Intimul nostru care îşi face intrarea triumfală în ierarhia albă în acelaşi timp cu sufletul său de diamant. Un perfect în plus, într-o comunitate de aleşi... "Apoi îngerul a luat cădelniţa, a umplut-o cu focul de pe altar, şi l-a aruncat pe pămînt. Şi s-au stîrnit tunete, glasuri, fulgere şi cutremure de pămînt." (cap.8,verset 5)

Apocalipsa ne spune aici că atunci cînd am rupt a 7-a pecete cu sabia lui Kundalini, atunci 7 biserici ne deschid porţile lor şi ne învaţă înţelepciunea celor 7 mari perioade terestre, care corespund la 7 mari perioade cosmice.

Şi capitolul 8 al Apocalipsei continuă să ne vorbească de 7 îngeri. Pe măsură ce aceştia sună din trîmbiţele lor, marile evenimente cosmice se derulează în ordine succesivă. Aceşti 7 îngeri sînt îngerii celor 7 planete ale noastre, care dirijează cele 7 chakra ale organismului nostru şi cele 7 epoci terestre.

Aşa deci cele 7 epoci terestre sînt dirijate de 7 ierarhi cosmici, şi toată înţelepciunea acestor 7 epoci este în interiorul celor 7 chakra ale noastre.

" Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer, învăluit de un nor, deasupra capului era curcubeul, şi faţa sa era ca soarele, iar picioarele sale erau ca nişte stîlpi de foc. Ţinea în mînă o cărticică deschisă, şi şi-a pus piciorul drept pe mare, iar piciorul sting pe pămînt. A strigat cu glas tare, cum răgneşte un leu. Cînd a strigat el, cele 7 tunete au făcut să se audă glasurile lor." (cap.10 versete 1-3)

Acest înger este ierarhul celei de-a şaptea epoci. Arcul Iris simbolizează perioada noastră terestră actuală care va începe prin semnul curcubeului. Aceasta se întîmpla în Atlantida din moment ce Lemuria era o recapitulare a perioadei Lunare. Cărticica pe care îngerul o ţinea în mînă, este cartea evoluţiei umane. Este cartea pecetluită cu 7 peceţi, dar care nu mai are peceţile sale. Este organismul uman a celui care a rupt deja cele 7 peceţi. Este corpul Maestrului!... Este înţelepciunea cosmică a celui care s-a realizat temeinic!

" A strigat cu glas tare, asemănător cu răgnetul unui leu, după care cele 7 tunete au făcut să se audă glasurile lor." Aici Apocalipsa ne vorbeşte despre cuvîntul pierdut, de silaba sacră: şi cele 7 tunete ale celor 7 chakra fac să se audă glasurile lor: glasul lor sînt cele 7 note ale cuvîntului. Silaba sacră deschide cele 7 chakra şi fiecare chakra are nota sa cheie. Cel ce are urechi de auzit să audă. Şi cel ce are înţelegere să înţeleagă, căci aici este înţelepciune.

În cea de-a şaptea epocă, vom fi regăsit cuvîntul pierdut.

" Şi cînd cele 7 tunete au vorbit, eu mă pregăteam să scriu, cînd o voce din cer mi-a zis: "ţine secret cuvintele celor 7 tunete şi nu le scrie." (cap.10,verset 4)

Fiecare notă a cuvîntului pierdut închide secrete teribile şi de nespus şi fiecare notă a cuvîntului pierdut este nota cheie a unei epoci terestre. Există o notă cheie a civilizaţiei egiptene, una a civilizaţiei hinduse, şi aşa mai departe.

În cea de-a şaptea epocă, cuvîntul pierdut va realiza în totalitate Împărăţia lui Dumnezeu. Swedenborg (filozof mistic suedez) spunea despre cuvîntul pierdut: "Căutaţi-l în China şi poate îl veţi întîlni în marea Tartarie."

Magii lui Amorc utilizează pentru sfîrşiturile lor demoniace mantra "Mathra", pronunţată "Ma"th"ra", şi îi asigură pe discipolii săi că acesta este cuvîntul pierdut, dar în

realitate, este numele unui templu de magie neagră al străvechii Atlantide şi în acelaşi timp o mantră de magie neagră, astfel încît acesta nu este cuvîntul pierdut. La indieni, arhat-ii au fost persecutaţi pentru că posedau silaba sacră. În China, discipolii lui "Tathagata" îl cunoşteau.

Cuvîntul pierdut este foarte bine păstrat în Tibet. Aici în Tibet rezidă "Maha-choan".

În a 7-a epocă, vom fi regăsit cuvîntul pierdut. "Dar în zilele în care îl vom auzi pe cel de-al 7-lea Înger, sunînd din trompetă, taina lui Dumnezeu se va sfîrşi, cum El i-a vestit robilor săi, profeţii." (Apocalipsa, cap.10, verset 6)

Iniţiatul care s-a unit cu Intimul; se eliberează de iluzia timpului, pentru că trecutul şi viitorul fraternizează cu interiorul unui etern prezent.

Fiecare din cele 7 epoci terestre se termină printr-un mare cataclism, descris simbolic de Apocalipsă, astfel:

" Şi primul Înger a sunat din trîmbiţă şi a venit grindină şi foc amestecat cu sînge, care au fost aruncate pe pămînt; şi a treia parte din copaci a fost arsă, şi toată iarba verde a fost arsă." (Apocalipsa cap.8 verset 7)

Acesta a fost primul cataclism al primei epoci. "Al doilea Înger a sunat din trîmbiţă, şi atunci un enorm munte incendiat a fost aruncat în mare, şi a treia parte din mare se făcu sînge." (Apocalipsa, cap.8, verset 8)

" Şi a treia parte din toate creaturile care trăiau în mare au pierit; şi a treia parte din corăbii au fost distruse." (Apocalipsa, cap.8, versetul 9)

Acesta a fost sfîrşitul celei de-a doua epoci.

" Al treilea Înger a sunat din trompetă şi a căzut din cer o stea mare arzînd ca o torţă, şi a căzut peste a treia parte din rîuri şi peste izvoarele rîurilor." (cap.8 verset 10)

"Şi numele stelei era 'Pelin'. Şi a treia parte de ape s-a prefăcut în pelin şi mulţi oameni au murit din pricina apelor, căci ele deveniseră amare." (Apocalipsa cap.8 verset 11)

Acesta a fost sfîrşitul celei de-a treia epoci.

"Al patrulea Înger a sunat din trîmbiţă şi atunci a fost lovită a treia parte din soare şi a treia parte din lună, şi a treia parte din stele, pentru ca a treia parte din ele să fie întunecată şi ziua să-şi piardă a treia parte din lumina sa, şi noaptea de asemenea." (Apocalipsa cap.8 verset 12)

Acesta a fost sfîrşitul celei de-a patra epoci.

"Al cincilea Înger a sunat din trîmbiţă şi atunci am văzut o stea care cădea din cer pe pămînt, şi i s-a dat cheia fîntînii Adîncului. Cînd a deschis acea fîntînă, s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare - soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fîntînii." (Apocalipsa cap.9 verset 1,2)

Adîncul este Avitchi, şi Avitchi este planul de conştiinţă scufundat unde nu auzim decît plînsete şi scrîşniri de dinţi. Acolo vor intra sufletele ce au coarne pe frunte. Coarnele pe frunte sînt semnul de animal. La ora actuală adîncul este deschis şi multe suflete demonice sînt pe cale de a intra în abis.

"Peste capetele lor aveau ca împărat pe îngerul Adîncului, care se numeşte în evreieşte Abadon şi în greceşte Apollyon." (Apocalipsa, cap.9 verset 11)

Noi sîntem în epocile războaielor, pentru că ele sînt necesare. Războiul dă milioane de morţi şi sufletele care au coarne intră în abis. (Toţi clarvăzătorii văd sufletele demonice).

"Al şaselea Înger a sunat din trîmbiţă şi am auzit un glas venind din cele patru coarne ale altarului de aur aşezat în faţa lui Dumnezeu; vocea a zis celui de-al şaselea înger care avea trîmbiţa: dezleagă-i pe cei patru îngeri care sînt legaţi în lanţuri pe marele fluviu Eufrat; şi au fost dezlegaţi cei patru îngeri care erau gata pentru ora, şi ziua, şi luna, şi anul ca să omoare a treia parte din oameni." (Apocalipsa cap.9 verset 13-15)

Aici este a şasea epocă: în timpul acestei epoci demonii umani vor fi vor fi readuşi din nou în abis, după ce le-a fost dat o bună şansă de a progresa.

"Al şaptelea Înger a sunat din trîmbiţă, şi în cer s-au auzit glasuri puternice care spuneau: Împărăţia lumii a trecut în mîinile Domnului nostru şi ale lui Christ: El va împărăţi în vecii vecilor." (Apocalipsa cap.11 verset 15)

În această epocă pămîntul va fi mai mult eteric şi vor trăi numai fiinţele umane care au ajuns la starea angelică, pentru că milioane de suflete demonice vor merge definitiv în adînc, unde ele se vor dezintegra de-a lungul epocilor. Aici este a doua moarte!

CAPITOLUL 11

LEMURIA

" Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, şi l-a pus acolo pe omul pe care-l modelase." Am discutat mult despre paradisul terestru. Max Heindel susţine că acest paradis terestru este lumina astrală şi nu vrea să-şi dea seama de ceea ce înseamnă cuvîntul terestru.

Acest paradis a existat cu adevărat şi a fost continentul Lemuriei, situat în Oceanul Pacific. Acesta a fost primul pămînt uscat care a fost pe lume. Temperatura era extrem de caldă. "Totuşi, un abur se ridica de pe pămînt care acoperea toată faţa pămîntului." (Geneza cap.2 verset 6)

Căldura foarte intensă şi vaporii apelor umpleau atmosfera de nori şi oamenii respirau prin branhii ca şi peştii. "Şi Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu, parte bărbătească şi parte femeiască le-a făcut." (Geneza cap.1 verset 27)

Oamenii epocii polare, epocii hiperboreene şi începutului epocii lemuriene erau hermafroditi şi se reproduceau cum se reproduc microbii hermafroditi. În primele timpuri ale Lemuriei, specia umană nu se prea distingea de specia animală; dar de-a lungul a 150.000 ani de evoluţie, lemurii au ajuns la un grad de civilizaţie atît de grandioasă că noi, arienii, sîntem încă foarte departe de a-l atinge.

Această epocă era epoca de aur, epoca titanilor. Erau timpurile delicioase ale Arcadiei. Timpurile unde nu existau nici ale mele, nici ale tale pentru că toate erau ale tuturor. Era timpul în care curgeau fluvii de lapte şi de miere.

Imaginaţia oamenilor era o oglindă inefabilă unde se reflecta solemn panorama cerurilor înstelate ale Uraniei. Omul ştia că viaţa sa era viaţa zeilor, şi că cel ce ştia cînta la liră făcea să vibreze spaţiile divine de melodiile sale delicioase. Artistul care mînuia dalta se inspira din înţelepciunea eternă şi dădea sculpturilor sale delicate teribila măreţie a lui Dumnezeu!

Oh! epocă a titanilor, epocă în care curgeau fluvii de lapte şi miere.

Lemurii erau de statură înaltă, şi aveau fruntea lată. Ei utilizau tunici simbolice, albe în faţă şi negre în spate. Aveau corăbii zburătoare şi vapoare propulsate de energie atomică. Ei iluminau cu energie nucleară şi ajunseseră la un grad foarte înalt de cultură. (în cartea noastră 'Căsătoria perfectă' noi vorbim pe larg despre acest subiect.)

Erau timpurile Arcadiei: omul ştia să asculte glasul zeilor printre cele şapte vocale ale naturii, şi cele şapte vocale: i, e, o, u, a, m, s, rezonau în corpul lemurienilor cu toată muzica inefabilă a puternicelor ritmuri ale focului.

Discipolul gnostic trebuie să vocalizeze o oră pe zi în ordinea expusă aici: forma indică sunetul prelungit al fiecărei vocale, care trebuie să fie o exhalaţie completă a plăminilor: iiiiii... eeeeee... oooooo... uuuuuuu... aaaaaa... mmmmmmm... sssssss...

I-ul face să vibreze glandele pineală şi pituitară şi omul devine clarvăzător.

E-ul face să vibreze glanda tiroidă şi omul devine clarauditor.

O-ul face să vibreze chakra inimii şi omul devine intuitiv.

U-ul trezeşte plexus solar (la gura stomacului) şi omul dezvoltă atunci telepatia.

A-ul face să vibreze chakrele şi omul dobîndeşte atunci puterea de a-şi aminti de vieţile sale anterioare.

Vocala M şi S colaborează eficient la dezvoltarea tuturor puterilor oculte. O oră pe zi de vocalizare face mai mult decît citirea a milioane de cărţi de teozofie orientală.

Corpul lemurienilor era o harpă minunată unde rezonau cele 7 vocale ale naturii cu formidabila euforie a cosmosului. Cînd va veni noaptea, toate fiinţele umane vor adormi ca şi nişte creaturi inocente în leagănul naturii-mame, legănaţi de cîntecul dulce şi emoţionant al zeilor, şi cînd apăreau zorii, soarele va aduce mulţumiri diafane şi nu suferinţe tenebroase.

Oh! epocă a titanilor! Atunci au fost timpurile În care curgeau fluvii de lapte şi de miere.

Căsătoriile Arcadiei erau căsătorii gnostice. Omul nu efectua conexiunea sexuală decît sub ordinele lui Elohim, şi ca un sacrificiu pe altarul mariajului pentru a aduce corpuri sufletelor care aveau nevoie să se reîncarneze. Se ignora complet desfrîul, iar durerile naşterii nu existau.

De-a lungul miliardelor de ani de cutremure de pămînt constante şi de erupţii vulcanice, Lemuria s-a scufundat printre valurile dezlănţuite ale Pacificului, în acelaşi timp în care se ivea din fundul oceanului continentul Atlanta.

CAPITOLUL 12

BĂTĂLIA DIN CER

" Şi în cer s-a făcut un război: Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul, şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei, dar n-au putut birui, şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer, căci a fost aruncat afară marele balaur, şarpele cel vechi, numit Diavolul sau Satana, cel ce înşeală lumea întreagă; a fost aruncat pe pămînt şi îngerii săi au fost aruncaţi împreună cu ei. De aceea, bucuraţi-vă ceruri, şi cei care locuiţi în ceruri. Vai de voi, locuitori ai pămîntului şi mării, căci Diavolul s-a coborît la voi, cuprins de mînie, ştiind că zilele-i sînt numărate." (Apocalipsa cap.12 versete 7-9,12)

Au fost două mari bătălii împotriva magicienilor negri: *Acela al Arcadiei şi cel al anului 1950 în care s-au deschis porţile abisului. Aceasta din urmă este acea de o durată de mii de ani sau mileniu. Al treilea va fi cel al noului Ierusalim.*

La începutul perioadei terestre, planul mental şi chiar planuri mai divine ale conştiinţei, erau dense suprapopulate de tot felul de magi: albi şi negri, aparţinînd perioadelor Saturniene, Solare şi lunare. Milioanele de magi negri formau gigante poopulaţii de răufăcători, care puneau obstacole acţiunii şi vieţii magilor albi, şi constituiau un inconvenient foarte grav pentru evoluţia cosmică în lumile superioare de conştiinţă. Viaţa continua astfel încît progresul aspiranţilor la lumile superioare să se dezvăluie absolut imposibil. Dar Fraternitatea Albă va încredinţa atunci lui Mihail misiunea de a expulza din planurile superioare ale coştiinţei toţi magicienii negri, iar Mihail a primit sabia justiţiei, şi i s-au încredinţat teribile puteri pentru ca el să poată îndeplini în totalitate misiunea sa.

Toate organizaţiile logiei negre şi toate templele fraternităţii tenebroase erau stabilite în planurile superioare ale conştiinţei. Mihail a primit această misiune căci el aparţinea razei forţei.

Şi Mihail s-a ...trenat în această teribilă bătălie, corp la corp cu teribilul ierarh al logie negre şi aşa a putut el evacua planurile superioare de conştiinţă de balaur, şarpele străvechi, pe care-l numim Diavol sau Satana, adică magia neagră cu toată legiunea sa de demoni.

Luzbel este un mare ierarh al logiei negre; el este îmbrăcat într-o capă roşie şi o tunică de aceeaşi culoare. Coada sa este extrem de lungă şi are în vîrf un sul de hîrtie pe care este scrisă ştiinţa răului. Această coadă se formează la demoni cînd curentul lui Kundalini este dirijat în jos, spre infernurile omului: această coadă nu este decît Kundalini ea însăşi care pleacă din coccis pentru a fi dirijată în jos. Coarnele tuturor magilor negri sînt la drept vorbind marca bestiei şi în această calitate, ele aparţin gardianului pragului, care a devenit "eul" superior al magicianului negru.

Ahriman, marele ierarh negru, are pe cap un turban roşu şi este şeful unor enorme legiuni. Lucifer a fost cel mai mare iniţiat negru al epocii Lunare şi legiunile sale sînt numeroase. Toate aceste milioane de demoni au rămas în atmosfera terestră şi s-au consacrat dirijării sufletelor umane pe cărarea neagră. Belzebuth, cu legiunile sale, s-a stabilit de asemenea în atmosfera noastră, şi s-a făcut cunoscut de-a lungul timpului tuturor oamenilor actuali. Biblia îl numeşte pe Belzebuth: Dumnezeul Ecronului, pentru că i s-a ridicat un templu în Ecron, unde era adorat ca un zeu.

Belzebuth şi-a stabilit taverna şi s-a consacrat din plin, ca şi-n timpurile străvechi, rătăcirii sufletelor. Biblia ne vorbeşte de Belzebuth în capitolul 12 al sfîntului Matei, versetele 24-27:

"Cînd au auzit parizienii lucrul acesta, au zis: omul acesta nu scoate dracii decît cu Belzebuth, prinţul demonilor. Dar Iisus, care le ştia gîndurile, le-a spus: orice împărăţie dezbinată împotriva ei însăşi, merge spre ruină, şi orice oraş, orice casă, divizată împotriva ei însăşi, nu poate dăinui. Dar dacă Satana îl expulzează pe Satana, el este dezbinat împotriva lui însuşi: deci, cum poate dăinui împărăţia lui? Şi dacă eu scot dracii cu ajutorul lui Belzebut, fiii voştri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voştri."

Toţi magii negri şi-au stabilit pe pămîntul nostru templele lor, logiile, sălile de reuniune, cultele lor, etc, iar apoi s-au dedat la dezvoltarea planurilor lor, sub ordinele supreme ale lui Jahve. Ei sînt cei responsabili de eşecul evoluţiei noastre umane actuale, căci este o teribilă realitate că evoluţia umană a eşuat.

Mihail triumfă în ceruri, dar pămîntul nostru s-a umplut de tenebre. Vai de bieţii locuitori ai Terei!

CAPITOLUL 13

ATLANTIDA

Oamenii Atlantidei au ajuns la un foarte înalt grad de civilizaţie asemănător cu cel al Lemuriei. Pămîntul era învăluit de o brumă deasă, căci oamenii respirau prin branhii. În Atlantida, ca şi în Lemuria, se cunoşteau vasele aeriene şi navele puse în mişcare de energia atomică.

În primele timpuri, nu se realizau relaţii sexuale cu scopul de a reproduce corpuri pentru sufletele reincarnante. Ora şi ziua erau alese de îngeri şi de aceea durerile naşterii nu existau, şi omul trăia într-o stare paradisiacă. Dar Lucifer şi ai săi luciferi, care sînt magii negri ai perioadei Lunare, au tentat omul şi l-au deturnat pe calea cea neagră.

Şarpele este forţa sexuală, şi nu atracţii pur materiale, cum pretind rozicrucienii lui Amorc de California, în monografia lor de gradul nouă. Forţa sexuală are doi poli: pozitivul

şi negativul. Pozitivul este şarpele de bronz care i-a vindecat pe israeliţi în deşert, şi negativul este şarpele tentaţiei din Eden.

Munca luciferilor a fost o muncă de magie neagră: ei au trezit focul pasional al umanităţii, în unicul scop de a face proseliţi pentru logia neagră, căci orice demon este depravat.

Lichidul cefalo-rahidian şi sămînţa sînt cei doi poli ai energiei sexuale. Îngerul are cei doi poli ai săi îndreptaţi în sus, spre cap, iar oamenii şi demonii au un pol îndreptat în sus şi un altul îndreptat în jos. Cu unul formau creierul, iar cu altul ei coabitau. Kundalini îngerului urcă. Kundalini demonului coboară.

Jehovah a interzis omului desfrîul. Lucifer îl seduce cu desfrîul. "Şi Jehovah Zeul dădu omului acest ordin: tu poţi să mînci din toţi arborii grădinii; "dar să nu mănînci din arborele cunoaşterii binelui şi răului, căci în ziua în care vei mînca, vei muri cu siguranţă." (Geneza, cap.2 verset 16-17)

"Şarpele zise femeii: Nu, hotărît că nu veţi muri, dar Dumnezeu ştia că în ziua în care veţi mînca din el, vi se vor deschide ochii, şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscînd binele şi răul." (Geneza cap.3 verset 5-6)

Ordinul dat de Jehovah este de magie albă. Ordinul dat de Lucifer este de magie neagră.

Pe măsură ce omul se va deda plăcerii coitului, el pierde puterile sale oculte şi se îndeplinesc cuvintele lui Jehovah care zicea: "În sudoarea frunţii tale îţi vei mînca pîinea, pînă în momentul în care te vei întoarce în pămînt, pentru că din el ai fost luat; căci ţărînă eşti, şi în ţărînă te vei întoarce."

"Femeii i-a zis: Voi mări foarte mult suferinţa ta şi în special însărcinarea ta: în durere îi vei naşte pe fiii tăi; dorinţele tale te vor purta spre soţul tău şi el te va domina."

Violarea tuturor legilor aduce multă suferinţă. În Lemuria femeia nu avea dureri de naştere, căci copilul era zămislit la ora, minutul şi secunda în care legea cosmică favoriza reproducţia. Violarea acestei legi este cea care a adus durerile naşterii. Există, totuşi, azităzi, un remediu pentru toţi cei care se hotărăsc să urmeze calea căsătoriei gnostice. Mariajul gnostic face ca omul să se întoarcă în paradis. În Biserica Gnostică, cuplurile primesc ziua, ora şi minutul în care ei trebuie să zămislească copilul lor şi de asemenea nu există dureri de naştere. Important este de a învăţa să călătorim în corp astral pentru a vizita temple (unde aceste instrucţiuni sînt date). Voi da mai departe cheile.

Lemuria nu cunoştea moartea; ei ştiau cu exactitate data şi ora dezîncarnării lor şi îşi săpau ei singuri mormîntul. Aşa ei îşi abandonau voluntar corpurile lor fizice cu surîsul pe buze. Rudele lor nu le dispăreau din vedere, căci erau clarvăzători. Ei continuau deci să trăiască cu dezîncarnaţii lor şi tot ceea ce s-a întîmplat este că aceştia au trecut într-o stare diferită. Dar de cînd omul, prin greşeala coitului, şi-a pierdut puterile sale, de atunci omul cunoaşte moartea.

CAPITOLUL 14

MAGIA NEAGRĂ A ATLANŢILOR

Magii negri ai şcolii lui Amorc de California zic că magia neagră nu există, că aceasta nu este decît o superstiţie, căci, zic ei, gîndurile de ură şi de răutate emise de oameni cu spiritul rău se dezintegrează în cosmos, deoarece cosmosul este foarte pur şi nu poate deci servi ca instrument forţelor răului. Acest concept al magilor negri ai lui Amorc are ca obiect de justificare învăţăturile tenebroase precum şi de a da o nuanţă expresivă de pură magie albă. Cosmosul este tot infinitul şi în cosmos există totul: "Ceea ce este sus este ca şi ceea ce este jos ". Dacă gîndul emis de un om rău se dezintegrează în fapt, de ce un glonte nu se dezintegrează în spaţiu? De ce s-ar servi cosmosul ca instrument de un glonte care va ucide un om, poate un bătrîn sau un copil?

Dacă conceptul magilor negri ai lui Amorc ar fi adevărat, ar trebui ca glonţul să se dezintegreze în fapt. Ei vor obiecta că glonţul este un obiect material, în timp ce gîndul nu, dar acesta nu este un motiv pentru că un gînd este de asemenea materie, căci nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei. De fapt, fiecare atom este înseptit în constituţia sa. Glonţul, de exemplu, este o compoziţie de atomi fizici, eterici, astrali, mentali cauzali, conştientizatori şi divini: este un nucleu de conştiinţă atomică încărcat de unde de ură de la cel ce l-a tras. De ce nu se dezintegrează? De ce cosmicul nu-l foloseşte ca instrument? Undele mentale vor fi ele din întîmplare inferioare undelor radioactive ale uraniului? Conceptul magilor negri ai şcolii lui Amorc nu e bun decît pentru a acoperi delictele lor şi pentru a înşela pe naivii imprudenţi: este numai pentru ei o metodă de a se da drept magi albi. Cea mai mare parte a învăţămintelor şi a cunoştinţelor negre ale şcolii lui Amorc provin din Atlantida. În monografia celui de-al nouălea grad, ei numeau "ascensiune" o cheie magică pentru a domina mentalul şi voinţa semenilor lor; acest procedeu este pură magie neagră. Procedeul în chestiune constă în a se aşeza sau a se culca confortabil, a închide ochii şi a concentra mentalul pe victima îndepărtată, identificîndu-se cu ea pe punctul de a-şi schimba personalitatea pentru cea a victimei, chiar dacă este de sex opus. Această schimbare se realizează cu ajutorul imaginaţiei, simţindu-se "a fi" personalitatea victimei şi acţionînd exact cum vrem să acţioneze. Aceasta este pură magie neagră căci nimeni nu are dreptul de a exercita contrariul asupra mentalului nimănuia: trebuie respectat liber-arbitru aproapelui.

Toate convocările negre de cel de-al 9-lea grad ale lui Amorc se deschid exact ca şi cele din templele de magie neagră ale Atlantidei, adică în profunde tenebre.

Maestrul negru începe convocările printr-un tenebroasă plenară după cum urmează: "Mult iubiţi profeţi învăluiţi, ne-am reunit pentru a împărtăşi sub protecţia vălului obscurităţii. Gîndurile şi acţiunile noastre mărturisesc obligaţiile noastre şi tradiţiile noastre consacrate de timp. Convocarea de azi are un caracter secret. Acum se va stinge lumina în shekinah". (trimitea un frate sau o soră la altar pentru a stinge flacăra.)

Prea-iubiţii profeţi învăluiţi sînt magicieni negri care purtau tunici roşii sau maron cu faţa acoperită pe jumătate de un capişon. Este ceea ce magicienii negri împărtăşesc sub vălul obscurităţii: ei iubesc tenebrele; ei nu vor să aibă nimic în comun cu lumina. Toate aceste practici vin din Atlanta.

Cuvintele de încheiere pronunţate de maestru tenebros al celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, sînt următoarele:

"Sculaţi-vă, profeţi mult-iubiţi, şi să ne despărţim cu binecuvîntarea semnului crucii şi protecţia vălului obscurităţii; această convocare s-a terminat." Maestrul celebrant iese primul, şi tenebroşii profeţi voalaţi, protejaţi de tenebre, se retrag printre umbrele nopţii.

Şcolile de magie neagră dau afiliaţilor săi o cantitate nenumărabilă de practici absurde pentru dezvoltarea puterilor oculte; anumite practici, cu caracter absolut extern, nu servesc decît la a rupe membranele corpului mental şi a converti discipolul într-un autentic magician negru. În monografia numărul 38 al celui de-al 9-lea grad, putem citi următoarea practică: "Luaţi o sticluţă care poate să se menţină stabil pe o masă şi care are un dop de plută; sticluţa poate fi de mărime între 4 şi 6 uncii. Luaţi un ac de cusut obişnuit şi înfigeţi-l perpendicular aproximativ un centimetru în dop astfel încît să rămînă în jur de 4 centimetri din ac înafară. Luaţi o mică foaie de hîrtie de mai puţin de 7 centimetri lungime şi de un centimetru lărgime şi îndoiţi-l în două în formă de V. Nu contează ce hîrtie de consistenţă medie şi de orice culoare va conveni de minune. Luaţi această bucată de hîrtie, plasaţi-o cu pliul în sus ca să ia forma literei A şi agăţaţi-o de ac astfel încît acul să fie chiar în centrul pliului care l-aţi făcut în hîrtie. Dacă hîrtia a fost pliată în două părţi egale, ea se va menţine în echilibru pe ac cu cele două laturi spre exterior ca şi litera A, sau mai bine zis, ca şi litera V ale cărei extremităţi sînt întoarse în jos. Puneţi sticla cu hîrtiuţa pusă pe ac, în centrul mesei, la o distanţă de mai puţin de un metru de corpul d-voastră, în timp ce vă aşezaţi liniştit pe un scaun. Asiguraţi-vă că nu există nici o fereastră deschisă în casă pe unde vîntul să poată intra pentru a deplasa hîrtia şi evitaţi de asemenea ca respiraţia d-voastră să nu o deplaseze. Acum concentraţi-vă pe hîrtie şi exersaţi-vă voinţa făcînd să se deplaseze hîrtia. Dacă echilibru pe ac este perfect, ea se va deplasa uşor şi va trebui să o faceţi să se rotească într-un sens, apoi faceţi ca mişcarea să să se oprească şi să se rotească în sens contrar. Practicaţi circa 10 minute pentru fiecare mişcare, concentrîndu-vă pe hîrtie şi deplasînd-o după voinţa d-voastră. Veţi descoperi curînd că există o forţă motrice care emană din voi şi se dirijează spre hîrtie. Aceasta demonstrează ceea ce am zis deja şi ceea ce vom expune în următoarele monografii, demonstrează că trebuie să ştim că putem folosi voinţa şi "suprafaţa fizică" pentru a dirija forţa spre interiorul sau spre exteriorul corpului. Cu fraternitate, maestrul clasei voastre."

Acest soi de învăţături vin dintr-un templu de magie neagră din Atlantida, numit altarul de la Mathra, situat în insulele Azore, pe muntele Pico. Acest templu există încă în interiorul planului astral. Altădată se vizita printr-o excursie de 7 zile, şi la sfîrşitul fiecărei etape zilnice, se făcea o mare sărbătoare. Există în acest templu o sală numită Sala Voinţei, unde practicăm nenumărate exerciţii asemănătoare cu cele ale lui Amorc de California. Efortul care-l face discipolul pentru a realiza acest tip de practici absurde are ca efect distrugerea delicatei membrane a corpului mental.

Nu doriţi puteri, dragi cititori; cînd sufletul nostru se va purifica ele se vor naşte ca fructe ale Intimului. Forţa mentală pe care în mod stupid o risipim pentru a deplasa o hîrtie, s-o folosim mai bine pentru a domina pasiunea carnală, şi să terminăm cu ura, să dominăm limbajul, să-nvingem egoismul, invidia, etc. Să ne purificăm, şi puterile ne vor fi date de-a lungul purificărilor succesive! Puterile sînt flori ale sufletului şi fructe ale intimului! Puterile unui Mahatma sînt fructele purificărilor milenare. De-a lungul probelor iniţiatice, discipolul gnostic primeşte de la Loja Albă diferite puteri. Aceste puteri le primeşte sufletul, iar Intimul nostru este cel ce le "obţine", căci Intimul este omul real în noi.

Cînd gnosticul doreşte, de exemplu, ca un prieten îndepărtat să vină la el, el roagă Intimul său, astfel: "Tată, adu-l la mine pe domnul Untel, dar să se facă voinţa ta şi nu a mea". Şi dacă Intimul consideră că cererea este justă, el va realiza un miracol, ceea ce este o muncă theurgică, şi prietenul îndepărtat va sosi; dar dacă Intimul consideră că cererea este injustă, nu aprobă cererea sufletului. Este pură magie albă.

Magicianul negru acţionează utilizînd "ascendentul" său sau forţa voinţei, fără să ţină seama în nici un fel de voinţa Intimului.

Dominînd mînia şi dobîndind seninătate, noi ne pregătim glandele noastre pitulară şi pineală pentru clarvedere.

Spunînd mereu vorbe de dragoste şi de adevăr, noi ne pregătim să trezim auzul intern.

Magia sexuală, vocalizarea cotidiană şi purificarea neîntreruptă, ne aduce pe vîrfurile înaltei iniţieri. Nu rîvniţi puteri. Asta nu înseamnă că noi, gnosticii, luăm o atitudine pasivă după exemplul theozofilor, dar mai degrabă noi trebuie să ne pregătim practicînd magia sexuală, vocalizînd şi expulzînd toate reziduurile. Gnosticul transmută secreţiile sale sexuale şi aşteaptă răbdător să fie demn de a primi puterile oculte care, ca şi florile sufletului, înfloresc îndată ce noi ne-am purificat. *Gnosticul nu doreşte puteri: el se pregăteşte să le primească.* Pregătirea gnosticului este de a se purifica şi de a practica zilnic magia sexuală.

Magii negri au stabilit în templele lor probe similare cu cele ale magilor albi. În festivalurile sale, Cherenzi era permis a insulta candidaţii prezumtivi, a-i jigni, a-i umili şi chiar a-l lovi, înainte de a-i accepta ca şi candidat pentru iniţierea sa.

În monografia numărul 5 al celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, după ce discipolul a trecut de cele patru probe de pămînt, foc, apă, şi aer într-un templu de magie neagră, discipolul primeşte un document care scrie următoarele: "Pace şi salutare Maestrului templului! Prin decretul marelui preot, peste gardienii care au servit şi care au vegheat asupra ta, ca mărturie a perseverărilor tale, a credinţei şi dorinţei tale, chiar dacă ele s-au manifestat în camerele externe, ţi se permite să intri în Sanctum-ul următor, aşteptînd să fi pregătit pentru admiterea în interiorul sfîntului sfinţilor, după trei zile de sanctificare şi de purificare. Numele tău va fi 777; litera ta R, salutul tău Aum; cartea ta va fi cea a literei 'm'; giuvaerul tău va avea formă de scarabeu în jasp verde. Odihneşte-te în răbdare aşteptînd ora, numărul şi semnul."

Aceasta este deci pură şi legitimă magie neagră. Aceste probe, discipolii le trec într-un templu de magie neagră situat într-un plan astral.

Cînd gnosticul cere cele patru probe de pămînt, foc, apă, aer, Maeştrilor în astral, Maeştri îl fac să treacă aceste probe una cîte una, aşa cum le-am descris în cartea noastră Căsătoria Perfectă sau Poartă de Intrare a Iniţierii, aproape întotdeauna cu un interval de cîteva zile între probe, presupunînd că discipolul a ieşit triumfător la proba anterioară. La fiecare triumf, se sărbătoreşte discipolul în Sala Copiilor, cu o muzică inefabilă şi cu daruri. Fiecare din cele patru probe are sărbătoarea sa particulară. Această sală se numeşte Sala copiilor, pentru că Maeştrii primesc discipolii luînd forma de copil pentru a le zice: "Atîta timp cît nu veţi fi ca nişte copii, voi nu veţi putea pătrunde în împărăţia cerurilor." Fără litera R, fără 777, fără pietre de jasp, fără ore, fără semne: toate acestea sînt pură magie neagră provenind din Atlántida. Tot ceea ce se dă discipolului gnostic, atunci cînd acesta o cere, este micuţa capă de chela.

Magicianul negru, după ce a trecut de proba aerului, primeşte o bijuterie formată din două inele intercalate, care devin semnul triumfului său. Magul alb primeşte un inel simbolic care reprezintă raionul căruia îi aparţine. Inelul magilor negri aminteşte că el este găsit suspendat de două inele deasupra abisului.

Maeştri templului negru sînt îmbrăcaţi în alb, profeţii învăluiţi poartă văluri negre, stoliştii poartă etolă de culoare gri, scribii sînt în albastru, astrologii în albastru şi alb, muzicienii în galben şi doctorii în maro. Templul stă în obscuritate. Se admonestează discipolul celui de-al 9-lea grad cu aceste cuvinte: "Sufletul în viaţă care traversează singur această oribilă cale fără şovăire nici timiditate, după purificarea prin pămînt, foc, apă şi aer, va fi iluminat pentru glorioasele mistere". Imediat după aceea, discipolul negru avansează printre gardienii morţii.

În proba focului, un gardian zice ceea ce urmează discipolului negru: "Dacă vrei să ajungi pînă la Maestru, tu va trebui să treci prin această poartă; pentru a ajunge la această poartă, va trbui să traversezi această sală; pentru a traversa această sală, va trebui să umbli pe metal înroşit. Să vedem dacă îl vei găsi pe maestru." Discipolul zice: "Înainte, înainte,

înainte! şi plini de curaj traversează focul. În proba apei, un gardian negru spune: "Dacă vrei să-l vezi pe Maestru şi să intri în templul sfînt, trebuie să ajungi la această poartă şi s-o treci. Pentru a traversa această poartă, tu trebuie să treci prin lac." Tot ceea ce este expus aici se referă la al 9-lea grad al fraternităţii Amorc. Toate acestea sînt pură şi legitimă magie neagră.

Discipolii Logiei Albe, aşa cum am mai zis, celebrează simplu sărbătoarea lor în Sala Copiilor după fiecare probă din care ei au ieşit triumfători. În Logia Albă, cele patru probe sînt pentru a examina morala discipolului alb. În proba focului, trupe de inamici atacă discipolul insultîndu-l, şi dacă discipolul în loc să lanseze injurii, trimite dragoste, atunci va triumfa proba, şi dacă va rămîne senin, atunci el trece prin foc fără să se ardă. Aşa cum vedem din proba focului, trebuie să ajungem să atingem piscul virtuţii pentru a triumfa proba; dimpotrivă, proba focului magilor negri, care nu înseamnă altceva decît a trece prin foc, căci pentru el pregătirea morală nu are nici o importanţă.

Cu proba focului a gnosticului, vrem să ştim pînă unde au ajuns altruismul şi filantropia discipolului. Cu proba aerului, se vrea cunoaşterea capacităţii de rezistenţă a discipolului împotriva marilor adversităţi şi detaşarea sa de lucrurile materiale.

Este logic că un discipol care se va sinucide pentru că şi-a pierdut norocul, nu trece proba aerului. Cel care va ceda în faţa gravelor inconveniente ale vieţii, va eşua în proba pămîntului. Există multe persoane care au trecut deja aceste probe în lupta pentru supravieţuire, de zi cu zi, în bătălia pentru piinea de zi cu zi. Au fost citeodată în viaţă oameni care au făcut mari planuri de binefacere pentru umanitate şi care l-au realizat curajoşi în ciuda tuturor piedicilor, durerilor şi lacrimilor. Aceşti oameni au trecut cele patru probe în carne şi oase. Să luăm cazul lui Lenin, care a eliberat tot poporul de sclavagie. Lenin este realmente un maestru al misterelor majore, la fel ca şi Karl Marx.

Cele patru probe de pămînt, foc, apă şi aer sînt pentru simplu fapt de a examina morala discipolului, toate defectele noastre şi viciile morale - care sînt precis aspectul negativ al celor patru elemente ale naturii - pentru a ne putea converti în regi ai naturii. În Logia Albă, cele patru probe sînt însoţite de un examen verbal viguros pentru a cunoaşte pînă unde a ajuns purificarea discipolului. (Toate acestea se întîmplă în plan astral, şi discipolul pregătit şi matur din punct de vedere spiritual aduce în planul fizic amintiri, puţin cum a visat). În logia neagră, este suficient de a avea curajul unui mascul brutal pentru a ieşi triumfător din probe.

Monografia celui de-al 9-lea grad a lui Amorc de California demonstrează din plin caracterul tenebros al instituţiei. Oficialii lui Amorc pot să-şi pună pe afet armele lor împotriva autorului prezentei lucrări, căci Hierofantului Aun Weor nu îi este frică. A venit ora demascării celor responsabili de eşecul evoluţiei umane, şi Aun Weor nu se supune decît perceptelor Venerabilei Lojei Albe. Revolverul silenţios a fost inventat în laboratoarele lui Amorc, şi noi ştim foarte bine că voi arătaţi discipolilor cei mai avansaţi cum se înarmează. Cum poate un mag alb să inventeze arme destructive? Răul nu poate proveni decît din rău. Voi violaţi una din perceptele Legii lui Dumnezeu care zice: "Nu ucideţi". Eu, Aun Weor, nu mă tem de revolverul silenţios, căci sînt dispus să merg pînă la eşafod în numele dreptăţii.

După această mică digresiune, să ne întoarcem la tema prezentului nostru capitol. Monografia numărul 6 al celui de-al 9-lea grad ne spune că după ce s-a triumfat în cele 4 probe, discipolii primesc dreptul de a primi iniţierea sacră. Să vedem paragraful următor din pagina a 3-a: "Informaţi-vă deci că două inele împletite vor fi semnul meu. Două cercuri înlănţuite asemănătoare cu două verigi ale unui lanţ vor fi semnul meu şi vor fi de asemenea semnul vostru în această iniţiere. Îndată ce m-au făcut să ascult asta, îmi vor cere de a-mi semna numele şi de a-mi lăsa amprenta digitală al degetului mare pe o foaie de hîrtie specială, lipită pe o bucată de lemn, împreună cu alte foi, apoi mi se va cere să mă duc la uşă, de-a pune mîna pe miner, deschizînd şi de a-mi da litera şi numărul."

Aceasta dă impresia unui birou de poliţie şi nu a unui templu de iniţiere albă. În nici un templu de iniţiere albă nu semnăm cu numele personal, şi nici nu luăm semnalmentele oricui ar fi. În Logia Albă, şi în arhivele karmice, fiinţa umană figurează cu numele Intimului său şi nu cu nume profane. Mai mulţi studenţi de-ai lui Cherenzi îşi pierd numele lor profan cînd fac parte din universitatea sa spirituală şi celui care cucereşte anagarikat i se atribuie un nume fantezist înlocuind numele său propriu, ca recompensă pentru cucerirea sa, adepţii mîinii stîngi, făcînd un lanţ în Sanctum-ul lor, exclamă: E...I...E...I...E...I... în semn de acţiune de graţie.

În ritualul celui de-al treilea grad, magii negri ai lui Amorc dau numele unui demon discipolilor lor naivi, şi pentru asta, discipolul scrie pe bucăţi de hîrtie diferite nume care îi convine şi bucata de hîrtie pe care o va trage va purta numele sub care va figura în astral. Numele sînt următoarele:

Adjuteur
Affectionne (devotat)
Amorifere
Benefacteur (binefăcător)
Connisseur (cunoscător)
Divinateur (divin)
Justifique
Penseur (gînditor)

Fiecare din aceste nume corespund unui nume de demon care este capul legiunii, şi discipolul naiv stă sub ordinele şi comandamentul numelui ce l-a ales prin hazard. Oficialii lui Amorc fac să se creadă de discipolii lor că aceste nume nu fac decît să dezvăluie anumite calităţi morale şi aşa îşi înşeală victimele. Amorifere, de exemplu, este un demon cu capişon roşu, de talie înaltă şi cu faţa rotundă şi bucălată. Fiecare din aceşti demoni sînt teribili de perverşi.

În catolicism, laicul primeşte de asemenea un nume nou, ca şi magii negri, şi aceasta este făcut de fapt că religiile au căzut sub imperiul magiei negre. Această practică de a adopta nume false este proprie şcolilor de magie neagră. În Logia Albă facem cunoscut discipolului numele Intimului său, nume care a fost al său toată eternitatea şi în cărţile karmice: la fel, de exemplu, Gautama Buddha se numea Amitabha în lumile interne, Krum-Heller se numea Huiracocha, etc. Dacă deschidem capitolul 19 ai Apocalipsei, vedem că sfîntul dezvăluirii numeşte "Cuvîntul lui Dumnezeu" cavalerul Apocalipsei. Ori, reprezentăm pe Dumnezeu prin monosilaba Aun şi dublînd V-ul cuvîntului "Verbe=cuvînt" se formează litera W, care completată de vocalele E, O şi litera R, devine numele Intimului autorului, "AUN WEOR".

Am venit pe lume pentru a realiza o mare misiune cu caracter mondial. Toţi occidentalii au citit "Biblia" şi ştiu că cavalerul Apocalipsei va veni (Cavalerul despre care vorbeşte capitolul 19 al Apocalipsei). Şi eu am venit, iar ei nu m-au recunoscut, ba dimpotrivă liderii spiritualişti s-au lansat cu furie împotriva mea, căci lumea nu vrea să aibă nimic de-a face cu profeţii luminii. Umanitatea şi-a ucis întotdeauna profeţii, iluminaţii nu plac umanităţii: numai pe imbecili îi place umanitatea, ca şi cum condiţia indispensabilă pentru a merita aplauze este de a fi imbecil. Umanitatea l-a crucificat pe Christ şi l-a lăsat pe Barrabas în libertate. Aplauzele plouă pe campionii de box pentru că ei ştiu să dea lovituri de pumn: iată ce este umanitatea!

Dar să ne întoarcem acum la tema capitolului nostru. În initierea albă, gnostică, discipolul nu are de ales nici un nume şi nici nu i se dă vreunul ales de hazard. El primeşte curînd numele Intimului său, numele sub care el a figurat în cărţile karmice de-a lungul tuturor epocilor.

Înainte de a avea acces la autentica iniţiere albă, discipolul trebuie să primească instrucţiuni ezoterice în sala pregătirilor. (Toate acestea se petrec în astral şi nu în planul fizic). Să ascultăm acum cum începe iniţierea magilor negri ai lui Amore, care are loc de asemenea în planul astral: "Mi se va cere acum să mă duc în spatele unui paravan aurit, şi acolo doi oficiali îmi pun o tunică albastră care este prea amplă pentru mine; îmi pun apoi pe cap un fin voal galben sau aurit, şi o cruce de abanos în mînă; pe cruce este un trandafir roşu. Apoi, un oficial vine înspre mine şi mă anunţă că este conducătorul meu. El poartă o tunică neagră şi un capişon de aceeaşi culoare, mă ia cu braţul drept şi mă face să mă întorc astfel ca eu să fiu gata pentru a ieşi prin spatele paravanului şi a mă dirija din nou spre interiorul camerei templului. Atunci un cîntăreţ la celestă, începe să cînte o arie ce pare să anunţe venirea mea şi conducătorul meu mă ghidează cu braţele pînă în interiorul templului unde noi ne separăm de fapt, în centru.

Conducătorul discipolului utilizează o tunică şi un capişon negre. Este deci un autentic mag negru, căci nici un maestru al Logiei Albe nu poartă capişon negru. Zazoni era îmbrăcat într-o tunică neagră şi purta o capă de distincţie neagră, dar fără capişon negru: capişonul negru este numai faptul magilor negri.

"Fiind ajunşi din nou în fundul templului, m-au condus din nou spre centrul templului şi un oficial puse o mare cruce pe capul meu în timp ce eu îngenunchiam şi trei celeste răsunau în cîteva părţi ale templului. Atunci un maestru îmbrăcat într-o tunică purpurie se apropie de mine dinspre estul templului purtînd o mare cruce egipteană. El puse această cruce pe capul meu, în locul celeilalte cruci în timp ce cîţiva oficiali se apropiau de mine pentru a-mi zice: "Supus să fii sub crucea nemuririi şi a vieţii veşnice."

În sălile de iniţiere gnostică autentică, niciodată nici un maestru nu purta tunică purpurie sau roşie. Numai ierarhii lojei negre utilizează aceste culori. În iniţierea albă, punem pe umerii discipolului o cruce de lemn enormă şi apăsătoare, care semnifică că discipolul a început deja viacrucis a celor 9 arcade. Greutatea crucii variază mult: depinde de karma fiecăruia. De multe ori discipolul nu poate suporta greutatea crucii şi Cyreneen (cel ce ajută la căratul crucii) trebuie atunci să vină în ajutorul său.

Vocalele E, U ajută discipolul să-şi poarte crucea cînd ea este foarte grea. Crucea pe umeri este a magiei albe; crucea pe cap este a magiei negre. Christ nu a dus crucea pe cap, ci pe umeri. Crucea semnifică materie, şi a fi purtată pe cap semnifică a se rezuma de a trăi sub dominaţia materiei, a lumii. Magul negru spune: "Supus fii" sub crucea nemuririi şi a vieţii veşnice. Magul alb spune: sub cruce, "eu sînt". Pontifii poartă crucea pe cap sub mitră. Nici un mag alb nu poartă crucea pe cap, ci pe umeri, cum a arătat-o Divinul Mîntuitor. Noi, gnosticii, nu sîntem dedesubtul crucii, ci deasupra ei.

În prima iniţiere, gnosticul trebuie să apuce cu dinţii o anumită figurină, şi înainte de a intra acolo, el va fi primit deja adevăratul cuvînt pierdut, care nu a fost niciodată scris. Examenele verbale pentru a primi iniţierea sînt foarte riguroase. Cît despre magii negri, puţin le pasă despre morală. O dată ce chela a trecut triumfător iniţierea albă, i se face sărbătorirea. În ceremonia neagră, discipolul primeşte de la un mag negru îmbrăcat în galben, o serie de învăţături pe care ei le folosesc pentru a deveni invizibili şi ai face pe alţii invizibili. În viitorul capitol, numit "Nirvana", noi vom vorbi de acest subiect particular. Cum am mai spus deja, toate aceste învăţături provin din Atlantida. În Atlantida, oamenii utilizau de asemenea forţa sexuală pentru a face mari daune. Cu mentalul, Orhuarpa forma monştri, pe care îi materializa fizic şi-i hrănea cu sînge. El lansa aceşti monştri cînd voia asupra victimelor sale inocente. Umanitatea atlantă era clarvăzătoare şi mînuia de minune forţele cosmice. Exista în acea epocă un sanctuar foarte important care se numea Sanctuarul Vulcanului. Paznicii acestui sanctuar aveau sub controlul lor pe Ahriman şi legiunile sale, pentru a nu putea să acţioneze

liber pe planeta noastră. Aceşti atomi de Ahrima dăunau clarvederii omului şi umanitatea rămînea sclavă a iluziilor lumii fizice.

În Atlantida, exista evident un mare colegiu de iniţiaţi, şi cînd răii încercau să facă ceva rău împotriva lor, ei mureau de sabia justiţiei.

Domnii lui Mercur au dat mentalul omului pentru ca el să gîndească, şi nu pentru ca el să-l utilizeze în scopuri destructive.

Orhuapa, văzînd că oamenii îl adorau ca pe un Zeu, echipă o puternică armată şi se îndreptă împotriva lui Tollan, oraşul cu 7 porţi din aur masiv, unde domnea magicianul alb al Atlantidei.

Şi îmbrăcat în oţel, cu scut, cască şi sabie, se războia în timpul zilei, iar noaptea elibera animalele sale şi creaturile sale fermecate, care atacau inamicii sub formă de lupi. Şi aşa a fost luat Tollan, oraşul cu 7 porţi din aur masiv, şi Orhuapa s-a făcut împărat peste toată Atlantida şi-a pus temelie cultului soarelui obscur.

Aşa stăteau lucrurile acolo cînd Maestrul Moria se reîncarnă, reuni o armată de soldaţi şi se îndreptă împotriva lui Orhuarpa. Acesta din urmă lansă împotriva Maestrului Moria bestiile sale feroce, pe care acesta le dizolvă cu puterile sale luminoase.

Moria îl trecu prin tăişul sabiei pe maestru din Tollan, oraşul cu 7 porţi în aur masiv, şi toţi soldaţii lui Orhuarpa au căzut sub cuţitul forţelor luminii. Văzîndu-se pierdut, Orhuarpa se închise într-un turn şi muri ars, căci soldaţii lui Moria dădură foc turnului.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Orhuarpa se încarnă imediat şi cînd împlini vîrsta, el reuni din nou armata sa de războinici şi de vrăjitori, se îndreptă împotriva lui Tollan, reluă cetatea şi stabili tronul împotriva tronului. Atunci cele patru tronuri îi spuseră Împăratului alb Noenrra (Noe): "Pleacă de pe aceste pămînturi şi du-te în deşertul Gobi, mergînd peste tot unde există continent căci Dumnezeu va scufunda aceste pămînturi sub ape." Noenrra se supuse şi plecă cu tot poporul său spre deşertul Gobi.

Poporul lui Noenrra era triburile semite primitive care au urmat calea magiei albe, iar Orhuarpa rămînea maestru şi domnul Atlantidei.

La puţin timp după ieşirea poporului lui Israel începură cîteva manifestaţii de foc periculoase. Utilizarea forţei sexuale în scopuri de magie neagră au făcut să intre în activitate focul vulcanilor adormiţi. Forţele sexuale sînt acelea care sînt în relaţie intimă cu forţele naturii, căci forţa sexuală nu este numai în glandele noastre sexuale, ci în toate celulele noastre, chiar mai mult, în toţi atomii din Cosmos. Forţa sexuală este cauza electricităţii. Este logic deci că, prin inducţie, vulcanii adormiţi au intrat în activitate. Căci aceşti vulcani erau intimi legaţi de magii negri prin intermediul forţei sexuale.

Şi Atlantida, cu toţi magii săi negri se scufunda în Oceanul Atlantic în mijlocul marilor cutremurelor de pămînt.

Toate triburile de indieni din America sînt vestigii atlante. Aceste triburi conservă mai multe practici de magie neagră provenite din Atlanta. Există în America oameni care fac statuete de ceară şi înfig în ele ace, înflăcărat precum imaginaţia şi concentrînd mentalul pe victimă. Există alţii care utilizează forţa sexuală în scopuri destructive. Toate acestea sînt originare din Atlantida.

Indienii Arhuacos din Sierra Nevada de Santa Marta au ars un popor întreg, numit Dibuya, prin intermediul elementalului focului, numit de ei "suflet".

În micul sat Santa Cruz de Mora (Statul Merida), am cunoscut o smerită bătrînică, care făcea minuni cu elementalele naturii. Cînd ea era tînără, această bătrînică a fost măritată cu un indian.

Soţul ei o duse într-o pădure şi îi povesti lucrurile cele mai ciudate despre tribul său. În timpul zilei, spunea el, indienii părăseau satul lor şi se întorceau seara în chip de animale, luînd figura lor umană în interiorul locuinţelor lor.

Într-o zi soţul ei şi-a luat rămas bun de la ea, spunîndu-i că se va duce în jungla pentru a muri (căci aceşti indieni se retrăgeau în jungla pentru a muri) şi îi dădu o amuletă adăugînd: "îţi las acest suvenir pentru a-i cere ceea ce-ţi trebuie cînd vei avea nevoie."

Bătrîna făcu minuni în satul Santa Cruz: ea cerea amuletei tot ceea ce-şi dorea, şi primea ca prin minune bani, vin, bijuterii, lichioruri, parfumuri, etc. Persoanele care au fost furate nu trebuiau decît să vină s-o consulte, ea întreba pe cînp amuleta despre obiectul furat. Ca şi prin mîini invizibile, acela se reîntorcea curînd, şi aşa că fiecare îşi descoperea obiectul pierdut.

Aceste minuni au luat sfîrşit pentru bătrînă cînd ea avu slăbiciunea de a se confesa unui preot, care îi luă minunatul talisman.

Aceasta nu are nimic străin şi nici fantastic; aceasta se face simplu cu elementalele naturii. Lucrarea lui Francisco Hartman intitulată "Elementalele", tratează aceste lucruri mai detaliat.

Toate aceste cunoştinţe veneau din Atlantida. Elementalele pot servi atît binelui cît şi răului. Atlanţii utilizau Elementalele pentru a face rău. Toate cunoştinţele şcolii lui Amore de Sau Jose în California, vin de la magia neagră a Atlantei.

CAPITOLUL 15

NIRVANA

Triburile israelite au emigrat spre vest plecînd dinspre deşertul Gobi, pentru a forma rasa Aria. Aceasta este reprezentată în Exod prin ieşirea lui Israel dinspre pămînturile Egiptului în direcţia pămîntului promis.

Enorme caravane de fiinţe omeneşti, dirijate de maeştri misterelor majore au ieşit din Atlantida înspre deşertul Gobi şi s-au îndreptat mai departe spre Vest începînd de la acest deşert pentru a se încrucişa cu cîteva rase occidentale şi a forma actuala noastră rasă Aria.

Căpitanii acestor exoduri biblice erau ei-înşişi, maeştri misterelor majore. Aceştia erau profund veneraţi de umanitate şi nimeni nu îndrăznea să nu se supună ordinelor lor sacre.

Moise a trăit 40 de ani în deşert, adică israeliţii primitivi locuiesc 40 de ani în deşert, construind aici Arcul Alianţei, stabilind aici misterele lui Levi, şi adorîndu-l pe Jehovah.

Cele şapte sanctuare ale misterelor emigrează spre occident şi pentru lumina acestor mistere înfloreşte Persia magilor, India lui Rishis, Chaldeea, Egiptul, Grecia elenă, etc.

Înţelepciunea ocultă îi va ilumina pe Solon, Pitagora, Heraclitę, Socrate, Platon, Aristotel, Buddha, etc. Numai la lumina misterelor sacre au înflorit cele mai puternice civilizaţii ale trecutului.

Omul a început să-şi dezvolte intelectul şi intelectul l-a făcut să iasă din lumile interne. Cînd omul şi-a pierdut clarvederea, atunci a început să cunoască teama. Înainte nu-i fusese teamă pentru că omul contempla acţiunea Zeilor şi vedea toate deznodămintele.

Omul s-a îndepărtat de Marea Lumină şi trebuie acum să se întoarcă la Marea Lumină. Budiştii ne spun că atunci cînd omul se va elibera din roata vieţii şi a morţii, el va intra în fericirea inefabilă a NIRVANEI.

Noi, gnosticii ştim că Christ este un nirvanacaya, care a renunţat la Nirvana pentru a salva umanitatea.

Cartea morţilor spune: " Eu sînt crocodilul sebec. Eu sînt focul cu trei flăcări şi flăcările mele sînt nemuritoare. Intru în regiunea flăcărilor care i-au pus pe adversarii mei în derută." Această regiune a lui Sekem, această regiune a văpăilor, este fericirea inefabilă a Nirvanei.

Un Dian Choan este acela care abandonează cele patru corpuri ale păcatului: fizic, astral, mental şi cauzal. Crocodilul sacru este Intimul. Intimul este focul cu trei flăcări nemuritoare. Aceste trei flăcări sînt sufletul său de diamant, mentalul său de foc şi "Atman", propriul său corp spiritual.

Nirvană este o regiune a naturii unde domneşte fericirea inefabilă a focului. Acest plan nirvanic are şapte subplanuri, şi în fiecare din aceste şapte subplanuri de materie nirvanică, există o mare şi splendidă sală unde nirmacayaşii studiază misterele lor. De aceea numim "săli" aceste subplanuri şi nu subplanuri cum le numesc teozofii.

Nirvanicii spun: "Noi sîntem în prima sală a Nirvanei, sau în a doua sală a Nirvanei, sau în a treia, sau în a patra, sau în a cincea, sau în a şasea, sau în a şaptea sală a Nirvanei."

Este imposibil de descris fericirea inefabilă a Nirvanei: aici domneşte muzica sferelor, şi sufletul se învăluie într-o beatitudine imposibilă de descris în cuvinte. Locuitorii sălii superioare a Nirvanei poartă o tunică de diamant şi o capă de distincţie care le ajunge pînă la picioare.

Putem vizita Nirvana în corp astral, iar yoghinii Indiei, în stare de samadhi, vizitează Nirvana în corpul lor mental şi cauzal, dar a pretinde să vizitezi Nirvana prin procedee de magie neagră în stilul lui Amorc de San Jose din California este culmea neroziei.

Discipolii celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, după ce au trecut prin iniţierea neagră, primesc învăţăminte pentru a putea forma un nor cu ajutorul mentalului şi al cuvîntului, utilizînd mantra rama, care se pronunţă aşa: raaaamaaaa. Ra este masculin, ma este feminin. Ei utilizează forţa sexuală şi forţa mentală pentru a forma nori de materie astrală. O dată norul format, ei se pun înăuntru, se sintonizează într-un anume loc şi de o manieră perfect logică, se produce o separare sau o degajare de astral şi se transportă unde doresc, în corp astral. Aceasta numesc ei Nirvana, dar în realitate acest procedeu îi fac să călătorească în corp astral, şi nu în Nirvana.

Gnosticii ştiu într-adevăr cum să intre în Nirvana folosind puterile *Intimului*. Cînd gnosticul vrea să intre în Nirvana, el face astfel: în primul rînd iese în corp astral. În al doilea rînd, o dată ieşit din corpul său fizic el roagă pe Intimul său: " Tatăl meu, du-mă în Nirvana", şi atunci Intimul transportă sufletul gnosticului înspre beatitudinile inefabile ale Nirvanei.

Procedeul gnostic de a ieşi în corp astral este foarte simplu. Gnosticul profită de starea naturală de tranziţie dintre veghe şi somn pentru a ieşi din corp de o manieră la fel de naturală ca şi cum ar ieşi din casa sa. Îi este suficient să pronunţe mantra "rusti" în momentul în care adoarme şi apoi coboară din patul său, dar nu cu mentalul său, nici cu imaginaţia, ci ca şi cum ar fi în carne şi oase. Corpul rămîne în patul său. Mantra se pronunţă astfel: russsstiiii, de mai multe ori.

Munca de concentrare a magilor negri al celui de-al 9-lea grad ai lui Amorc, se îmbină cu o risipă nimitoare de energie sexuală, şi prejudiciabilă discipolului. Mantra "ra" pune în acţiune polul masculin al forţei sexuale ce o purtăm în glandele noastre sexuale. Silaba "ma" exteriorizează forţa sexuală feminină care o purtăm în interior. Cu mantra "rama", magii negri ai lui Amorc utilizează propriile lor forţe sexuale care, combinate cu forţa mentală, îi permit să iasă în corp astral. Este clar că formează un nor cu ajutorul mentalului, apoi traversează acel nor, sintonizîndu-se cu un mediu determinat, şi în final se află în afara corpului.

Magii negri ai antichităţii se învăluiau în norul astfel format şi apoi, plini de o credinţă intensă, se puneau în mişcare cu corpul lor în carne şi oase, astfel încît acesta se scufunda în planul astral, şi puteau în felul acesta să se deplaseze la distanţe foarte mari în spaţiu în numai

cîteva minute. Aceasta, oficialii moderni ai lui Amore l-au uitat. Magii negri îşi risipesc mereu energiile sexuale în aceste experienţe şi în multe altele.

Gnosticii ştiu prea bine că trebuie mereu să-şi economisească energiile lor sexuale, căci numai cu ea îşi pot trezi KUNDALINI. Procedeul Rose-croix al lui Amore dăunează forţei kundalini a unui discipol al fraternităţii albe, şi îl reţin din progresul său.

Mantra "ra" ajută la trezirea lui Kundalini dar trebuie ştiut cum să se facă aceasta şi tocmai aceasta o ignoră magii lui Amore. Ei cred că pronunţînd ra-ma în fiecare dimineaţă, în picioare, şi făcînd diverse aspiraţii de aer, ei se vor purifica, demonstrînd că aşa ei contestă înţelepciunea egipteană. Noi, egiptienii din antichitate, pronunţăm mantra "ra" în poziţia egiptiană: cu genunchii pe pămînt, palmele pe pămînt, atingîndu-se prin degetele mari, şi cu capul pe dosul mîinilor. Mantra se pronună astfel: raaaaaaa, în mod repetat.

Aşa cum am mai spus, magii negri ai timpurilor străvechi, o dată învăluiţi de nori, se deplasau fizic unde doreau. Norul devenea levierul sau instrumentul pentru a scoate corpul fizic din regiunea fizicului şi a-l scufunda în interiorul planului astral. Şi cînd ajungeau acolo unde doreau să meargă, abandonau norul şi se întorceau din nou în planul fizic, în locul dorit. Magii negri ai lui Amore au uitat toate acestea.

Forţa cu care aceasta se face este extrasă din glandele sexuale şi tocmai acest lucru ei nu-l explică discipolilor lor. În cea de-a 7-a monografie, ai celui de-al nouălea grad, ei se mulţumesc să spună laconic: "ra reprezintă forţa creatoare pozitivă, iar ma forţa negativă ce completează pe ra. Ra-ma, cele două silabe reunite, reprezintă forţa creaţiei." De ce nu explică ei aceasta discipolilor lor? De ce nu vorbesc cu francheţe? Ce se întîmplă cu ei? Ei ştiu prea bine că în ziua în care ei vor da măştile jos, se va sfîrşi cu tenebroasa lor instituţie, şi de aceea tac.

A folosi energia sexuală pentru asemenea lucruri înseamnă magie neagră. Cu aceste experienţe, discipolul negru se detaşează total, ca o pilă electrică, şi pierde forţele ce le poate utiliza pentru a trezi pozitiv kundalini.

Christ, Divinul Rabin al Galileei, ne-a învăţat secretul pentru a călători în plan astral cu corpul fizic: să vedem versetele 24 pînă la 32 a Capitolului 14 a Evangheliei lui Matei.

"Barca se afla deja în mijlocul mării, învăluită de valuri, căci vîntul era împotrivă. Cînd ziua se îngîna cu noaptea, Isus a venit la ei, umblînd pe mare. Cînd l-au văzut discipolii umblînd pe mare s-au înspăimîntat şi au zis: "Este o nălucă!" şi au ţipat de frică. Dar Isus le-a spus de îndată: "Îndrăzniţi, Eu sînt, nu vă temeţi!" Atunci Petru i-a zis: "Doamne, dacă eşti Tu, porunceşte-mi să vin la Tine pe ape." Iar Isus i-a spus: "Vino!" Şi Petru, coborîndu-se din barcă, începu să meargă pe ape spre Isus. Dar văzînd violenţa vîntului se sperie; şi fiindcă începea să se scufunde, strigă: "Doamne, salvează-mă!" Îndată, Isus întinzînd mîna, l-a apucat şi i-a zis: "Omule necredincios, de ce te-ai îndoit?" Şi după ce s-au suit înapoi în barcă vîntul s-a oprit."

Acesta este secretul gnostic pentru a intra în planul astral cu corpul din carne şi oase. Petru mergea pe ape pentru că sub acţiunea forţei credinţei, corpul său fizic se scufunda în planul astral, dar în momentul în care se îndoi, el ieşi din planul astral şi fu pe punctul de a se scufunda. Forţele planului astral erau acelea care îl susţineau pe Petru şi pe Christ deasupra apelor.

Cînd noi, gnosticii dorim să mergem în astral cu corpul nostru în carne şi oase, folosim cheia pe care Maestru ne-a învăţat-o. Procedăm în felul următor: în momentul în care ne trezim din somnul natural, fără a da timp niciunei analize, îndoieli sau ezitări, dar plini de o CREDINŢĂ intensă, ne sculăm din patul nostru, ieşim din camera noastră şi ne suspendăm în atmosferă. În acel moment, numai CREDINŢA ne susţine. Orice analiză, îndoială sau şovăială va compromite experienţa.

De asemenea putem profita de momentul în care adormim, sau simplu, de un moment în care mentalul se află în repaos, ca un lac liniştit.

Corpul fizic pluteşte simplu pentru că prin intermediul credinţei, noi abandonăm forţa gravitaţiei şi planul fizic, şi pătrundem cu corpul nostru fizic în interiorul planului astral, unde domneşte legea levitaţiei. Discipolii noştri ştiu de asemenea să meargă pe ape, la fel ca Maestru nostru. Noi sîntem creştini autentici.

Magii negri ai lui Amorc utilizează de asemenea procedeul norului pentru a se învălui şi a se face invizibili. Ei nu uită aici "mimetismul": dacă se află într-o pădure, ei fac norul verde, iar dacă se află într-o încăpere cu pereţi albi, vor face norul alb, şi astfel vor deveni invizibili.

Noi, magii albi, folosim puterile Intimului nostru pentru a ne face invizibili, dar aceste puteri le vom primi atunci cînd vom merita. Magii negri ai lui Amorc cred că cu ajutorul experienţelor lor negre vor putea pătrunde în Nirvana, dar se înşeală! Vor putea pătrunde în astral, dar nu în Nirvana. Noi, gnosticii, putem vizita Nirvana şi putem să ajungem pînă la a o vizita în carne şi oase.

Este clar că teozofii rîd de noi, căci ei nu ştiu nimic din toate astea. Tot ce au în cap, este un arsenal de teorii, dar în practică nu sînt nimic mai mult decît nişte eunuci înţelegători, mistici morbizi, sibariţi desfrînaţi.

Îmi amintesc încă cum teozoful A, membru al Logiei lui Arc Iris de Bogota, s-a refugiat îngrozit în parcul Catargena, cînd eu, Aun Weor, i-am comunicat că lucra conştient în astral. Iată culmea negativismului teozofilor. Tot ceea ce îi interesează este de a avea capul plin de gîndaci, şi de a trăi adormiţi ca nişte idioţi, toţi gîndindu-se totuşi că vor intra într-o zi în Nirvana. Stupizi, ce vă credeţi modele de înţelepciune, imbecili. Nu vor intra în Nirvana decît cei ce au trecut prin înalta iniţiere. Cei ce şi-au dat şi ultima lor picătură de sînge umanităţii.

Noi aspirăm toţi la înalta iniţiere, dar nu ajungem la altarul înaltei iniţieri decît cu membrul viril în stare de erecţie. Pentru a ajunge la înalta iniţiere, trebuie a fi "macho" cu adevărat.

Gnosticul are întotdeauna o fiinţă tare şi o personalitate robustă şi puternică, fără slăbiciuni. Gnosticul trăieşte mereu triumfător şi totdeauna rebel, precum eroii lui Rabelais.

Gnosticul urcă înalta iniţiere cu membrul viril în erecţie, pentru că gnosticul este "macho"(*). Gnosticul aspiră la Nirvana, dar ştie foarte bine că Nirvana o are în testiculele sale şi că nu trebuie decît să vrea s-o realizeze în el-însuşi prin intermediul curajului.

CAPITOLUL 16

ELIXIRUL LONGEVITĂŢII

Maestru Zanoni şi-a primit iniţierea în Căldeea în timpuri foarte îndepărtate, şi s-a menţinut tînăr timp de miliarde de ani. Megnour, tovarăş al lui Zazoni, a trăit de asemenea secole de-a rîndul. Aceşti maeştri erau invincibili, iar moartea nu avea puteri asupra lor. Ei au fost cetăţeni ai unei străvechi naţii, acum dispărute (Caldeea). Unde era secretul lor? De unde le venea puterea lor? Ajungînd la acest capitol al lucrării, mai mulţi medici, analfabeţi în medicina ocultă, o dispreţuiesc şi o iau în zeflemea cu gesturi compătimitoare acest "Elixir al longevităţii", găsind nesăbuite aceste învăţături, care pentru ei constituie o imposibilitate. Rosecrucienii dezechilibraţi şi mistici bolnavi ai spiritismului n-au înţeles niciodată şi nu vor să admită că "Elixirul tinereţii", "piatra filozofală" şi "cheia mişcării pierdute" se află în interiorul testiculelor bărbatului şi în uterul femeii.

Am spus deja şi nu vom mai repeta că iniţierea este viaţa însăş., trăită intens, şi că reînvierea omului rezidă cu exclusivitate în actul sexual.

Cînd lucrarea noastră "CăsĂtoria perfectă" va începe să circule, nenumărate critici vor surveni, cum am prevăzut de altfel, critici ce ne vor califica drept pornografici, pentru a fi vorbit într-un limbaj simplu şi accesibil înţelegerii tuturor şi pentru a fi dat cheia magiei sexuale. Noi ştim desigur că "pentru pur totul este pur, iar pentru impur totul este impur". Aceste modele de înţelepciune, aceste mistice maladii care se cred supertranscendente avînd în vedere elucubraţiile lor morbide, ne-au calificat drept materialişti. Aceste persoane ignoră total că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei.

Cîţiva moşnegi ramoliţi şi corupţi de ejacularea pasională şi de dorinţi sexuale nesatisfăcute, vor fi indignaţi şi vor arunca cartea calificînd-o drept scandaloasă şi pornografică. Este pentru că umanitatea iubeşte mai mult răul decît binele. Au existat mistici absurzi care s-au făcut avocaţi ai castităţii absurde care propovăduiesc dar nu practică nimeni secte religioase, neştiind că natura ea-însăşi se revoltă împotriva acestei abstinenţe nefaste, de unde vin poluţiile nocturne, decalcifierea generală prin uretră şi în consecinţă, maladiile. Este pentru că natura este înţeleaptă în planurile sale: bărbaţii sînt făcuţi pentru femei, iar femeile pentru bărbaţi. Ceea ce noi trebuie să facem, este de a învăţa a ne bucura din plin de femeie fără a ne face rău nouă înşine, şi pentru aceasta, să învăţăm să practicăm magia sexuală.

În timpul transelor amoroase, gnosticul reprimează actul sexual şi sămînţa urcă atunci spre cap prin anumite canale spermatice, convertindu-l pe om într-un Zeu. Aceasta, pseudoapostolii medicinii moderne nu o înţeleg şi n-o pot nici s-o înţeleagă, nici s-o explice, pentru că nu cunosc anatomia celor şapte corpuri ale omului, nici chimia ocultă, nici ultrabiologia organelor interne ale omului, care sînt baza fundamentală a vieţii hormonale şi a glandelor endocrine.

Hinduşii o numesc "Ida şi Pingala" canalele spermatice interne pe unde sămînţa urcă spre cap. Sînt două cordoane nervoase care sînt în relaţie cu nervul vag şi marele simpatic şi care se înfăşoară în jurul coloanei vertebrale dorsale, în maniera simbolic reprezentată de Caducee de Mercur.

Organismul uman are canale pentru ieşirea seminţei şi posedă de asemenea canale spermatice pe unde sămînţa urcă de la punga seminală pînă la cap, unde ajunge transformată în energie christică, căci masa se transformă întotdeauna în energie, aşa cum a demonstrat-o marele înţelept Einstein, şi acest proces noi îl numim "transmutaţie". În epocile străvechi, omul utiliza aceste canale spermatice de urcare, iar medicii indienilor din Sierra Nevada de Santa Marta, în Columbia, utilizează în continuare aceste canale şi aceasta de timpuri imemoriale. De aceea ajung la vîrste foarte înaintate, păstrîndu-şi inteligenţa foarte lucidă, părul lor negru şi dentiţia intactă. De aceea vedem la ei copii octogenari şi centenari, în timp ce în civilizaţia noastră actuală omul de şaizeci de ani este deja ramolit. Există miliarde de mărturii care pot da de gîndit omului civilizat şi de ştiinţă asupra acestui subiect particular. La un copil, de exemplu, unde forţa sexuală n-a fost încă adunată în gonade, această forţă este latentă în tot organismul, şi de aceea dacă un copil se taie, el se vindecă mai repede ca şi un adult, pentru că acesta şi-a risipit forţele sexuale din timpul pubertăţii, şi-n plus nu ştie să şi le mînuiască, ca şi în cazul copilului. Tinerii comit o mare eroare şi taţii lor de asemenea atunci cînd le permit fiilor lor să-şi risipească forţa lor sexuală în plăceri şi în reci descurajări. Trebuie să-i înveţe că principiul vital rezidă în această mare forţă. Este adevărat, aşa cum zice ştiinţa oficială, că aici este vorba despre o funcţie biologică, dar Decalogul ne învaţă în cel de-al şaselea comandament că nu trebuie să risipim această forţă, căci ea este singura care săvîrşeşte funcţia creatoare, funcţia de a crea, astfel încît libertatea pe care taţii o dau fiilor lor pentru a realiza funcţiile biologice, nu încetează a fi o crimă pe care o comitem împotriva tinereţii.

Magia sexuală posedă următoarele avantaje:

1. Soţ şi soţie îşi petrec viaţa iubindu-se cu tot mai multă intensitate decît atunci cînd au fost logodiţi.
2. Soţii nu sînt supraîncărcaţi de copii.
3. Femeia întinereşte, devine în fiecare zi tot mai atrăgătoare şi mai frumoasă căci, graţie soţului ei, ea se încarcă zilnic cu puternice forţe magnetice.
4. Omul în vîrstă întinereşte şi nu îmbătrîneşte niciodată căci îşi dăruieşte viaţă prin forţa sa creatoare. Fericirea şi mulţumirea domină pretutindeni.
5. Simţul clarviziunii se trezeşte la cei doi şi vălul lumilor invizibile se deschide în faţa privirilor lor.
6. Focul sacru al spiritului sfînt îi luminează în interior.
7. Ei se unesc cu Intimul lor, Zeul lor intern, şi se transformă în regi ai creaţiei, avînd putere asupra celor patru elemente ale naturii: pămînt, apă, aer, foc.
8. Ei dobîndesc elixirul longevităţii care rezidă în Kundalini.
9. Moartea nu va mai fi, şi aceasta în ciuda fanfaronadelor şarlatanilor noştri consacraţi de universităţi materialiste.

Cînd cartea noastră "Căsătoria perfectă" va fi intrată în circulaţie, mii de magi negri, cu pietre în mîini, se vor lansa cu furie împotriva noastră, în ciuda faptului că această carte învaţă binele şi îl învaţă pe om să fie cast şi pur.

Israel Rojas R., discipolul meu trădător, n-a ştiut să se opună prăbuşirii într-o coleră cînd a constatat că noi am publicat în lucrarea noastră învăţămintele secrete pe care maestru Huiracocha le-a adus în Columbia pentru binele nostru. Acesta a fost motivul pentru care domnul Rojas a ars cartea noastră, căci dorea ca biata umanitate suferindă să nu cunoască niciodată misterul sexului: el nu învăţa această ştiinţă secretă decît pe discipolii săi cei mai fideli, pe cînd, dimpotrivă, numeroasele sale lucrări, care i-au adus de altfel venituri îndestulătoare, nu învăţau nimic concret pe cei ce le citeau. Maeştri Venerabilei Logii Albe i-au încredinţat domnului Rojas o misiune pe care acesta n-a îndeplinit-o. Părăsindu-l pe vechiul său Maestru Aun Weor, el a îngăduit înţelepciunii să se umple de orgoliu şi de vanitate. Faptul că cîteva elemente vor uza greşit de aceste învăţături, nu este un motiv pentru a priva umanitatea de aceste cunoştinţe, căci umanitatea este deja pregătită să le primească, domnule Rojas.

Pentru că cîţiva dintre discipolii domnului Rojas au înţeles şi folosit greşit magia sexuală, nu vom priva umanitatea de aceste cunoştinţe, căci umanitatea îşi pricinuieşte în continuare neajunsuri prin viaţa desfrînată pe care o duce: atîta timp cît umanitatea va fi desfrînată, ea nu va avea parte de lumină.

Nu veţi intra în paradis şi îi veţi împiedica şi pe alţii să o facă! Voi demasca pe trădători şi-i voi tulbura pe tirani în faţa judecăţii conştiinţei publice! Voi rupe toate lanţurile acestei lumi! Eu, Aun Weor, puternic hierofant al misterelor egiptene, voi iniţia Era Vărsătorului, chiar dacă pămîntul va trebui să se transforme într-un imens cimitir! Zîmbetul subtil al lui Socrate nu mă sperie, iar hohotele de rîs răsunătoare ale lui Aristofan nu mă tulbură nici pe departe.

Cerul se ia cu asalt pentru că cerul aparţine celor curajoşi. Gnosticul, învăluit într-o cuirasă de oţel a caracterului, apucă strîns sabia voinţei şi ca un războinic teribil se lansează în luptă pentru a lua cerul cu asalt. Noi, gnosticii, sîntem oamenii marilor furtuni şi în bubuiturile tunetelor, noi nu auzim decît limbajul splendorii.

Cînd războinicul se apropie de iniţiere, poate să-şi bată joc de moarte printr-un hohot de rîs care face să se cutremure toate cavernele pămîntului. Atunci el are dreptul la elixirul longevităţii, care este aur potabil, sticlă lichidă, flexibilă, maleabilă. El cere domnilor Karmei mai mulţi ani de viaţă pentru a-şi putea plăti datoriile, şi astfel se realizează moartea şi reînvierea în prezenta încarnare. El se uneşte cu Intimul, şi apoi, odată Karma plătită, el îi

convocă pe domnii Karmei pentru a le declara că a decis să rămînă în lume pentru a lucra pentru umanitate, şi că în consecinţă a decis să conserve corpul său fizic pînă la sfîrşitul secolelor.

Maeştri Kout-Humi, Moria, Saint-Germain, etc., au corpuri fizice care datează de mii de ani. Ei toţi au vîrste incalculabile. De ce un maestru al misterelor majore schimbă mereu corpuri? Fondatorul Colegiului de Iniţiaţi este Maha-Guru şi el va rămîne cu noi pînă cînd, în cînd ultimul iniţiat va atinge adevărata statură.

Autorul "Zeilor atomici" ne spune că există în Egipt doi maeştri de o vîrstă cu adevărat incalculabilă: unul dintre ei este menţionat în scrieri religioase foarte vechi. Maestrul îşi conservă corpul de-a lungul a milioane de ani pentru că posedă elixirul longevităţii, şi acesta rezidă în Kundalini. Maestru trăieşte generîndu-şi zilnic corpul prin intermediul lui Kundalini. Celulele unui Maestru nu se ofilesc, pentru că focul Kundalini nu le lasă să se ofilească. Deci Kundalini este elixirul longevităţii. Acest foc este aurul potabil al străvechilor alchimişti, arborele vieţii despre care ne vorbeşte Geneza în versetul următor:

"Şi Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pămînt tot felul de arbori plăcuţi la vedere şi buni la mîncare, şi pomul vieţii în mijlocul grădinii, şi pomul cunoaşterii binelui şi răului." (Geneza, cap.2, verset 9).

Arborele vieţii este Kundalini, iar arborele cunoaşterii binelui şi răului este sămînţa. Ambii arbori sînt în grădina lui Dumnezeu.

"Şi un fluviu ieşea din Eden pentru a uda grădina şi de acolo se împărţea şi forma patru braţe. Primul se chema Pishon: acesta înconjoară tot pămîntul Havila, unde există aur. Aurul acestei ţări este pur şi aici se găsesc de asemenea bedelion şi piatră de onix."

Ţara Havila este propriul nostru corp, iar aurul acestei ţări sînt atomii solari ai sistemului nostru seminal, adică aurul potabil al seminţei.

"Al doilea fluviu este Gihon: acesta este cel ce înconjoară întreg pămîntul Etiopiei". Acest al doilea fluviu este lichidul cefalo-rahidian, care este celălalt pol al sistemului nostru seminal, cu care înconjurăm tot pămîntul Etiopiei, adică capul şi gîtul nostru, căci cu lichidul cefalo-rahidian formăm creier şi voce.

Şi numele celui de-al treilea fluviu este Tigru: el curge înaintea (la răsăritul) Asiriei. Al patrulea fluviu este Eufratul."

Fluviul care curge la orient şi Eufratul sînt cei doi poli ai forţei seminale a femeii. Femeia este înaintea noastră căci ea este poarta Paradisului, şi poarta este întotdeauna înainte.

Edenul este sexul însuşi şi arborele vieţii este Edenul însuşi. Marele hierofant Eliphas Levi a spus că marele arcan era arborele vieţii, udat de cele patru fluvii ale Edenului. Dar atunci, timorat şi într-un moment de descurajare, a zis: "Mă tem că am spus prea mult".

Aici este teribilul secret, inexprimabil, pe care nici un iniţiat nu a îndrăznit vreodată să-l divulge. Aici este secretul teribil al marelui Arcan. Cele patru fluvii din Eden sînt forţele sexuale ale bărbatului şi femeii. Arborele Vieţii este în mijlocul celor patru fluvii ale Edenului.

Dacă omul cu toate viciile şi cu toate pasiunile sale a putut mînca din Arborele Vieţii, atunci vom avea încă un Neron şi marii tirani nu vor lăsa un singur moment de lumină umanităţii.

"Îl izgoni pe om din Eden, iar la răsăritul grădinii Edenului puse nişte heruvimi să învîrtească o sabie învăpăiată ca să păzească drumul ce duce la pomul vieţii."

Aprinde-ţi cele nouă lămpi mistice şi ascultă-mă, o, chela. Există în fundul sufletului tău un maestru care stă la pîndă, aşteptînd momentul de a se realiza. Ascultă-mă, discipol prea-iubit: acest maestru este "Intimul" tău şi tu eşti sufletul maestruiui. Intimul devine maestru graţie fructului experienţelor milenare trăite de-a lungul nenumăratelor reîncarnări. Nu uita, discipol mult iubit, că tu eşti un suflet şi că trupul tău este veşmîntul său.

Ascultă-mă bine, discipol mult iubit: cînd un veşmînt te deranjează, ce faci? O scoţi căci nu-ţi mai vine bine, şi acest lucru nu-l poţi nega. Şi acum dacă vrei să-ţi pui un nou veşmînt, unde vei merge? Îmi vei răspunde că trebuie să mergi la croitor, care îţi va confecţiona un nou veşmînt. Ei bine, dragă discipol, ţi-am spus deja că tu eşti un suflet şi corpul tău este veşmîntul. Veşmîntul tău din carne a fost bine făcut după măsura ta şi sînt doi făuritori care l-au făcut: tatăl tău şi mama ta. Cînd acest veşmînt te jenează, ce faci? Îl scoţi şi dacă vrei să pui un altul, va trebui să intri în căutarea unei noi perechi de făuritori care să fie bărbat şi femeie pentru ca să-ţi facă un alt veşmînt din carne bine făcut pe măsura ta. Mă vei întreba cum asta. Şi eu te întreb: cum ţi-au făcut veşmîntul din carne pe care îl ai? Este la fel cum noii croitori îţi vor face un alt veşmînt de carne. De ce acest lucru ţi se pare straniu? Cînd te lepezi de un veşmînt de postav şi îţi pui un altul, încetezi de a fi domnul X.X. şi îţi uiţi afacerile şi socotelile? Bineînţeles că nu: indiferent că vei fi îmbrăcat în mătase sau în postav, îţi vei plăti întotdeauna datoriile. Acelaşi lucru se produce cînd tu, care eşti un suflet, te vei înveşmînta cu un nou veşmînt de carne. Îţi vei plăti vechile datorii, şi le vei plăti pentru că altă soluţie nu există. Aceste datorii sînt acţiunile tale rele.

Ascultă-mă, cititor mult iubit: se pot număra mii de veşminte de carne ce tu le-ai lăsat de la începuturile lumii. Dacă nu îţi aminteşti de acestea, există alţii care îşi amintesc, şi va veni o zi cînd vei putea să-ţi aminteşti de milioanele de morţi şi de naşteri pe care le-ai avut de la constituirea lumii.

Nu uita că Adam nu este un individ, nici Eva o singură femeie. Adam reprezintă milioanele de bărbaţi ai Lemuriei, iar Eva milioanele de femei ale Lemuriei. Sufletele pe care azi le vezi reînveşmîntate în carne şi oase, sînt aceleaşi cu cele din Lemuria, care la acea epocă erau reînveşmîntate în alte veşminte de carne şi oase.

La începutul vieţii, cele patru domnii au emanat din propria lor viaţă milioane de suflete umane în stadiu de embrion. Aceste corpuri umane s-au dezvoltat de-a lungul timpurilor, şi sînt acum minunatele noastre veşminte, făcute din ţărînă.

Toate acestea sînt explicate de Biblie. Dar pentru a putea studia Biblia, trebuie studiat ocultismul. Căci Biblia este o carte de ocultism şi nu se poate citi cu litere moarte cum se citeşte un jurnal. Biblia este cartea gnosticilor şi numai fiind gnostici putem s-o înţelegem.

Să intrăm acum în problema vieţii şi a morţii. Ascultă-mă, cititorule, de fiecare dată cînd îţi pui un nou veşmînt de carne, devii ceva mai puţin agresiv, mai puţin asasin, mai puţin invidios, căci este bine ştiut că în viaţă învăţăm prin lovituri de baston, şi că prin puterea suferinţei, sufletul se perfecţionează: puii sălbatici se îmblînzesc prin lovituri de bici, şi vine o zi cînd sufletul său fuzionează cu intimul său şi se convertesc în îngeri. Aceasta se realizează prin a se naşte şi a muri de milioane de ori, dar e de asemenea foarte sigur că într-o singură viaţă, care este astfel trăită încît să se profite la maxim, se poate ajunge la uniunea cu Intimul.

Este de asemenea sigur că ne putem menţine tineri fără să murim, cu ajutorul elixirului longevităţii. Megnour a trăit de şapte ori şapte secole cu corpul său din carne şi oase. Zanoni de asemenea a trăit milioane de ani, rămînînd mereu tînăr. Contele de Saint-Germain trăieşte actualmente în Tibet cu acelaşi corp pe care l-a avut în Europa în secolele XVII şi XVIII şi o parte din XIX.

Noi, gnosticii, noi rîdem de moarte. Noi posedăm secretul care ne permite de a ne lipsi de cadavrul mut, şi aşa cum am spus în primul capitol, "cu sabia lui Damocles, gonim oaspeţii nepoftiţi".

Noi ne simţim omnipotenţi şi dintr-un gest de revoltă supremă, sfidăm ştiinţa. Medici bădărani, biologi inculţi, fizicieni pedanţi, unde este ştiinţa voastră? Moartea îi mătură pe toţi oamenii, săraci sau bogaţi, crezători sau încrezători. Ea îi învinge pe toţi, moartea, cu excepţia noastră, a gnosticilor. Noi, gnosticii, rîdem de moarte şi o punem la picioarele noastre, pentru că sîntem omnipotenţi.

Aprinde-ţi lămpile tale mistice, o,Lanu (discipol). Aminteşte-ţi că fiecare din noile iniţieri ale misterelor majore are o notă muzicală şi un instrument care o produce. Există trei condiţii care trebuie împlinite pentru a putea ajunge la elixirul longevităţii: magia sexuală, sfinţenia perfectă şi de a şti călători conştient în corp astral.

Mulţi încep prin a călători în astral cu propriul lor corp fizic pentru că aceasta le este mai uşor. Abia mai tîrziu devin experţi în folosirea şi minuirea astralului.

Alţii ajung la sfinţenie încetul cu încetul: pentru a face asta, cel mai bine este de a face suma propriilor defecte şi terminînd mai apoi, în ordine succesivă, cu fiecare defect, consacrînd două luni fiecărui defect. Celui care încearcă să sfîrşească cu mai multe defecte în acelaşi timp se aseamănă cu vînătorul ce vrea să vîneze zece iepuri deodată. Acesta nu va prinde niciunul.

Cei ce se ocupă cu magia sexuală, trebuie să-şi obişnuiască organismul puţin cîte puţin. Există indivizi atît de brutali, că se poate ajunge pînă la a le amputa un picior în timpul actului sexual fără a resimţi nici cea mai mică durere: acestea sînt fiare cu chip de om.

La început, cuplul poate practica în picioare. Bărbatul îi va face femeii un masaj începînd de la coccis în sus cu degetele solare: indexul, degetul mijlociu şi degetul mare în scopul de a trezi Kundalini soţiei sale, iar aceasta va face acelaşi lucru soţului ei, în scopul de a-i trezi Kundalini acestuia. Trebuie concentrat mentalul asupra măduvii spinării şi nu asupra organelor sexuale. Zilele vor fi joi şi vineri în zori pentru debutanţi. Mai tîrziu, bărbatul va putea introduce penisul în vagin retrăgîndu-l la timp pentru a evita ejacularea seminală.

Bărbatul şi femeia trebuie să se îmbrăţişeze şi să se dezmierde unul pe celălalt în timpul acestei practici, pronunţînd mantra I, A, O, astfel: iiiiiiiaaaaaaaaoooooooo, de şapte ori sau chiar mai mult. Cînd simţim puternice călduri în coccis, este semn că Kundalini s-a trezit. Ea va urca canon după canon prin canalul coloanei vertebrale, după meritele morale. Trezirea lui Kundalini este celebrată de o mare sărbătoare în sala copiilor. În progres, dezvoltarea şi evoluţia lui Kundalini, etica este factorul decisiv.

Trebuie ca discipolul să se instruiască în astral şi să asiste "Preotul" Sfintei Biserici Gnostice vineri şi duminică la altar. În celelalte zile, discipolul poate primi instruirea ezoterică în sala de instruire ezoterică a templului. În poarta Sfintei Biserici Gnostice, există gardieni care nu lasă discipolii să treacă decît cu condiţia ca conduita acestuia în timpul zilei să fi fost dreaptă, şi aceşti gardieni posedă anumite balanţe pentru a cîntări bunele şi relele acţiuni ale discipolului din timpul zilei. Există de asemenea în Biserica Gnostică o lupă pentru a examina culorile discipolului. Cînd discipolul nu are toate culorile sale complete, el nu poate raporta amintirile sale corpului. Se întîmplă adesea ca aceste culori să rămînă în corpul fizic, sub efectul preocupărilor cotidiene.

Există în creierul nostru un ţesut extrem de fin pe care oamenii de ştiinţă îl ignoră total. Acest ţesut este instrumentul care serveşte raportării "amintirilor" noastre interne creierului fizic, dar cînd acesta prezintă vătămări, atunci discipolul nu poate raporta amintirile sale creierului. Trebuie atunci să solicităm ajutorul maestrului Hermes, Hippocrate sau Paracelse şi să le cerem vindecarea acestor centri.

Să scriem o scrisoare Templului lui Alden, solicitînd un ajutor unuia dintre cei trei maeştri menţionaţi.Această scrisoare trebuie mai întîi să fie saturată de tămîie, apoi arsă de foc pronunţînd mantra "OM TAT SAT OM". Trebuie să săvîrşim acest act fiind plini de credinţă, stînd în genunchi şi rugînd cerul să fim ascultaţi. Partea materială a scrisorii este cu adevărat arsă, dar partea astrală a acesteia va merge direct în mîinile maestrului căruia i-am adresat scrisoarea. Maestru citeşte partea astrală a scrisorii şi începe a face eforturi să-i vindece pe discipol. Templul lui Alden este templul ştiinţei.

Corpurilr interne se îmbolnăvesc adesea şi au nevoie de medici. Maeştri ştiinţei sînt plini de înţelepciune şi vindecă corpul iniţiaţilor şi a tuturor celor care îi cer ajutorul.

Unul dintre obstacolele cele mai grave în practicarea magiei sexuale este impotenţa. Excesul ejaculării aduce printre alte lucruri şi impotenţa şi niciunul din remediile inventate de doctorii alopaţi n-au dat nici un rezultat. În timp ce, magia sexuală zilnică vindecă impotenţa.

Voi da acum două formule pentru ca cei ce suferă de această gravă maladie să se vindece, cu condiţia ca să nu aibă nici o leziune a membrului viril.

Sînt foarte numeroase fiinţele umane care s-au oprit să mediteze asupra valorii transcendentale a plantei numite Salvie. Am văzut crescînd această plantă pe un perete stîncos fără aer pur, fără apă, fără lumină şi fără pămînt, şi totuşi înmulţindu-şi frunzele şi reproducîndu-se în mod miraculos. Cu ce trăieşte ea? Cu ce se hrăneşte? Asupra acestui lucru, nici un om de ştiinţă nu s-a oprit să mediteze. Cît despre domnul Israel Rojas R., care a scris şi a vorbit atîtea despre Botanică, nici lui nu i-a venit niciodată ideea de a studia acest caz. Iar în realitate, domnul în cauză, nu este decît un copist al operei lui Juanzin.

Aici este inconvenientul tuturor acestor pseudobotanişti moderni: ei nu fac decît să copieze ceea ce spun alţii, dar nu le vine ideea de a investiga pentru ei înşişi în minunatele laboratoare ale naturii. Cît despre farmacişti, singurul lucru pe care-l ştiu face este de a fabrica purgative şi de a compune siropuri pectorale de salvie. Asta este tot ceea ce fac cu faimoasele lor cristale de salvie, dar importanţa transcendentală a salviei n-o cunosc cîtuşi de puţin. Salvia se hrăneşte direct din razele ultrasensibile ale soarelui, din substanţa cristonică a soarelui, iar cristalele de salvie devin cristalizarea luminii astrale a soarelui. Aceste cristale sînt, deci, sămînţa soarelui salviei şi sămînţa umană. Salvia este, deci, un excelent leac şi vindecă în particular neputinţa, impotenţa.

Procedeul este acesta: aruncaţi într-o cratiţă, marmită sau căzănel o livră (0,453 kg.) de grăsime albă să se topească pe foc. Vasul nu trebuie să conţină apă. O dată grăsimea topită, aruncaţi înăuntru cristalele unei salvii întregi, şi adăugaţi puţin cîte puţin circa zece grame de fier "Giraud" şi apoi bateţi-le bine la foc, cu un bătător cu paleţi. Cînd totul este bine amestecat, retrageţi vasul de pe foc, îmbuteliaţi conţinutul, adăugaţi-i puţin benzoat de sodiu ca să nu fermenteze, etichetaţi borcanul şi luaţi cîteva linguri în toate orele. Cu această minunată formulă se vindecă impotenţa.

Un cartea noastră viitoare, actualmente în pregătire, şi care va fi intitulată " TRATAT DE MEDICINĂ OCULTĂ ŞI DE MAGIE PRACTICĂ", vom da o altă formulă minunată pentru vindecarea impotenţei.

Femeia care vrea să-şi trezească Kundalini trebuie să practice magia sexuală cu soţul său. Ea va trebui de asemenea să vocalizeze I, A, O şi să înfrîneze actul. Femeia trebuie de asemenea să se retragă înainte de a surveni risîpirea seminţei feminine. Astfel femeia îşi trezeşte Kundalini de o manieră pozitivă. Singura diferenţă între ea şi bărbat, în ceea ce priveşte Kundalini, sînt cele două canale spermatice, IDA şi PINGALA care sînt invers ca la bărbat. Ordinea este următoarea: IDA la dreapta şi PINGALA la stînga pentru bărbat, iar pentru femeie IDA la stînga şi PINGALA la dreapta. Aceste două canale spermatice intră în rezonanţă cu nota "la" din natură.

Ascultă-mă bine, cititorule,: cînd te vei simţi pregătit cum se cuvine, întoarce-te la Sfînta Biserică Gnostică şi cere maeştrilor să te supună probelor de rigoare şi dacă ai nevoie de un ajutor special, invocă-mă pe mine, AUN WEOR, şi te voi conduce de-a lungul celor nouă porţi care îţi vor da dreptul de a urca pe Golgotha înaltei iniţieri cu crucea de lemn greoaie şi apăsătoare care-ţi va fi dată în prima iniţiere a misterelor minore.

Aminteşte-ţi, o, discipole, că această cruce are greutatea propriei tale karme şi nu te lăsa să cazi căci discipolul care cade va avea de suferit şi de luptat enorm pentru a recupera ceea ce a pierdut.

Ascultă-mă, o, discipole, drumul este dur şi plin de piedici şi de spini. Sărăcia şi infamia îşi vor ridica masca pentru a te răni în mijlocul zilei. Vei asuda sînge şi picioarele tale de

asemenea vor sîngera în mijlocul zilei din cauza piedicilor drumului. Căr... înaltei iniţieri este cărarea Golgotei: este o cărare de angoasă şi zgomote.

În liniştea nopţii, aprinde flacăra luminărilor tale şi în liniştea profundă unde veghezi, aminteşte-ţi de Dumnezeul tău interior şi intră în taverna sa, unde el te aşteaptă, în interior, departe în interiorul tău-însuţi, aşteptînd ora de a vă fi realizat.

Aprinde-ţi luminările tale, o, chela (discipol tibetan), în liniştea profundă a nopţii şi penetrează profund, foarte profund, în oraşul sacru al şarpelui; acolo în interior se găseşte Dumnezeul tău, care te aşteaptă. Aprinde focul nopţii, închide-ţi ochii, reţine fantoma oricărei preocupări mondene, calmează-te puţin şi încearcă a converşa puţin cu Dumnezeul tău interior, în mister, prin meditaţie interioară, o, lanu!

Aprinde focul sacru în noaptea profundă unde veghezi, abandonează obscuritatea deasă: Dumnezeul tău vrea să-ţi vorbească în cîrligul ardent al lui Horeb. Sensibilizează-ţi cele şapte biserici prin cîntul tău, o, tu discipol, şi nu uita că minunatul cuvînt deschide cele şapte porţi ale celor şapte biserici ale organismului tău. Cîntă, discipole, cîntă!

Ephese corespunde notei "do", Smyrne vibrează cu nota "re", Pergame cu "mi", Thyatire cu "fa", Sardes cu nota "sol", Filadelphie cu nota "la" şi Laodicee corespunde lui "si" muzical.

I: Clarvedere, nota "si",
E: Clarauz, nota "sol",
O: Inimă, intuiţie, nota "fa",
U: Plexus solar, nota "mi",
A: Plămîni, vibrează cu nota "la".

O oră pe zi de vocalizare cîntînd aceste vocale, trezeşte toate aceste puteri interne.

Israel Rojas R., în cartea sa "Logos-Sophia", spune că vocalizînd "i", sîngele urcă în cap. Cu "e", sîngele merge la gît. Cu "o" el merge la inimă. Cu "u", sîngele merge la intestine şi cu "a" el merge la plămîni. Este clar că acestea fac bine şi că, în consecinţă, se poate reda sănătate acelor organe cînd sînt bolnave. Dar de ce Israel Rojas R. tace cînd e vorba despre ceea ce este bine? De ce ascunde bietei umanităţi suferinde secretul vocalizării? De ce nu dezvăluie secretul vocalizării oculte pentru dezvoltarea puterilor interne? De ce atît egoism vis-a-vis de biata umanitate suferindă?

Israel Rojas nu este nimic mai mult decît un explorator egoist de învăţăminte ocultе. Deci, cînd a învăţat public acest domn mantra şirului de vindecare AE-GAE, care se pronunţă gutural astfel: AE-GAE? Trebuiau milioane de jurăminte din partea discipolilor săi, înainte de a le da mantra AE-GAE. Aceasta nu este spiritualism, nici ceva asemănător: acesta este egoism şi exploatare abjectă. Mantra AE-GAE şi mantra PANCLARA, care se pronunţă astfel: PANCLA-RA, serveşte la vindecarea noastră şi la a-i vindeca pe alţii.

Într-unul din ritualurile rozicrucianismului pe care maestrul Huiracocha l-a adus din Columbia, există o rugăciune mantrică care serveşte magiei sexuale şi care trebuie pronunţată în momentul practicării conexiunii sexuale cu preoteasa. Rugăciunea este spusă astfel:

RUGĂCIUNE

" O, Hadith, şarpe înaripat de lumină, fii secretul gnostic al fiinţei mele, punctul central al conexiunii mele. Sfera sacră şi albastrul cerului sînt ale mele: O A O KAKOF NA KON-SA" (de trei ori).

Această mantră face să urce forţa noastră seminală a glandelor sexuale la cap. De ce dommul Rojas nu a învăţat umanitatea nimic din toate acestea? De ce este el egoist? Cît despre istoria după care Dommul Israel Rojas şi-a primit instruirea din mîinile maestrului Zamoni,

acolo la Bogota, ea este bună pentru a fi notată ca o plezanterie şi vîndută în piaţa publică ca o lucrare comică.

Noi, care îl cunoaştem personal pe maestru Zanoni ştim foarte bine că nu i-a venit niciodată maestrului ideea de a merge să trăiască în Bogota. Tot ceea ce Israel Rojas R. a cunoscut la Bogota este un mic bătrînel "bine trezit", care l-a învăţat să cunoască plantele; dar acesta nu era maestru Zanoni. Maestru Zanoni s-a dezîncarnat pe ghilotină în timpul Revoluţiei Franceze şi de atunci nu s-a mai reîntors într-un corp fizic.

Cînd Israel vorbeşte despre de Gomez Campuzano al său, micul bătrînel care s-a dat drept Zanoni, are un aer unui ecleziast plin de cucernicie. Ce curios ridicol acest domn Rojas! În cartea sa, "Logos-Sophia", Israel Rojas R. face lungi şi complicate dizertaţii asupra cuvîntului, dar nu-i vine ideea de a dezvălui public discipolilor lui cheia ocultă a marelui cuvînt universal al vieţii, şi această cheie nu este alta decît magia sexuală.

Cînd Kundalini aprinde atomii limbajului situat în sistemul seminal, bărbatul dobîndeşte puterea de a vorbi toate limbile pămîntului. Marii iluminaţi ai înlănţuitei Atlante puteau vorbi toate limbile pămîntului. Kundalini devine creatoare în gît. Magii pot crea o figură determinată cu mentalului şi s-o materializeze cu ajutorul cuvîntului creator al lui Kundalini. Astfel creează îngerii lucruri vii. Şi cînd omul se uneşte cu Intimul, cînd ajunge la înalta iniţiere, începe să vorbească cuvîntul divin pe care îl vorbesc zeii şi atunci ne ridicăm la întîiul Absolut al Fericirii Eterne: ne vom converti în zei creatori prin intermediul cuvîntului.

O carte care tratează cuvîntul fără a vorbi despre magia sexuală este foarte simplu o erezie şi de aceea consider cartea "Logos-Sophia" ca nefiind bună decît pentru a împacheta chimimul. A separa cuvîntul de misterele sexului este culmea neroziei, pentru că sexul este la baza chiar şi a cuvîntului şi nu putem ajunge să vorbim cuvîntul de aur fără a trezi Kundalini, şi aceasta se trezeşte numai practicînd magia sexuală.

Cel care se uneşte cu Intimul devine omnipotent şi atoateştiutor. El ştie să comande şi să se supună, şi nu se laudă nici mîndresc niciodată, deoarece a învăţat să fie simplu şi umil în cosmos. Vederea maestrului pătrunde în toate sferele naturii, şi ca un suveran al infinitului, el dezlănţuie furtuni, potoleşte uragane, face să se cutremure pămîntul, iar trăznetul îi serveşte drept sceptru şi focul drept covor pentru picioarele sale.

Practicînd magia sexuală, vom obţine elixirul longevităţii şi devenim omnopotenţi, dar este indispensabil de a învăţa mai întîi să ne supunem ierarhiei albe pentru a ajunge la omnopotenţă.

"Eu sînt Alpha şi Omega, începutul şi sfîrşitul, primul şi ultimul".

Fericiţi cei ce-şi spală roba şi respectă poruncile: ei vor putea să dispună de Arborele Vieţii şi să pătrundă în Cetate prin porţile sale! (Apocalipsa, cap.22, versete 13-14).

CÎNTECUL CÎNTECELOR

Sînt în mărmurtaie un foc tulburător;
este vinul delicios al dragostei...
Sînt Trandafirul de Saron,
şi stînjenelul văilor.
Sînt deliciosul parfum al pasiunii.

Trăiesc în cupa poeţilor încoronaţi,
sînt cîntecul Petrecerilor zgomotoase,
sînt dragostea cerurilor înstelate,
sînt cîntecul cîntecelor...

Mierea buzelor tale îmi tulbură rărunchii,
şi simt că te iubesc...
Tu eşti muntele smirnei...
şi defileul tămîii...
Tu eşti Focul Arcanei...
Tu eşti colina erotică
unde dragostea şi-a ridicat ale sale văluri...

Te îmbeţi acum de vinul nemuririi.
Să aprindem un rug şi să cîntăm Walkyries
cu un cîntec triumfător de flăcări şi de poezii.

Ce mai lichior, lumină şi muzică...
Ce mai dansează pereţii pe covorul molatec,
Ce mai străluceşte Trandafirul de Saron între cupe
şi ce mai devorează focul umbrele...
Ce mai bucurie, încîntare şi poezie...
Să dansăm fericiţi în braţele dragostei,
orice s-ar spune.

Să ne bucurăm în delicioasa cameră nupţială,
printre parfumuri de nard şi de tămîie,
şi să cîntăm imnul nostru triumfal
de lumină şi de poezie...

CAPITOLUL 17

BELZEBUTH ŞI REVOLUŢIA SA

Totul în viaţă nu este decît o chestiune de obişnuinţă. Un desfrînat este un subiect care şi-a obişnuit organele sexuale să coabiteze intens; dar dacă acelaşi subiect îşi schimbă obiceiul de coabitare cu obiceiul de a nu coabita, atunci el se transformă într-o persoană castă. Avem spre exemplu cazul stupefiant al Mariei- Magdalena, faimoasa prostituată pocăită care devine Sfînta Maria-Magdalena, casta discipolă a lui Christ.

Paul de Tarse, prigonitorul îndîrjit al gnosticilor, după evenimentul survenit pe drumul Damasului, primi iniţierea sacră, îşi abandonă obiceiul de a persecuta creştinii, adoptă dimpotrivă obiceiurile gnostice şi deveni un profet gnostic creştin.

Un om rău, dacă-şi schimbă obiceiurile rele cu cele ale unui sfînt, devine un sfînt. Dar după acest preambul, să intrăm acum în tema prezentului nostru capitol.

Belzebuth, anticul prinţ al demonilor, va ajunge în perioada noastră terestră actuală la un grad de perversitate imposibil de descris în cuvinte. Cînd magul dorea să-l cheme în astral, trebuia să se înarmeze cu un curaj formidabil pentru a putea face faţă bestiei celei mai monstruoase pe care a cunoscut-o vreodată nenumăratele cicluri de evoluţie istorică.

Magul pronunţa sinistrele mantre ale evocărilor tenebroase, care se scriu astfel:

Antia rara-a ra...şi se pronunţă astfel:

aaaannn...

tiiiii??

aaaaa!

ra....?

ra....?

ra....!

Şi chemîndu-l pe Belzebuth de trei ori pe nume. Atunci un suflu de moarte venea înghețînd atmosfera înconjurătoare evocativ, iar prințul demonilor răspundea printr-un răgnet consternant care părea a ieşi din toate cavernele pămîntului.

Belzebuth alerga la apelul curajoşilor magicieni, şi paşii săi erau ca şi trapul infernal al unui mînz, iar prezența sa de mii de ori mai teribilă, de mii de ori mai oribilă decît moartea.

Vai de cutezătorii care îndrăzneau să-l cheme pe prințul demonilor fără a fi realmente pregătiți! Vai de temerari, căci mureau sub ghiarele oribilei fiare!

Dar magul disciplinat, ferm ca şi un războinic, întinde mîna sa dreaptă spre prințul demonilor şi îl imploră cu următoarele cuvinte: "În numele lui Jupiter, tată al tuturor zeilor, te implor. Te vigos coelim!" şi monstrul rămînea atunci năucit.

Prezența sa era ca şi aceea a unei gigantice gorile păroase. Ea îşi răsucea coada lungă în jurul discipolilor sau prietenilor săi în timp ce vorbea cu ei. Ochii săi erau ca cei ai unui taur, nasul ca şi botul calului, iar gura ca şi cea a unei catîrci. Picioarele şi mîinile sale erau enorme şi oribile, iar corpul era păros ca şi a unei gorile. Pe cap, purta o bonetă; pe umeri, capa neagră a unui prinț al demonilor; şi la mijloc un cordon cu şapte noduri ca şi cel utilizat de cavalerii templieri ai lui Cherenzi şi de magii negri ai lui Amorc de California. Toate aceste veşminte denotă că era un prinț al demonilor, un mag negru al celui de-al 13-lea grad al inițierii negre.

Belzebuth ştia să abandoneze planul astral instantaneu pentru a intra în planul fizic şi astfel se făcea vizibil şi tangibil pentru temerarii invocatori din planul fizic. El îi îmbogățea pe cei cu care semna pacturi, iar sufletul semnatarului rămînea sclavul lui. Belzebuth dădea bani invocatorului, dar acesta trebuia să se hotărască a-l urma la un anumit moment al zilei, la o oră şi un minut bine determinate.

Belzebuth mergea pînă într-acolo încît dezîncarna pe cel cu care a semnat un act şi a-l duce pentru a-l pune în slujba sa, pe urmă îi pretindea viața şi sufletul celui mai prețios dintre copiii săi. Exista un bogat proprietar funciar care a semnat un pact cu un alt demon decît Bel, şi în fiecare an un muncitor de la ferma sa dispărea în mod miraculos. Într-un alt caz, un copil îşi privea mama exact în momentul în care dispărea, ridicată de o mînă misterioasă şi invizibilă lăsînd micuța orfelină. Este pentru că magii negri puteau de asemenea să-şi ducă victimele în carne şi oase în planul astral pentru a-i pune în slujba lor în acest plan.

Rozicrucienii zic la fel ca şi pseudo-rosicrucienii că este vorba aici despre o imposibilitate, dînd din colț în colț. Recomand acestor persoane grosolane să citească romanul inițiatic de ocultism al lui Krumm Heller (Huiracocha) pentru a lua la cunoştiință despre istoria lui Saint Graal. Această Cupă era altădată în planul fizic, dar a fost plasat în interiorul planului astral, la fel ca şi templu din Graal şi o parte din muntele de Montserrat în Catalonia. Aceasta este ceea ce se cheamă starea de jinas. Cupa în chestiune este plină cu sîngele Mîntuitorului lumii, sînge pe care Joseph d'Arimathie l-a culeş la picioarele crucii de pe Golgotha). În această operă, vedem de asemenea cum comandantul Montero intra cu corpul său fizic în templu rozicrucian autentic de la Chapultepec. Acest templu este în stare de jinas şi în stare de jinas a intrat Montero acolo.

Doctorul Rudolf Steiner, mare medic german, spune că un corp poate penetra în lumile interne fără a-şi pierde caracteristicile sale fizice. Mario Roso de Luna a făcut de asemenea

studii frumoase în domeniul jinas. Atunci cînd Don Mario a murit, ş. a pierdut iluziile s... despre Societatea Teozofică.

Indienii din America au cunoscut temeinic stările de jinas, şi la sosirea conchistadorilor spanioli, şi-au ascuns templele cele mai sacre în interiorul planului astral salvîndu-şi astfel misterele Mayas de profanările spaniole. Sanctuarul misterelor Mayas este unul din cele zapte mari sanctuare oculte care se găsesc acum în dimensiunile astrale.

Cînd un corp fizic acţionează în interiorul planului astral, el rămîne subiect al legilor acestui plan, fără a-şi pierde caracteristicile fiziologice. Există o persoană care a furat două bare de aur din grota adîncă numită "strigătele publice" (Cueva de los pregoneros), în statul Merida din Venezuela şi care la ieşirea din grotă au simţit că barele încep să se mişte în mîinile sale, timp în care se declanşa o furtună. Văzînd că cele două bare de aur au devenit două teribile năpîrci omul le-a aruncat din mîinile sale, fugind înspăimîntat.

Se întîmplă adesea că un dezincarnat abandonează pentru moment planul astral şi se introduce în interiorul planului fizic. Acest individ devine atunci invizibil pentru cei din planul astral, dar rămîne vizibil şi tangibil pentru cei din lumea fizică. În acest caz dezîncarnatul este pe moment supus legilor ce guvernează lumea fizică, dar fără ca corpul său astral să-şi piardă caracteristicile planului astral. Se povestesc mii de cazuri de acest gen din analele apariţiei societăţilor fizice. Sînt astfel apariţiile celor dispăruţi despre care vorbesc spiritele. Dar aceia nu au ştiut niciodată să explice aceste lucruri. Ei nu fac decît să spună superficial că este vorba despre fenomene de materializare şi le acoperă cu milioane de teorii.

Ei ignoră că sufletul poate intra în diverse departamente ale împărăţiei. Tot ceea ce trebuie pentru aceasta, este de a învăţa a face aceasta aşa cum o fac magii. Magii nu au nevoie de spirite mediatoare pentru a realiza acest fenomen de magie practică. Ori cînd explicăm magia aşa cum este unor indivizi plini de fantezii, ceea ce se întîmplă este că asta le pare ca ceva care n-are nici un rost şi preferă să-şi urmeze lumea lor de iluzii. Cunosc cazul unui evocator care-l chema pe Belzebuth cu ajutorul claviculei (sau cheii) lui Solomon, astfel: "Agion tetra-gram vaicheon estimilia maton espares tetragrammaton orgoran irion. Erglion existion eryona omera brasin moinn mesias soler, Emanuel Sabaot Adonai. Te ador şi te invoc." Cînd evocatorul îl văzu pe Belzebuth în mijlocul camerei, fu umplut de-o teroare de nedescris şi nu îndrăzni să facă cu el nici un pact, căci limba sa fu paralizată.

Belzebuth avea întotdeauna caverna sa plină de arme şi de peceţi pentru a marca corpurile astrale ale discipolilor săi. Eu, Aun Weor, îl observam mereu pe Bel în astral şi încercam să-mi atrag afecţiunea sa căci atenţia mea era atrasă într-un mod excepţional de faptul că el iradia dragoste prietenilor săi. Era un caz rar, dacă nu unic, căci n-am auzit niciodată vorbindu-se despre un demon că ar iradia lumină albastră, care este cea a iubirii.

E sigur că mi-a făcut teribile ameninţări, dar l-am învins cu mantrele mele şi l-am însoţit în cavernele sale în astral. Am ajuns chiar să iau parte la festinurile sale prefăcîndu-mă drept un mag negru pentru a vedea pe colegul său, pentru a putea studia acest personaj mai de aproape. Intenţia mea de lungă durată era de-a realiza explorarea cea mai remarcabilă a cosmosului: a-l scoate pe Belzebuth din Logia Neagră şi a-l converti într-un discipol al Logiei Albe.

Discipolii mei consideră aceasta ca fiind o veritabilă imposibilitate şi Bel nu înceta să mă ameninţe, dar în ciuda a tot, nu m-am descurajat. A avut loc un curios eveniment care veni spre încurajarea continuării tentativei mele. Într-o noapte, cu un chela (discipol inetan), îl învocarăm pe Belzebuth în astral, şi odată ce acesta a fugit la apelul nostru, îl invitarăm la cină. El acceptă invitaţia şi merserăm la un restaurant în astral. Aşa cum am mai explicat, corpul astral mănîncă elemente analoage cu cele ale organismului căci lumea astrală este aproape asemănătoare cu a noastră. Astfel am comandat pentru Bel un aliment, mulţumindu-

mă în acest timp să beau un pahar de apă. Cînd Bel se aşeză la masă, începu să mănînce cu poftă.

Era curios să vezi această specie de gorilă care mînca la masă ca oricare. Cîţiva chelas care se găseau în acel loc, veniră spre mine spunîndu-mi că era lipsă de respect faţă de mine-însămi să aduc un asemenea demon în acea incintă, şi, cum era de aşteptat, îl priveau cu dezgust şi nu au pregetat să părăsească locul. Le-am răspuns: este şi el un om şi merită să-l respectăm. Bel luă cuvîntul şi spuse pe un ton de profundă tristeţe: toţi mă dispreţuiesc, numai prietenul meu Aun Weor nu mă dispreţuieşte.

Această experienţă astrală îmi dădu curaj pentru a continua încercarea de a realiza planul pe care mi l-am propus, de a-l scoate pe Bel din Logia Neagră şi de a-l face un discipol al Logiei Albe.

Li se va părea imposibil unor teozofi că corpul astral poate să mănînce şi să bea, dar este mistica lor morbidă care-şi petrece timpul spunîndu-le că corpul astral este ceva vag, un fluid vaporos, intangibil şi imaterial şi cum sînt numai teoreticieni, nu le vine ideea de a verifica: căci aceşti domni studiază Vivekananda şi pot învăţa aici că corpurile interne (deci şi corpul astral) sînt de asemenea materiale. Noi, gnosticii, spunem că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără sprijinul materiei. Corpul astral este şi el material, şi este un organism la fel de dens ca şi corpul fizic. Aceasta nu este pentru că materia în ultimul ei stadiu se reduce la energia pe care noi sîntem pe cale să o negăm cînd ea trece în această stare. Dacă nu o putem vedea cu simţul vederii al nostru, este pentru că ea aparţine celei de-a patra dimensiuni, iar ochii fizici nu pot vedea astralul decît dacă îi facem apţi sau dacă ne transpunem în lumea astrală cu corpul nostru fizic, dar aparţine altui departament al regatului.

Corpul astral este mult mai sensibil decît corpul fizic. Organismul astral este ca o replică a corpului fizic şi trebuie să se hrănească cu elemente care îi sînt potrivite, la fel ca şi corpul fizic. Ocultistul utilizează corpul astral pentru studiile sale şi pentru marile sale investigaţii căci acest corp are avantajul de a fi situat deasupra materialului. Pentru el nu există nici timp nici distanţe şi cel ce-l învaţă rămîne profund pentru totdeauna în conştiinţa fiinţei. Astfel, dragul meu cititor, nu găsi ciudat că Belzebuth a cinat cu mine în corp astral.

Am atras deja de cîteva ori atenţia Intimului lui Belzebuth pentru a face ceva pentru sufletul său, dar răspunsul Intimului său a fost: nu pot, nu se supune, am luptat mult, dar este imposibil". Belzebuth, ca şi magii negri ai lui Amorc, considera că spiritul este inferior şi că sufletul este superior, fiind prezumtiv mai mult fizic. Belzebuth, după exemplul discipolilor şcolii lui Amorc, era convins că Gardianul Pragului era "Eul superior". Sigur că din aceste motive Bel nu-şi asculta Intimul. El ignora faptul că era în rău şi ataca furios pe magii albi, crezîndu-i perverşi. El se simte sfînt şi bun şi-i consideră pe magii albi nişte demoni. El ignoră principiul nostru gnostic care spune: "Avem un suflet, dar sîntem un spirit".

"Înainte ca falsa aurora să nu apară pe pămînt, cei ce supravieţuiră uraganului şi tornadei, se puseră a slăvi Intimul şi dintre aceştia au apărut mesagerii aurorei". (din testamentul înţelepciunii).

Intimul este soarele nostru intern, iar sufletul care se îndepărtează de Intim merge înspre abis. Spiritul este "eul nostru superior", şi sufletul care se îndepărtează de spiritul său se dezintegrează: aceasta este a doua moarte.

Plini de curaj de cuvintele lui Belzebuth în mijlocul mesei, am avut o nouă experienţă: l-am invocat din nou în astral şi după ce a alergat la apelul meu, l-am invitat diplomatic să vină să luăm cîteva pahare împreună. Belzebuth se bucură şi a fost de-a dreptul fericit să-mi accepte invitaţia. Pe măsură ce pătrundeam în lumea astrală, am schimbat puţin cîte puţin nivelul vibraţiei, astfel încît la sfîrşit l-am scos din planul astral ducîndu-l în planul conştiinţei celei mai divine din cosmos.

Acesta este planul pe care maestra Blavatsky, în primul său volum al Doctrinei secrete, l-a numit "Veriga pe care nu o depăşim". Să considerăm cosmosul ca un mare arbore, cu rădăcinile sale în absolut: aceste rădăcini formează "spira care nu o depăşim", căci nimeni nu a putut depăşi acest plan. Chiar şi zeii cei mai mari din cosmos nu pot depăşi această verigă.

Belzebuth rămăsese cu adevărat uluit în faţa teribilei luminozităţi a acestei regiuni inefabile, indescriptibile prin frumuseţea şi fericirea sa, dar resimţea teroare. Erau patru eternităţi de cînd Belzebuth trăia în cavernele tenebroase şi acum, văzînd lumina, resimţea frica...şi cu o voce care răgea exclamă: "asta este îngrozitor". "Mai îngrozitoare sînt tenebrele în care trăieşti", i-am răspuns şi mergînd în acest plan, trecurăm prin faţa unei case: "Pot să intru?" mă întrebă el şi i-am răspuns afirmativ. Intrarăm imediat şi rămaserăm un moment. Pentru Belzebuth, toate acestea erau realmente noi şi se simţea cu adevărat rău: era obişnuit să trăiască printre profeţi voalaţi şi de aceea lumina teribilă a acestui plan îl obosea îngrozitor. După un moment de lumină, l-am dus în cealaltă extremă, în teribilele tenebre ale lui Avitchi de pe acest pămînt, unde nu vedem decît fragmente de suflete în stare de dezintegrare, suflete de prostituate care prin puterea atîtei coabitări s-au separat total de Intimul lor. Culcate în paturile lor scîrboase, ele se dezintegrează ca şi nişte luminări ce se topesc în focul pasiunii.

Erau aici suflete de demoni care nu mai erau decît nişte fişii. "Mă simt puţin mai bine aici" îmi spuse Bel, iar eu i-am răspuns: "Va trebui să te obişnuieşti cu lumina". "Acest lucru cere multă muncă, căci e mult timp de cînd trăiesc în tenebre" mi-a răspuns el, şi i-am avertizat arătîndu-i frînturile de suflete: "Aici vei sfîrşi dacă vei continua cu operele tale mizerabile". Apoi, l-am readus în planul astral.

În ciuda faptului că această dovadă n-a fost destul de satisfăcătoare pentru mine, nu mi-am pierdut curajul. Am înţeles că-l avea pe Gardianul Pragului în interiorul corpurilor sale interne şi, cum este logic de aşteptat, acest gardian atît de respectat de magii negri ai lui Cherenzi şi Amorc, îl menţin total sclav, în pofida tuturor speranţelor promiţătoare pe care le-am observat la Belzebuth.

Nu era mînios împotriva luminii, ea doar l-a obosit. În astral a suferit mult: toţi pseudo-spiritualiştii îl dezgustau şi era foarte deziluzionat de cei de teapa sa. Mereu acelaşi despot, continua să conducă templul său din spatele altarului. Mereu aceleaşi vicii, şi aceste vicii au făcut deja din el o gorilă, un animal scîrbos. Toate acestea, eu, Aun Weor, le înţeleg şi de aceea nu mă descurajez, mai ales că încearcă să simtă tandreţe pentru mine şi mă consideră prietenul său cel mai bun.

Am realizat o cea de-a treia experienţă, care a fost decisivă: l-am dus pe Bel pentru a doua oară la Inelul pe care nu-l putem depăşi. O dată ajunşi aici, i-am invocat pe cei mai buni şi cei mai vechi prieteni ai săi din epoca saturniană; aceşti prieteni erau acum luminoşi domni ai mentalului, domni ai luminii, şi plini de durere, îl îmbrăţişară pe Belzebuth, şi unul dintre ei i-a spus: "N-am crezut niciodată să te văd în această stare". Bel îi răspunde: "Vedeţi prea bine unde am ajuns". În acest plan al conştiinţei, Bel era aproape ca o gorilă din jungla africană adusă într-un elegant salon parizian.

Dar recunoscîndu-i pe prietenii săi cei mai dragi, Bel rămase consternat în adîncul sufletului său şi înţelese total rătăcirea sa. Acesta era Belzebuth, galantul simpatic şi bine înfipt al Arcadiei. Dacă nu ar fi fugit printre taverne! Dacă nu i-ar fi cunoscut pe acest oribil mag negru care-l rătăcise!

Am cerut permisiunea maeştrilor acestui plan luminos să-l lase pe Belzebuth pentru un timp în această regiune, şi maeştri au acceptat cu plăcere cererea mea, cu condiţia să-i vizitez constant, şi apoi formarăm un lanţ de iubire în jurul lui Bel. Şi apoi îl inundarăm cu dragostea noastră, îl umplurăm cu atomii noştri cei mai buni şi-l saturarăm de lumină şi de splendoare.

Îl vizitam __astant pe Belzebuth, care rămînea trist, căci era __ura gorilă din acea lume a zeilor...toate fiinţele acestei regiuni îl priveau cu curiozitate şi prietenii săi vechi din perioada saturniană îi dădeau sfaturi şi-l ajutau.

Belzebuth se obijnui puţin cîte puţin cu lumina, şi în fundul sufletului său, simţea remuşcări pentru timpul pierdut, ruşine în faţa prietenilor săi cei mai buni şi o dorinţă anxioasă de a se ameliora. Noi îl ajutam şi-l uneam temporar cu Dumnezeul său interior, cu Intimul său şi al său "Glorian" făcu şi el un efort suprem pentru a chema sufletul său în uniunea cu Intimul.

O dată ajunşi în această parte a cărţii noastre, ocultiştii vor găsi ciudat să audă vorbindu-se de "Glorian". În realitate, "Glorian" nu este nimic mai mult decît o rază de unde emană Intimul. "Glorian" este o substanţă, dar nu este nici spirit, nici materie. "Glorian" este o adiere necunoscută ei-însăşi, o respiraţie a absolutului, unul din numeroasele sufluri ale marii respiraţii.

Este fiul atomic al hinduşilor, absolutul din noi, raza noastră individuală, fiinţa noastră reală, transfigurată în glorie. Sufletul aspiră să se unească cu Intimul, iar Intimul aspiră să se unească cu "Glorian". Jilţul "Glorianului" nostru este şeaua turcească a organismului nostru. Şeaua turcească este formată din vertebrele cervicale ale coloanei noastre vertebrale. Acolo are Glorian atomii săi de argint, şi cînd Bel s-a unit cu Glorianul său, lumina albă a lui Glorian strălucea în toată splendoarea sa în această parte a organismului său astral.

Fuziunea temporară cu Intimul său îi luă oribila aparenţă de gorilă, şi îmbrăcat cu veşmintele Intimului, prezenţa sa deveni cea a simpaticului tînăr al Arcadiei. Nu trebuie să uităm că atomii "Glorian" sînt de argint, că Sfîntul Graal este din argint şi nu din aur, cum pretind anumiţi rozicrucieni, şi este o Cupă de argint ceea ce poartă pe frunte iniţiaţii Zeului Sirius. Orice chela care vizitează o biserică transcendentă din steaua Sirius, va putea să se convingă de adevărul afirmaţiei sale.

Într-o noapte se produse cu Belzebuth o mare Revoluţie interioară. În timpul acestei nopţi, cea mai liniştită şi cea mai silenţioasă, am avut ceva experienţe care fură realmente decisive. Am proiectat pentru Bel pe ecranul cosmic cîteva scene din Arhivele Akaşice. Atunci au apărut acele epoci primitive ale perioadei saturniene, cînd Bel era încă un om bun şi simplu, cînd încă nu a acumulat vicii, cînd încă nu era prietenul bordelurilor şi a tavernelor. Aceste scene se perindau toate în ordine succesivă, iar Belzebuth le contempla tăcut. Apoi apărură micile sărbători şi nopţile de veghe şi de vin, bordeluri şi orgie.

Plin de-o teribilă emoţie internă, Belzebuth contempla aceste scene din trecutul îndepărtat şi-şi amintea erorile sale. Erau în prezent cauze primitive care l-au condus la starea sa actuală. O veritabilă Revoluţie a lui Bel intra în acţiune. Bel făcea revoluţia împotriva urii, împotriva egoismului, împotriva viciilor, a desfrîului, colerei, crimei, etc.

Adesea apărea pe scenă ceva monstruos şi oribil. Acea fiinţă era un oribil demon, îmbrăcat cu o tunică neagră, şi avînd două ace în urechi. Ochii exorbitanţi ai acelui demon păreau a ţîşni spre exterior, şi o atmosferă de profunde tenebre îl înconjurau. Belzebuth rămînea consternat contemplîndu-l. Era vechiul său maestru, era oribilul mag negru care cu cheile sale minunate, îl făcea să iasă mereu triumfător în viciul jocului. Era oribilul demon care l-a condus spre prima iniţiere neagră. El l-a făcut sclav al gardianului pragului în acel antic templu tenebros unde a trecut de primul ritual şi care îl trec şi azi magii negri ai şcolii lui Amorc de California.

Zîmbind se apropie sinistrul personaj de Bel pentru a-l saluta, iar Belzebuth, parcă atras de o vrajă hipnotică, voi să se apropie pentru a răspunde la salut, dar dintr-o dată se opri. Un gest de revoltă se ivi în fundul sufletului său şi exclamă erou: "Nu te salut, nu vreau să am de-a face cu tine, din cauza ta sînt în această stare!"

Sinistrul personaj răspunse atunci cu o voce care răgea şi care părea că provine din străfundul secolelor şi al cavernelor: "Astfel îmi plăteşti pentru serviciile mele? Nu îţi mai aminteşti deja sacrificiile mele? Nu-ţi mai aminteşti de învăţăturile mele? Te-ai lăsat dus pe cărări greşite." Dar Belzebuth îi răspunse plin de energie: "Nu vreau să te ascult: din cauza ta sînt în această stare. Favorurile primite cred că ţi le-am plătit deja". L-am rugat atunci pe sinistrul personaj să-şi ia zborul, iar magul negru s-a retras în adîncurile tenebrelor sale, cufundîndu-se parcă în abis. Era o probă pentru Bel din care acesta a ieşit cu succes.

Bel s-a revoltat împotriva magiei negre. Un gest de revoltă a pătruns în străfundul sufletului său. Şi după ce am proiectat aceste arhive akaşice în atmosferă pentru ca Bel să le poată contempla, noi, maeştri, la fel ca şi discipolii mei, făcurăm lanţuri de iubire pentru a iradia lumină lui Belzebuth.

Am proiectat apoi pentru Bel sub formă de tablouri viitorul care îl aştepta dacă va urma calea neagră. Tablouri apăreau unde se vedea Belzebuth fericit în tavernele sale şi dedat tuturor viciilor acestui pămînt. În final apăru crepusculul nopţii cosmice: mările ce înundară pămîntul, tot în ruină şi acoperit de gheaţă, şi acolo, eşuate pe o plajă, pieptul, braţele şi o parte din capul celui ce a fost odinioară Belzebuth. O dată acest tablou terminat, i-am spus: "Vezi aici destinul care te aşteaptă dacă vei continua să urmezi calea neagră".

I-am proiectat mai departe sub formă de tablouri viitorul ce-l aştepta dacă va urma cărarea magiei albe. În aceste tablouri se vedea Belzebuth unit deja cu Intimul său, îmbrăcat în tunica de maestru cu capa sa largă de hierofant şi cu sceptrul puterii. Apărea o luminoasă grădină unde Belzebuth se plimba ca un Zeu omnipotent şi celest. "Acesta este destinul care te aşteaptă dacă urmezi calea magiei albe."

"Decide-te în acest moment, vei lua drumul magiei albe sau vei urma calea neagră?" Belzebuth răspunse: "Voi lua calea magiei albe". Răspunsul său fu determinat, şi el căzu în genunchi, plîngînd ca un copil. Ridică ochii spre cer, îşi împreună mîinile pe piept, şi în mijlocul lacrimilor şi suspinelor, rugă cerul.

Un demon care se pocăieşte! Coarne pe fruntea sa străluceau ca şi cum ar vrea să dispară în lumină. Fraţii majori îi dădeau acolada cu lacrimi în ochi. Toţi se bucurau şi un marş triumfal şi delicios făcu să răsune inefabilele sale melodii în cerurile înstelate ale Uraniei. "Există mai multă veselie în cer pentru un păcătos care se căieşte decît pentru mii de înţeleptii care n-au nevoie de căinţă".

În continuare mă prosternez în genunchi în faţa Ierarhiei cele mai puternice din cosmos, cea pe care tibetanii o numesc mama compasiunii sau vocea melodioasă Oeaoeh. El este unicul Creator, marele cuvînt universal al vieţii, al cărui corp este format din toate sunetele care se produc în infinit. Frumuseţea sa este inefabilă, poartă o coroană cu trei vîrfuri şi sînt Elohimii cei ce suportă lunga coadă a capei sale. Şi l-am rugat pe unicul Creator să se apropie de Bel pentru a-i aranja Kundalini.

Kundalini lui Bel "curgea" pentru a zice aşa, în jos, şi îi revenea unicului Creator să-i facă să urce Kundalini în sus, spre cap pentru a-l converti în înger. Maestru a acceptat cerinţa mea şi în planul său de lumină diamantină, îl plasă pe Belzebuth în interiorul unei grădini splendide, îi dădură o carte cosmică pentru a o studia, îl instruiră pe cărarea luminii şi o umplură cu atomi de înţelepciune.

Mai tîrziu l-am făcut pe Belzebuth să "retrăiască" toată viaţa sa de-a lungul a patru perioade cosmice şi i-am arătat frumosul viitor ce-l aştepta dacă va continua pe cărarea luminoasă, şi Bel văzîndu-se deja ca un viitor ierarh, mă întreba: "Aceasta va fi în curînd?" I-am răspuns afirmativ.

Cînd l-am făcut să retrăiască toate astea, Bel se prezentă acolo unde rezidă fiul unic spunînd: "Vin aici cu sufletul întru totul transformat". Maestrul continuă să-l ajute, Kundalini

se ridică, iar coarnele de diavol dispăru. Dar coarnele ce le avea pe frunte nu dispărură căci coarnele sînt cele ale Gardianului Porţii, iar Bel fu strîns legat de acesta.

Această bestie internă era într-adevăr un obstacol teribil pentru evoluţia sa şi trebuia absolut să-l expulzeze în afara lui pentru a se elibera de acest monstru care îl ţinea sclav de eternităţi. Acel monstru intern s-a făcut maestru prin voinţa sa, prin gîndul său, prin conştiinţa sa, prin tot, şi trebuia expulzat din fiinţa sa pentru a realiza un progres intern rapid.

Acela a fost momentul în care l-am dus în astral pentru a-l supune la prima probă iniţiatică prin care trebuie să treacă inevitabil toţi cei care vor să ajungă la "iniţiere". Este proba Gardianului Pragului. După ce am evocat monstru, acesta ieşi în afară şi se aruncă asupra noastră de-o manieră ameninţătoare. Această fiinţă era un gigant de cam trei metri înălţime, şi cam doi metri de lat. Avea aparenţa unei gorile monstruoase cu faţa rotundă şi aplatizată, cu coarne şi cu ochii proeminenţi.

Belzebuth l-a fortificat de-a lungul anilor şi nu i-a rămas o altă alegere decît să îl combată. Aşa că Belzebuth se lansă asupra monstrului şi-l derută. acolo era monstrul ce-i dădea lui Bel acea oribilă aparenţă de gorilă; aceea era bestia Pragului. Un zgomot sec răsună în spaţiu. Sunetul în chestiune era diferit de sunetul metalic care se produce în cazuri similare la discipolii noştri actuali, fiind dat că Belzebuth este dintr-o altă perioadă mondială. L-am primit pe Belzebuth în sala copiilor cu o mare sărbătoare, o muzică delicioasă, şi se transformă definitiv într-un discipol al fraţilor majori.

O dată prima probă trecută, l-am dus acolo unde rezidă Unicul Creator pentru a-l ajuta în cotinuare. Coarnele dispărură atunci de pe fruntea sa, căci aceste coarne erau acelea ale bestiei sale interne, al Gardianului Pragului, pe care Rozicrucienii lui Amorc îl numesc "Gardianul Camerei sale, Gardianul Sanctumului său". Monstruoasa faţă de gorilă a dispărut de asemenea, căci această faţă nu era a sa, ci a Gardianului Pragului, numit de Rozicrucienii lui Amorc Gardianul conştiinţei sale. Belzebuth se însenină, dar trebuia acum să îndeplinească ceea ce i-a fost spus de maestru: "Dă-i lui Dumnezeu ceea ce e a lui Dumnezeu, şi Cezarului ceea ce e a Cezarului". Trebuia să înapoieze magilor negri veşmintele ce le aparţineau: boneta, cordonul cu şapte noduri, şi capa prinţului demonilor. Trebuia de asemenea să şteargă numele său din cartea în care era înscris.

Ajungînd la tema prezentului capitol, trebuie să dăm cîteva explicaţii asupra unui subiect particular, căci va părea straniu multor cititori de a auzi vorbindu-se de cărţi în lumea astrală. Este pentru că oamenii s-au obişnuit să se gîndească că planul astral este o lume vagă, fluidă, vaporoasă, intangibilă, imaterială,etc. Noi, gnosticii, sîntem esenţial "realişti" şi am ajuns la concluzia că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei. În fapt, aceasta din urmă este absolut ignorată de şcolile care-şi spun materialiste. Aceste şcoli nu sînt decît "colivii de papagali" teoreticieni căci în realitate, pledanţii materialismului nu cunosc decît stadiile grosolane ale materiei. Ce ştiu ei despre chimia şi anatomia ocultă, spre exemplu, despre ultrabiologia corpurilor interne ale omului?

Noi nu mai împărtăşim aforismele doctrinale ale acestor ipocriţi ai şcolilor spiritualiste. Aceşti fantezişti fără margini sînt total îndepărtaţi de realităţile fundamentale ale vieţii. Toată lumea a fost martora dezaxărilor mentale şi aberaţiilor mistice ale acestor visători ai rozicrucianismului, spiritismului şi teozofiei. Este timpul ca autorităţile să termine cu aceste sălaşuri de spiritism morbid, de rozicrucianism şi de teozofie maladivă şi pretenţioasă care aduce mai multe persoane la degenerescenţă şi la demenţă. Oraşele sînt pline de spiritişti "maniaci", cu pretenţii de "transcendenţi", de rozicrucieni şi teozofi care pricinuesc grave prejudicii tinerelor minţi ale celor două sexe. La fel ca teoriile spiritualiste, şi teoriile materialiste au dus mulţi "visători" la azil.

Scepticismul materialist este rezultatul unei demenţe cerebrale, aşa cum le-au confirmat medicii psihiatri din Paris după o analiză a creierului unui existenţialist. În realitate, există în

interiorul oricărui om normal o mistică naturală fără aberaţii de niciun fel, în timp ce teoriile materialiste, la fel de bine ca teoriile spiritualiste, sînt pline de aberaţii şi de fantezii. Astfel că noi, gnosticii, nu sîntem nici spiritualişti, nici materialişti, noi sîntem "realişti". Noi cunoaştem în fond infinitele manifestări ale materiei şi ale spiritului, şi ştim că baza fundamentală a fiinţei nu este nici spirit nici materie. Glorianul este o substanţă care se dăruie ei-însăşi, dar nu este nici spirit nici materie.

Cînd afirmăm că Belzebuth trebuia să-şi şteargă numele din cartea templului, noi vorbim atît de siguri ca şi cînd am spune că trebuie să ştergem un nume dintr-o carte fizico-materială, căci aşa cum există obiecte materiale în planul fizic, există de asemenea în regiunea astrală obiecte materiale solide căci acest plan este de asemenea material ca şi planul fizic, şi putem noi înşine să-l vizităm de cîte ori o dorim pătrunzînd în acest plan cu corpul nostru în carne şi oase, îmbrăcaţi şi pregătiţi ca şi cum am ieşi să ne plimbăm pe stradă.

În toate templele de magie neagră există cărţi din materie astrală în care sînt notate numele celor afiliaţi lor, şi orice mag negru care se retrage dintr-un templu de magie neagră trebuie întotdeauna să-şi şteargă numele din cartea în care este notat. Trebuie de asemenea să înapoieze veşmintele seniorilor şi maeştrilor săi: "Dă-i Domnului ce este a Domnului şi Cezarului ce este a Cezarului."

Astfel, deci, după proba Gardianului Pragului, Belzebuth se prezentă la templul său tenebros pentru a şterge numele său din cartea în care era notat. Acest templu de magie neagră era enorm şi gigantesc În spatele altarului se găsea Marele Ierarh al templului, şi cînd îl văzu venind pe Belzebuth, exclamă plin de coleră şi nerăbdare: "Ţi-ai adus aminte în sfîrşit să vii? Voi care conduceţi acest templu, de ce aţi întîrziat atît venirea voastră?"

Belzebuth îi răspunse pe un ton energic: "Nu mai aparţin acestui templu, sînt acum pe calea magiei albe". Îşi luă boneta de pe cap şi centura de la brîu, şi aruncîndu-le pe altar, spuse: "Vi le las aici căci nu mai am nevoie de ele. Sînt acum în Logia Albă" şi adăugă: "Daţi-mi cartea ca să-mi şterg numele". Sacerdotul tenebros îi răspunse atunci de-o manieră dură: "Caută-ţi singur cartea, eu nu voi face această muncă." Bel căută cartea, o găsi, şterse numele său şi ieşi din templu cu un pas ferm şi triumfal.

Ne-am îndreptat apoi spre o anume cavernă tenebroasă unde trebuia să restituie capa prinţului demonilor. Intrînd în întunecoasa cavernă, Bel declară: "Am venit să înapoiez această capă care nu-mi mai aparţine, căci acum sînt discipol al Logiei Albe". Le aruncă capa în faţă şi ieşi din cavernă sub insultele magilor negri.

O dată ieşit din acea cavernă, ne îndreptarăm spre caverna lui Bel. Vedeam nenumărate arme şi peceţi de magie neagră. Bel arse toate acestea cu salamandrele focului. Şi astfel, drag cititor, Belzebuth, anticul prinţ ai demonilor, se eliberă de magia neagră.

Belzebuth continuă să rămînă în lumina "Spirei ce nu se poate depăşi" şi fiul unic continua să-l instruiască. Cîteva zile mai tîrziu se prezentă la proba Gardianului Mondial al Pragului care este a doua probă pe care toţi discipolii trebuie să o treacă. Cu vitejie, Bel făcu faţă celui de-al doilea Gardian şi-l învinse. I-am celebrat victoria printr-o sărbătoare într-un alt templu unde i s-a înmînat a doua cupă de argint simbolică.

Trecută şi cea de-a doua probă, veni o altă probă pentru a arde prin foc reziduurile rămase în discipol. Belzebuth intră în sala focului şi se menţinu cu curaj printre flăcări. Aceasta este cea de-a treia probă şi Belzebuth o trecu cu succes. Focul arse toate larvele corpului său astral şi deveni pur pentru bine.

Mai tîrziu trecu cele patru probe şi demonstră că era gata să meargă pînă la a săruta biciul călăului. Aceste patru probe sînt cele ale pămîntului, focului, apei şi aerului. Belzebuth le trecu cu curaj şi primi atunci capa unui Chela al Logiei Albe, în timp ce era îmbrăcat într-o tunică violetă. Belzebuth deveni discipol al Logiei Albe şi s-a sanctifiat în întregime. Fraţii

majori celebrară din acest motiv o mare sărbătoare cosmică şi Divinul Rabin al Galileei l-a primit în braţele sale şi mă felicită pe mine, Aun Weor, pentru acest triumf.

Evenimentul fu notat în carte de 24 moşnegi şi tot cosmosul fremătă. Acesta a fost unul dintre cele mai mari evenimente ale evoluţiei cosmice. Am auzit vorbindu-se de îngeri decăzuţi, dar n-am auzit vorbindu-se de demoni pocăiţi.

Belzebuth se consacră vindecării bolnavilor şi îi ducea noaptea în corp astral în templu din Alden, care este templu al vindecării. Se consacră binelui, bunătăţii şi justiţiei. Îşi schimbă obiceiurile demonice pentru obiceiuri ale vieţii unui sfînt şi deveni el însuşi un sfînt. Veriga principală ce fusese Belzebuth fiind pierdută, panica frapă Logia Neagră. Magii negri derulau vechi pergamente şi rămîneau stupefiaţi citind nenumăratele grade ce le avea Belzebuth, cum presupuneau că i-a trădat, unii dintre ei comentînd situaţia, spunînd:" Acum nu ne mai rămîne altceva decît "Şeful Jahve", "Patronul", dacă ei ne abandonează, sîntem pierduţi."

După ce Bel a trecut cele 4 probe ale pămîntului, focului, apei şi aerului, îl vizită pe Jahve vechiul său şef, şi-i spuse: "vin să-mi iau concediul. Nu mai depind acum de autoritatea ta, pentru că sînt un discipol al Logiei Albe." Furios, Jahve îi răspunse: "Trădătorule! Mizerabile! Canalie! Te-ai lăsat convins de Aun Weor, dar Aun Weor nu are gradele tale nici ale mele. Imaginează-ţi că mergeţi pe un drum greşit."

La care, Bel îi răspunse pe un ton energic: "Tu eşti cel ce merge pe un drum greşit, eu voi continua cu Aun Weor. Eu n-am văzut niciodată lumina, dar acum că el mi-a arătat-o, nu mai vreau să ies din ea. Vreau să-l urmez pe Aun Weor, aşa cum îl urmează toţi discipolii săi." Jahve îi spuse atunci: "Blestematule! Afurisitule! Afurisit ce eşti! Blestemul meu te va urmări veşnic", dar Belzebuth i-a răspuns surizînd: "Blestemul tău nu mă va atinge, căci sînt protejat de Logia Albă" .

Şi după ce vorbi Bel, Jahve se întoarse spre mine şi-mi spuse: "pe tine trebuie să te atac, căci tu eşti responsabil de toate acestea". Imediat ce a spus acestea, mă atacă cu toată puterea sa sinistră ocultă, dar l-am înlăturat uşor şi l-am pus cu uşurinţă în derută.

Bel continua să vindece bolnavi şi sosi momentul cînd deveni necesar să i se ceară un corp fizic pentru a escalada cărarea iniţierii. Bel ceru un corp fizic şi cererea sa îi fu acceptată. Se înscrise în biroul Karmic numărul 9 şi intră în evoluţia noastră umană.

Iniţiatul "Garga Cuichin" îi oferi generos cooperarea sa pentru ca Bel să ia corp în căminul său, dar asta deveni total imposibil din cauza sănătăţii soţiei sale, care n-a putut suporta vibraţiile teribile ale lui Bel. Dar fraţii majori au prevăzut totul foarte bine şi "Chela" Belzebuth se încarnă într-un corp feminin în Franţa. El este acum un frumos copil al Franţei care va stupefia lumea prin Sfinţenia sa, Puterea sa şi Înţelepciunea sa.

Părinţii săi sînt un frumos cuplu la care nu domneşte decît iubirea şi înţelegerea, căci amîndoi sînt "iniţiaţi". Sînt muncitori dar trăiesc o viaţă simplă şi frumoasă. Belzebuth se născu într-un corp de copilă pentru că corpul feminin este indispensabil pentru dezvoltarea sentimentului de tandreţe şi de dragoste. Acum că are un corp fizic, va putea trece mai rapid cele 9 iniţieri ale misterelor minore, şi în final se va uni cu Intimul şi se va converti într-un maestru al misterelor majore ale Fraternităţii Albe. Sînt mari păcătoşi din care se nasc oamenii cu cele mai mari virtuţi.

ÎNŢELEPCIUNEA PĂCATULUI

Înţelepciunea se face cu cuminţenia păcatului,
şi cu zăpăceala absolutului.

Oh! Madeleine învinsă,
buzele tale ofilite de atîtea îmbrăţişări,
ştiu de asemenea să iubească...
De aceea te iubesc,
femeie decăzută,
căci mor pentru tine,
zică ce-or vrea.
Dansul şi iubirea ta îmi plac.
Ah, femeie, nu mă lăsa,
pe mine care mor pentru tine.
Ah, femeie, nu mă lăsa,
pe mine, care te iubesc numai pe tine.
Fructul interzis ne face zei.
Delicioasele vorbe de dragoste
şi gravele tale jurăminte
sînt ca focul trandafirilor
sînt ca aceste delicioase momente,
necunoscute de toţi...
Îngerii cei mai mari
au fost întotdeauna diavolii
marilor petreceri.
Buzele lor s-au bucurat de dragoste,
au cîntat cîntecul cîntecelor...
Trandafirii roşii sînt mai buni ca cei albi,
căci au înţelepciunea păcatului.
şi zăpăceala absolutului,
şi pentru că au plîns mult,
un blînd nazarinean i-a iertat...
Tentaţia este mama păcatului,
şi durerea păcatului este înţelepciune.
Christ a iubit pe cel ce a plîns mult,
şi i-a spus: "Femeie,
pentru că ai iubit mult, te iert"...
Zeii cei mai divini
sînt cei ce au fost cei mai umani.
Zeii cei mai divini
sînt cei ce-au fost diavoli.
Cîntă, Bel! cîntă-ţi cîntecul!
Cîntă, Bel! un cîntec de dragoste.
Oh, femeie eşti trandafirul pasiunii,
ai mii de nume delicioase,
dar numele tău veritabil este dragoste...
vreau să înconjur fruntea ta cu lauri,
vreau să-ţi sărut buzele cu dragoste.
Vreau să-ţi spun lucruri stranii,
vreau să-ţi spun lucruri intime,
vreau să-ţi spun totul
în încăperea parfumată cu acaju.
Vreau să-ţi spun totul în nopţi înstelate.

Tu eşti steaua Aurorei,
tu eşti lumina Altarului...
Sinii tăi distilează mierea şi veninul,
şi lichiorul femeii
este lichiorul de mandragoras,
este pisc, imensitate şi foc.
Ea este flacăra arzătoare şi adorată
pe unde intrăm în cer...

de AUN WEOR

CAPITOLUL 18

MILENIUL

O dată ruptă veriga principală a Logiei Negre, revoluţia lui Bel se întinse pe toată suprafaţa pămîntului şi Mileniul începu exact în anul 1950. Fundamentele lumii fură zdruncinate şi alţi magi negri au urmat exemplul lui "Bel". Astaroth, de exemplu, tovarăş nedespărţit al lui Belzebuth, şi sfînta Maria, tovarăşa lui Marielle marea magiciană, urmară de asemenea exemplul lui Bel.

Revoluţia lui Bel este în curs. Peste tot, oprimaţii se ridică împotriva asupritorilor, şi peste tot există războaie şi rumori de războie. Vechiul ordin, deja în agonie, se agaţă de viaţă, iar noul vrea să se nască şi să trăiască.

Revoluţia lui Bel este în curs. Era Vărsătorului se apropie şi furtuna exclusivismului s-a dezlănţuit în toată furia sa. Părţi luptă contra altor părţi, religiile contra religiilor, naţiunile se lansează în războaie şi fiecare om se ridică împotriva altui om. Tot ceea ce este vechi şi demodat luptă pentru a supravieţui, în timp ce noul vrea să se impună.

Este lupta dintre două epoci: una în agonie şi alta care se naşte. Intrăm în Milenium. Evoluţia umană a eşuat: aproape toţi oamenii care trăiesc acum pe pămînt au primit însemnul bestiei pe fruntea lor şi sînt demoni. Miliardele de suflete care sînt actualmente încarnate, sînt suflete demonice, suflete perverse. Doar un număr restrîns de suflete se va salva.

Astralul era plin de milioane de demoni care luptau teribil pentru a cîştiga marea bătălie şi a stabili guvernarea lor mondială aşa cum este scris în protocoalele lui Sion. Jahve şi logia sa neagră era pe punctul de a triumfa total pe pămînt. Totul mergea după planurile lor. Furtuna era la apogeul său. Era Vărsătorului se apropia şi nu exista nici o rază de speranţă printre tenebrele de ură.

Al doilea război mondial tocmai se termina şi milioane de suflete care s-au dezîncarnat pe diferitele cîmpuri de bătaie ale războiului, au rămas în împrejurimile astrale, încă însetate de sînge.

Atunci, venerabila Logie Albă mi-a dat mie în mînă cheile abisului şi un mare lanţ pentru a se împlini versetul 1 al capitolului 20 al Apocalipsei, care spune: "Apoi am văzut un înger coborîndu-se din cer, ţinînd în mînă cheia Abisului, şi un enorm lanţ." Şi am primit ordinul seniorilor Karmei să-l închid pe Jahve şi pe toţi magii negri în Abis.

Sarcina era într-adevăr zdrobitoare pentru mine, dar mi-am simţit omnipotent de faptul că venerabilii maeştri, după ce m-au supus la teribilele probe ale iniţierii, mi-au dat sabia justiţiei şi calul cel alb. Mi-au conferit onoarea cea mai mare pentru o fiinţă umană, care este cea de-a "judeca" şi de a iniţia era Vărsătorului.

Mi-au pus galonul pe coapsă, pe care era scris în limbaj simbolic: "Rege al regilor şi Domn al domnilor", pentru ca să se împlinească Capitolul 19 al Apocalipsei, care spune: "Un nume este scris pe haina şi pe coapsa sa: "Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor". Acest galon îl port pe coapsă pentru a reprezenta că puterea fiinţei umane se găseşte în sex, şi în consecinţă mi-au dat misiunea de a învăţa umanitatea, pentru întîia oară în istoria sa, teribilele secrete ale sexului. Pentru aceasta Intimul sau Eul superior al celui ce scrie aceste rînduri, poartă acel galon pe coapsa sa; acel galon simbolizează misiunea mea în acest sens.

Cînd va sosi noaptea în care va trebui să mă supun ordinului de-al captura pe Jahve, voi merge cu toţi discipolii mei într-o riguroasă formaţiune militară, pentru a face vînătoarea lui Jahve. Îl vom împresura şi-l vom lua prin surprindere. Va fi convins că noi venim pentru a-l sărbători şi de aceea nu ne va scăpa. Îl vom închide apoi în Avitchi lumii negre. Şapte porţi atomice de fier conduc la acest plan de conştiinţă şi pe marea poartă externă este atîrnată în permanenţă sabia cu care Mihail îi învinse pe Luzbel şi toate legiunile tenebroase ale anticelor perioade cosmice.

Magii negri sînt înspăimîntaţi văzînd această sabie. Jahve are o Karma foarte gravă, căci a fost autorul secret al crucificării lui Christ, şi responsabilul direct al eşecului evoluţiei umane pe pămînt. Această veche datorie, era inevitabil, va trebui plătită, căci nimeni nu poate să se lipsească de lege, fără urmări neplăcute.

Domnii Karmei, mi-au dat o enormă şi grea cruce, acoperită de spini, pentru a-l crucifica pe Jahve cu picioarele în sus şi capul în jos, căci el l-a crucificat pe Christ şi Karma sa va trebui acum să intre în acţiune. M-am supus, deci ordinului şi l-am lipit de cruce, cu capul în jos şi picioarele în sus. Aşa se împlinirâ versetele 2 şi 3 ale Apocalipsei, capitolul 20, care spune: "El captură Dragonul, vechiul Şarpe, care este Diavolul şi Satana, şi-l înlănţui pentru o mie de ani. Îl aruncă în Abis, trăsese după el zăvoarele, şi pecetlui intrarea deasupra lui ca să înceteze a mai înşela Naţiunile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După care va trebui dezlegat pentru puţin timp."

O mie de ani semnifică aici mai multe mii de ani. Jahve şi oamenii săi vor rămîne în Abis tot timpul ciclului luminos al Vărsătorului. În ciclul Capricornului, li vom da o ultimă şansă pe pămîntul nostru pentru a se căi. Cuvintele "Dragon", "Diavol", şi "Satan" sînt cuvinte individuale şi generice, căci ele îl simbolizează pe Jahve şi pe miliardele de suflete pe care eu, Aun Weor, sînt pe cale să le închid în Abis.

Localizînd răul lumii, am putut să-mi dau seama că toată răutatea Asiei avea centrul principal în China, şi că toată răutatea occidentului îşi avea centrul în Roma. mi-am amintit că năpîrca se ucide de la cap şi am început prin a duce în Abis toţi Ierarhii altor perioade cosmice împreună cu miliardele lor de demoni.

Şi l-am văzut pe Luzbel cu tunica sa şi turbanul său roşu; avea înfăşurat pe vîrful cozii sale un foarte vechi pergament. Şi l-am văzut pe Ahriman, autorul materialismului grosolan. Acesta purta o tunică şi un capişon roşu. Şi l-am văzut pe Lucifuge Rofocale, autorul argintului. Şi l-am văzut pe Orhuarpa, fondatorul misterelor soarelui tenebros al Atlantidei. Şi l-am văzut pe Bael, polul contrar al îngerului luminos care este Adonai. Regele Bael purta o coroană şi într-o cavernă din deşert dădea discipolilor săi învăţăminte conţinute într-o carte mare.

Şi i-am văzut pe soldaţii lui Jahve care l-au asasinat pe Christ. M-am deghizat în moşneag şi în mag negru pentru a-l convinge pe Luzbel că patronul său Jahve l-a chemat la el cu toate legiunile sale. Am dansat în faţa lor şi i-am condus puţin cîte puţin spre Abis. Astfel

au căzut Lucifer şi legiunile sale, Ahriman şi legiunile sale, Lucifuge şi legiunile sale, Orhuarpa şi legiunile sale, "Baal Peor" şi legiunile sale.

În faţa acestor şefi am făcut minuni: am dansat, am cîntat, am cîntat la ţambal, etc. am făcut tot ce mi-a stat la dispoziţie pentru a curăţi atmosfera lumii. Am utilizat toate cunoştinţele mele cele mai vechi pentru a închide acele miliarde de demoni care ţineau lumea în ghiarele lor. M-am deghizat în mii de feluri pentru a putea conduce magii negri în Abis.

Şi toţi acei magi negri cu oamenii lor s-au dedat la mari bătălii în lumea astrală, şi eu, urcat pe un cal alb, cu sabia justiţiei în gură, i-am învins. Şi astfel s-au împlinit versetele 15 şi 19 ale capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: "Din gura sa ieşea o sabie ascuţită ca să lovească Naţiile, pe care le va cîrmui cu un toiag de fier; şi va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu." "Şi am văzut apoi fiara şi pe împăraţii pămîntului şi oştile lor, adunate să facă război cu cel ce şedea călare pe cal şi oştirea sa."

Toate aceste minuni sînt "eul superior" al celui ce-a scris aceste rînduri care le-a realizat şi care le-a realizat bine. Cel ce-a scris aceste rînduri nu este decît o umilă şi frustă personalitate a maestrului Aun Weor. Acest maestru este "eul meu divin", adică "intimul" meu, "fiinţa" mea reală, "monada" mea.

Şi am curăţat China, am curăţat occidentul, şi au fost mulţi magii negri ai Chinei şi ai occidentului, numeroşi ca şi grăunţele de nisip din ocean. Toţi magii negri ai Chinei depindeau de ordinele Logiei Negre, numită Dragonul Negru. Şi toţi magii negri ai occidentului depindeau de-un anume mag negru din Roma (Papa). Şi milioane de morţi ai celui de-al doilea război mondial căzură în abis. Şi milioane de preoţi catolici şi anumiţi pontifi romani căzură în abis şi rămaseră închişi în abis.

Toate templele negre, toate sălile, rămaseră goale. Şi Domnii Karmei stabiliră un tribunal în Avitchi şi-mi dădură puterea de-a judeca aceşti magi negri şi de-a le aplica pedepse. Astfel se împlini versetul 11 al capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: "Atunci am văzut cerul deschizîndu-se şi se ivi un cal alb. Cel care-l călărea se chema Credinciosul şi Adevăratul, el judecă şi se războieşte cu dreptate".

Vom umple multe volume dacă vom relata minuţios toate scenele care se produseră şi toate lucrurile ce le-am făcut pentru a putea curăţa pămîntul de atîta răutate. Dacă n-am fi făcut această, ar fi fost imposibil iniţierea erei luminoase a Vărsătorului. Eu, Aun Weor, sînt marele Avatar al Vărsătorului, mi-am îndeplinit cu fidelitate misiunea şi am închinat graţie profundă maeştrilor pentru onoarea ce mi-au conferit-o: sînt iniţiatorul noii ere.

Şi maeştri au pus pe capul meu mai multe diademe strălucitoare şi veşmîntul meu părea vopsit de sînge în mijlocul unei bătălii. Şi astfel s-au împlinit versetele 12 şi 13 ale capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: "Ochii săi erau ca o flacără arzătoare şi avea pe cap mai multe diademe; înscris pe el era un nume ce numai el îl înţelegea. Paltonul cu care era îmbrăcat este vopsit cu sînge şi numele său era Cuvîntul lui Dumnezeu."

În acel nume al Cuvîntului lui Dumnezeu este ascuns numele fiinţei mele superioare, căci Biblia este franc simbolică. Dumnezeu este reprezentat prin monosilaba Aun, iar B şi V din "Verbe" (cuvînt) formează W-ul care, unit cu celelalte litere din cuvînt constituie Weor. Astfel că Aun Weor este numele ascuns în expresia "Verbe de Dieu", adică "cuvîntul lui Dumnezeu".

Şi este conform planului că numele meu este ascuns în interiorul acestei expresii căci cu "cuvîntul pierdut" am realizat această misiune, cu cuvîntul lui Dumnezeu, cu fraza care se sprijină pe "fiat"-ul luminos şi spermatic al primului moment, pe adierea "foat"-ului. Şi după toate aceste lucruri planul astral rămase liber şi curăţat de magii negri care îl locuiau.

Cuvîntul pierdut al logiei negre "Mathrem" care figurează în monografia celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, i-a protejat de-a lungul milioanelor de ani sub vălul obscurităţii, dar acum că Milenium-ul a sosit, el nu-i va mai proteja. Zeii au judecat "Marea Prostituată" a cărei număr este 6 şi au considerat-o nedemnă. Sentinţa zeilor a fost: în abis, în abis, în abis.

Planul astral a fost purificat: milioane de suflete umane căzură în abis. Dar în planul fizic au rămas miliarde de demoni în carne şi oase. Atunci au judecat Zeii marea prostituată pentru a o lansa în abis. Al treilea război este inevitabil şi oamenii vor muri cu milioanele, ca şi nisipul mării, ca să se împlinească versetele 17 şi 18 ale capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: "Apoi am văzut un înger, în picioare în soare, care a strigat cu voce tare tuturor păsărilor care zburau pe cer: "veniţi şi vă bucuraţi la festinul cel mare al lui Dumnezeu! ca să mîncaţi carnea împăraţilor, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor şi a călăreţilor, şi carnea a tot felul de oameni, liberi şi sclavi, mici şi mari!""

Oamenii muriră cu milioanele ca şi nisipul mării şi colosul din Nord îşi va plăti Karma. Va fi război între orient şi occident pentru binele umanităţii: astfel vorbi Jehoyah. Sufletele demoniace ale morţilor din cel de-al treilea război mondial vor merge în abis. Începînd din anul 1950 nu vom da corpuri fizice decît sufletelor bine pregătite pentru a trăi în era Vărsătorului. Planeta noastră va rămîne aproape nelocuită, dar milioane de locuitori ai altei planete vor veni să ilumineze era Vărsătorului. În cartea noastră "Căsătoria perfectă", vorbim despre farfurioare zburătoare şi explicăm ce sînt aceste vase zburătoare în care vor veni instructorii Vărsătorului.

În Avitchi Lunii negre s-au stabilit fiinţele pămîntului nostru cu aceleaşi obiceiuri cu cele ce le aveau aici. Au format o atmosferă ca acea pe care o aveau aici. Şi miliarde de suflete demonice se supun Ierarhiei Logiei Negre. Se văd peste tot mesele divinatorii, faimoasele figuri magice ale lui Phurbu deasupra ţestoaselor pătrate, plăcile şi mesele de sacrificiu, cercurile lui "Chinereg".

Toţi aceşti magi negri au trezit Kundalini negativ şi coabitează fără încetare pentru a practica magia sexuală neagră pe care o învaţă Omar Cherenzi Lind, pentru a da forţă lui Kundalini a lor negativă. Căci aşa cum am mai spus în această lucrare, există două magii sexuale: una care creează pentru viaţă, alta care creează pentru moarte. Prima este magie albă, cealaltă este magie neagră.

La început, aceşti magi negri făcură miliarde de tentative pentru a scăpa de Avitchi, dar toate tentativele lor eşuară. Credeau la început că Avitchi este o cuvă sau ceva asemănător, dar şi-au dat seama acum că Avitchi este un plan al naturii analog cu atmosfera fizică a pămîntului. Astfel deci făcură milioane de experienţe şi consultară cărţile lor fără să obţină nici un rezultat: toate cunoştinţele lor nu le serviră la nimic. Şi acolo rămaseră pînă la era Capricornului unde le vom oferi o ultimă şansă de a se căi pentru răutăţile lor.

Focul transformă totul, căci este pentru foc tot ceea ce intră şi pentru foc tot ceea ce se întoarce. Reînvierea omului este în foc. Foat-ul transformă tot ceea ce este, tot ceea ce a fost şi tot ceeea ce va fi. Am învins moartea şi sîntem nemuritori. Sabia lui Damocles se ridică ameninţînd cadavrul mut. Lumea este în focul Alchimiei şi frînturile cad în abis.

Am terminat această carte în mijlocul furtunii. Tunurile bubuiau, pămîntul se cutremura, aşteptînd teribilele bubuituri ale tunetelor, şi în gemetele înfricoşătoare ale uraganului, se aud voci de majestăţi şi cuvinte teribile. Pămîntul este în flăcări şi Foat-ul adie fără încetare. Şi deasupra acestei teribile adieri a foat-ului se aude sentinţa Zeilor focului: în abis! În Abis! În Abis!

-SFÎRŞIT-